

פרוטוקול

**מישיבת מליאת ועדת הבחירות המרכזית
יום רביעי, ו' בטבת התשע"ג (19 בדצמבר 2012), שעה 11:00**

סדר היום:

1. הודעות על חילופי גברי.
2. מינוי חה"כ יובל צלנר לסגן יושב ראש הוועדה.
3. בקשות לקבוע כי רשימת רע"מ-תע"ל, רשימת בל"ד והמועמדת חנין זועבי מנועות מהשתתפות בבחירות לכנסת התשע-עשרה:
 - א. בקשתו של חה"כ דוד רותם ואח' – פ"ר 1/19.
 - ב. בקשת חה"כ אריה אלדד וחה"כ מיכאל בן-ארי – פ"ר 2/19.
 - ג. בקשת איתי פורמן – פ"ר 3/19.
 - ד. בקשת הפורום המשפטי למען ארץ ישראל – פ"ר 4/19.
 - ה. בקשתו של חה"כ דנון ועו"ד נריה מאיר – פ"ר 5/19.
 - ו. בקשת חה"כ אופיר אקוניס והליכוד – תנועה לאומית ליברלית – פ"ר 6/19.

משתתפים:

יושב-ראש הוועדה השופט אליקים רובינשטיין
יהודה אבידן
אנה אוליקר
זהבה אילני
מרדכי אלפריח
חה"כ אופיר אקוניס
ישעיהו אתגר
איתמר בן-גביר
דליה בקר
ליאור גבאי
אביגדור הדר
חה"כ ניצן הורוביץ
דוד הרשקוביץ
ארי הלל
חה"כ יצחק הרצוג
יגאל הררי
אברהם ובר
חה"כ יואל חסון
משה חסיד
זמירו חמדאן
מתי יצחק
רון לביא
עלאא מחאגינה
אשר מייבסקי
יעקב מצא
אלי נכט
נתי נתנזון
איציק עובדיה
יוסף פדילה
יהושע פולק
חיים פרוימוביץ
חה"כ יובל צלנר
חה"כ דוד רותם
אורית רימוק

נוכחים:

אורלי עדס, המנהלת הכללית
אהוד שיל"ית – יועמ"ש לוועדה

איילת פישמן – סגנית היועמ"ש לוועדה
 עו"ד דין ליבנה – עוזר היועמ"ש לוועדה
 ברק גליקמן – עוזר יו"ר הוועדה
 עמרי שניידר – עוזר מנכ"לית הוועדה

מוזמנים:**נציגי היועץ המשפטי לממשלה:**

ענר הלמן
 נחי בן אור
 נטע אורן
 ערין ספדי
 רועי שויקה
 ליאור וייס בנסקי
 אלון מאור
 עמיחי וסרטיל
 תומר ויסמן
 דביר צמח
 מוריה קיסילוב
 ליאור גרינהויז
 לירון הופפלד

באי כח המבקשים והמשיבים:

2/19 פי"ר - חה"כ אריה אלדד-
 2/19 פי"ר - חה"כ מיכאל בן-ארי-
 2/19 פי"ר - אלעד כהן
 2/19 פי"ר - חה"כ אחמד טיבי -
 2/19 פי"ר - חה"כ איברהים צרצור –
 3/19 פי"ר - איתי פורמן
 4/19 פי"ר - תומר ישראל
 5/19 פי"ר - חה"כ דני דנון
 5/19 פי"ר - נריה מאיר
 6/19 פי"ר - אבי הלוי
 6/19-1/19 פי"ר - חסן ג'בארין
 6/19-1/19 פי"ר - אורנה כהן
 6/19-1/19 פי"ר - סאוסן זהר

חנה כהן

קצרנית:

הודעות על חילופי גברי

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

שלום לכולם, אני פותח את הישיבה. לפני שנתחיל בדיון על הבקשות לפסילת רשימות, יש שני עניינים פורמליים: 1. הודעות על חילופי גברי. ההודעות על חילופי גברי נמצאות לפניכם.

החלטה: ההודעות על חילופי גברי אושרו.

מינוי חה"כ יובל צלנר לסגן יושב ראש הוועדה**מנכ"לית הוועדה אורלי עדס :**

נושא נוסף הוא מינוי סגן יושב-ראש ועדה מטעם סיעת קדימה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

חבר הכנסת יובל צלנר החליף את חה"כ יואל חסון והוא יהיה עכשיו סגן יושב-ראש הוועדה. אני מניח שאין הערה על כך ולכן אנחנו מאשרים את המינוי. כתוב שאנחנו צריכים לקיים הצבעה, אז יהי רצון כאילו קיימנו הצבעה וכולנו בעד.

**בקשות לקבוע כי רשימת רע"מ-תע"ל, רשימת בל"ד והמועמדת חנין זועבי
מנועות מלהשתתף בבחירות לכנסת התשע-עשרה**

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אנחנו עוברים לסדר היום. רבותי, בקשתי שטוחה לפניכם שזה יהיה ברוח טובה ותרבותית כמו שצריך, ושנעמוד בלוח זמנים, ככל הניתן, כדי שלא נהיה כאן עד קריאת שמע של שחרית מחר.

הבקשות נדונות לפי סדר הגשתן, כמובן באשכולות של הנושאים שלפנינו. היום הזה מוקדש לבקשות לפסילת רע"מ-תע"ל, בל"ד והמועמדת חנין זועבי.

אנחנו מתחילים עם חבר הכנסת רותם. חבר הכנסת רותם, עד 15 דקות, בבקשה.

דוד רותם:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הוועדה, בל"ד, המפלגה הלאומית הדמוקרטית, נמצאת בבקשת פסילה כבר פעם שלישית. בבחירות הקודמות ביקשנו לפסול אותה, הוועדה פסלה אותה ואז זה הגיע לבית-המשפט העליון אשר שינה את ההחלטה. בערעור בחירות 561/09, בדבריה של הנשיאה דאז ביניש, אמרה השופטת ש"יש כללים שאותם צריך לקיים על מנת שהפסילה תהיה פסילה כדין". בין היתר נאמר שם: "חרף זאת ובדומה לרוח הדברים שביטא בית-המשפט בפרשת בל"ד, אין להתעלם מכך כי גם הפעם נותר בלבנו ספק שמא הביטויים והעמדות שעלו מן החומר הם מין הסוג המצביע על קרבה מטרידה ומדאיגה לרעיון של שלילת מדינת ישראל כמדינה יהודית". יותר מכך, בהמשך אומרת השופטת ביניש: "בהיבט זה היה נכון בית-המשפט בפרשת בל"ד להניח כי המעשים שיוחסו לבשארה" – והיום זו זועבי – "לעניין תמיכה במאבק מזוין של ארגון טרור, כפי שנלמדו מחומר הראיות הרב שהונח בפניו, מונחים במרכז מטרותיו ופעולותיו".

רבותי, במה אנחנו עוסקים הפעם – הבקשה לפסילת בל"ד מבוססת על שני ראשים: האחד הוא שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית, והשני הוא הטענה שבל"ד תומכים בטרור.

ראיתי גם את עמדת היועץ המשפטי לממשלה, עם כל הכבוד, שהראיות אינן מאסה קריטית כדי להוכיח את הדברים. אני מוכרח לשאול שאלה: כאשר חבר כנסת משייט על המרמרה, מה הוא עושה שם? האם אנשי המרמרה היו אנשי טרור? מי שיגיד לא, אומר לא אמת. כאשר היועץ המשפטי לממשלה סבור שחברת כנסת הנמצאת על המרמרה ותוקפת חיילים של צה"ל, רואה שפוגעים בהם, והיא עדיין נמצאת על הספינה כדי לעזור בכך, היא תומכת טרור.

נשאלת השאלה למה אני רוצה לפסול את כל בל"ד ולא להסתפק בחנין זועבי. אני מבקש להפנות אתכם לפסק דין של בית-המשפט העליון ברשות ערעור אזרחית 6709/98 – היועץ המשפטי לממשלה נגד רשימת מולדת-גשר-צומת לבחירות לרשויות המקומיות בנצרת עילית. פורסם בפ"ד נג חלק ראשון, בעמוד 351. באותו פסק דין קבע בית-המשפט שבמסגרת הבחירות למועצת עיריית נצרת עילית, התמודדה רשימה המאחדת בתוכה שלוש סיעות. בעקבות איחוד הרשימות פנה המערער אל יושב-ראש ועדת הבחירות המרכזית בבקשה כי יקבע כי הרשימה מנועה מלהשתתף בבחירות כאשר יש במטרותיה או במעשיה, במפורש או במשתמע, משום הסתה לגזענות. ואז אומר בית-המשפט העליון: המטרות והמעשים שיש בהם כדי למנוע מרשימה להשתתף בבחירות צריכים להיות דומיננטיים ומרכזיים. יש לבחון את השאיפות המרכזיות של הרשימה (או המפלגה) שיש בהן כדי להוות פרוגרמה ממשית, רצינית ופעילה. במקרה שבו יש לרשימת מועמדים מצע הקובע את מטרותיה, הבנת המצע תסייע במתן תשובה. אך על מטרותיה ומעשיה של רשימת מועמדים ניתן ללמוד מהתבטאויות חברי הרשימה ומעשיהם. רשימת מועמדים אינה משקפת בהכרח אחידות והרמוניה ומעמדו של חבר הרשימה אשר את דעותיו ומעשיו מבקשים לייחס לרשימה כולה, צריך לבדוק על-פי מיקומו.

חברת הכנסת חנין זועבי היא במקום שתיים ברשימה ולכן כל מעשה שלה ניתן לשייך אותו לסיעה כולה.

לבוא ולומר שחבר כנסת שנמצא על המרמרה הוא לא מאסה קריטית של תמיכה בארגון טרור, זה חוסר הבנה של מה שקרה על המרמרה. אני לא מניח שהיועץ המשפטי לממשלה לא מכיר את העובדות המדויקות מה קרה על ספינת המרמרה.

אני מפנה אתכם לנספחים לבקשה. בנספח 3 יש ציטוט של חברת הכנסת זועבי שהיא מקווה שיפתח מאבק כמו באינתיפאדה. היא מתייחסת גם לירי מעזה על יישובי דרום הארץ: "אם אתם רוצים שלא יירו עליכם מעזה, צאו לרחובות והפגינו כדי לסיים את המצור". אתם מבינים, רבותי, אנחנו שמנו מצור על עזה, על כל "חובבי ציון" שנמצאים שם, ומי שקורא לקיומה של אינתיפאדה מעזה, הוא איננו תומך טרור. זו עמדת היועץ המשפטי לממשלה.

חבר הכנסת סעיד נפאע, חבר כנסת מטעם בל"ד, יצא לסוריה למרות האיסור לעשות את זה, ולמרות שהוא לא קיבל אישור. הוא פנה למשרד הפנים ובקשתו נדחתה. ואז הוא אמר אני מצפצף עליכם, אני אעשה מה שאני רוצה. האם אפשר ללמוד מכך על ההתנהלות של סיעת בל"ד? כן, אפשר.

רבותי, אני מפנה אתכם לנספח 8. סרטון חדש מהמרמרה מציג את חברת הכנסת חנין זועבי ולא מתיישב עם טענותיה. היא הסתובבה על הסיפון בחברת חמושים ומנעה מהשייטת לפנות פצועים מהספינה. מי שרוצה לטעון שזו אינה מאסה מספקת לתמיכה בארגון טרור, אינו יודע מהי תמיכה בארגון טרור.

אני מפנה אתכם גם לנספח 10, ממנו עולה שכל חברי מפלגת בל"ד עמדו דקת דומייה לזכר ההרוגים בעזה, כשעשרות רקטות נופלות על יישובי דרום הארץ וצה"ל יוצא למשימה למנוע את הטרור הזה. חברי בל"ד עומדים דום, כי הם תומכים בטרור מעזה. שם יש שהידים, שם יש צדיקים. אנחנו רשעים.

מי שמאמין כך, יצביע נגד פסילתה של בל"ד. מי שחושב שאנשי בל"ד הם תומכים בטרור, הן בישראל והן מחוצה לה – יתמוך. רבותי, הדמוקרטיה צריכה להציל את עצמה. אי אפשר בטענות דמגוגיות של אל תפגע בזכות הבחירה ובזכות להיבחר, לאפשר לאנשים שעוברים על החוק בצורה ברורה, להיבחר לכנסת.

אני לא יודע אם קראתם את תשובתה של בל"ד. יש שם דבר מדהים – הבכי המקובל. הם מצרפים חוות דעת של סמי סמוכה שאומר: הערבים לא ילכו להצביע אם תפסלו את בל"ד. אני מוכרח לומר לכם שכשקראתי את זה, ממש נבהלתי. ממש נבהלתי. אני מוכרח לומר לכם שהיו לי דפיקות לב מהירות מאוד מהעניין הזה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

חבר הכנסת רותם, בתור שומר לוח הזמנים, נותרו לך עוד שלוש דקות.

דוד רותם:

מכיוון שאין לי כבר הרבה זמן לטעון, למרות שיש לי הרבה מה לטעון, אני מניח שאני אצטרך לטעון את זה בבית-המשפט העליון בשבוע הבא. רבותי, אני אומר לכם שמדובר - על-פי כל הנתונים והנספחים של הבקשה שלנו - במפלגה שהיא תומכת טרור, בחברי כנסת שהם תומכי טרור. אם הם לא יהיו פה, יהיו פה אחרים. תשימו לב, אנחנו לא מבקשים לפסול ערבים או סיעות ערביות. אנחנו מבקשים לפסול סיעה אחת שהתחילה עם עזמי בשארה - שעליו אמר היום השופט חשין שאילו היה יודע אז את מה שהוא יודע היום, הוא היה פוסל את עזמי בשארה ואת בל"ד. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. אנחנו עוברים לבקשת חבר הכנסת אלדד וחבר הכנסת בן-ארי. חבר הכנסת אלדד, בבקשה. אתם רשומים כמה אנשים והזמן הוא אותו זמן ביחד. זאת אומרת, יש רבע שעה לסיעה.

אריה אלדד:

תודה רבה. נכבדי השופט רובינשטיין, יושב-ראש הוועדה, חברי הוועדה, כותרות הבוקר בתקשורת דיברו על הצגה. אנחנו נבוא נטען, הוועדה אולי תפסול, אחר כך בג"ץ יבוא ויהפוך את ההחלטה. לכאורה, מה ההצגה הזאת. לכן, בצדק, ציטט חברי הכנסת רותם את דבריו של כבוד השופט מישאל חשין שאמר: לו הייתי יודע מה החשדות נגד עזמי בשארה, גם אני הייתי פוסל.

אני רופא, אני מאמין ברפואה מונעת. אני מאמין שאפשר להקדים רפואה למכה, שלא צריך לחכות עד שמי שמצהיר בריש גלי על תמיכתו במאבק המזוין נגד מדינת ישראל, על רצונו לקעקע את מדינת ישראל כמדינה יהודית. לא מוכרחים לחכות עד לרגע שהוא ייתפס ממש בריגול או בבגידה כדי לפסול רשימה לכנסת.

מה אומרים נציגי רשימת רע"מ-תע"ל, והם אומרים זאת השכם והערב והם אומרים זאת בריש גלי מעל דוכן הכנסת, ולתקשורת ובכל מקום - הם רוצים שמדינת ישראל תחדל להיות מדינה יהודית ודמוקרטית. הם רוצים מדינה אחרת, מדינה דו-לאומית. ואם יחזרו הפליטים - מדינה ערבית. הכל, רק לא מדינה יהודית. שההמנון לא יהיה "התקווה", שהדגל לא יהיה כחול-לבן, שהמנורה לא תהיה הסמל שלנו. שותפות בסמלים - וטו על דמותה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. לכן הם עונים בדיוק על ההגדרה של גוף שבה לקעקע את דמותה של מדינת ישראל כמדינה יהודית וחותר תחת מהותה זו.

באשר לתמיכה בארגוני טרור - באמת, 15 דקות לא יספיקו, גם 1,500 דקות לא יספיקו, כדי למנות את שלל ההתבטאויות, חלקן בגדר מכבסת מילים, דברי שבח להתנגדות, שהוא שם הקוד המוכר לחיזבאללה ולחמאס ולארגוני הטרור. זו ההתנגדות. הם משבחים את ארגוני ההתנגדות הללו ותומכים במאבקם יום אחר יום, בגלוי. מה זה אם לא חתירה תחת עצם קיומה של מדינת ישראל - תמיכה בארגון טרור. נאום שהידיים של חבר הכנסת טיבי - כל המאזינים שלו ידעו בדיוק לאיזה שהידיים הוא התכוון, אבל הוא בא להסביר ששהיד זה אדם שמוכן להקריב את חייו במאבק לצורך גידול קלמנטינות בתנאים אורגניים. אנחנו יודעים מהם שהידיים, אנחנו דיממנו בגלל שהידיים הללו. טיפלתי באלפי נפגעי טרור בגלל שהידיים האלה, אז אף אחד לא יספר לנו שבמכבסת המילים הזאת המאזינים שלו לא הבינו בדיוק לאיזה שהידיים הוא התכוון ואת מי הוא משבח.

חברי הכנסת של רע"מ-תע"ל, למשל חבר הכנסת צרצור, קורא לגייהאד לשחרור ירושלים. כמה אנשים מתו כבר בגייהאד הזה? תמיד אפשר לספר לנו שגייהאד זה גם מאבק רוחני, אבל בתי הקברות שלנו מלאים בכאלה שמתו בגלל המאבק הכאילו רוחני הזה.

שמענו את חבר הכנסת טיבי מדבר בתקופה שגלעד שליט ישב בשבי החמאס. הוא אמר: אם תלחצו על אסירי החמאס בכלא, אנחנו נלחץ על גלעד שליט. מה זה אם לא הזדהות עם ארגון טרור וייצוגו בכנסת הזאת?

היועץ המשפטי לממשלה אמר בחוות דעתו, שהונחה בפניכם, חברי הוועדה, שאמנם העדויות שהוצגו נגד רע"מ-תע"ל מצביעות על קרבה מטרידה לרעיון של שלילת מדינת ישראל כמדינה יהודית, כמו גם על תמיכה במאבק המזוין של ארגוני טרור, אבל בנימוקיו מציין היועץ המשפטי פעם אחר פעם ומשתמש בביטוי "אין מאסה קריטית". אין מאסה קריטית של עדויות. אני רוצה לומר על "מאסה קריטית" - אנחנו מבינים את המושג הזה במשמעות הגרעינית שלו. אנחנו יודעים שכשלוקחים כדור של חומר בקיע, צריך 15 ק"ג של אורניום 233; צריך 10 ק"ג של פלוטוניום; צריך רק 7 ק"ג של קוריום. אבל מה זה "מאסה קריטית" בפוליטיקה? נשיקה אחת לקדאפי? שני חיבוקים לנשראללה? שלוש התחנפויות לקצב מדמשק, אסד? פגישה חצי פגישה עם חאלד משעל? זה מאסה קריטית?

אני אומר לכם, גם התבטאות אחת או מעשה אחד. הלא גם לשיטתם של חלק מארגוני הטרור, מעשה אחד שעשה אריאל שרון, שעלה להר הבית, הוא זה שחולל את האינתיפאדה השנייה. מוחמד בועזיזי בתוניס, אדם אחד שעשה מעשה שהצית את כל המזרח התיכון. אז מהי מאסה קריטית?

אני אומר לכם, בדבריהם, במעשיהם, יום-יום, מעל כל במה, הם עברו מזמן את המאסה הקריטית, כשהם חותרים תחת עצם קיומה של מדינת ישראל, תומכים בארגון טרור ושואפים להפוך את ישראל למהו אחר, לא למדינה יהודית.

אני מבקש מעו"ד איתמר בן-גביר, המייצג אותנו גם בוועדה, להשלים את דבריי.

איתמר בן-גביר :

כבוד היושב-ראש, חברי ועדה נכבדים, המקום בו אני עומד ללמד קטגוריה על רע"מ-תע"ל, חברי הכנסת טיבי וצרצור, אני לא עומד יחידי כאן. עומדים אתי אלפי יהודים שנרצחו באינתיפאדה הראשונה, באינתיפאדה השנייה, במלון "פארק" בנתניה, בדולפינריום. עומדת אתי התינוקת שלהבת פס, השם ייקום דמה. ודמם של כל אלה זועק מהאדמה ושואל: עד מתי? עד מתי ימשיך האויב להיות בבית הנבחרים? עד מתי יקראו חברי הכנסת בתוך כנסת ישראל למחוק את מדינת ישראל, יסיתו, ימרידו?

הבקשה שלנו, בחלק הזה, מתבססת בעיקר על חבר הכנסת אחמד טיבי, ויותר נכון ד"ר אחמד טיבי ומיסטר הייד. ד"ר טיבי, הסחבק, זה שעף למיליון, זה שרץ מאולפן לאולפן, מאסי לרפי, מרפי ללונדון, מלונדון לקירשנבאום, כוכב הכנסת. אבל יש גם מיסטר הייד, משום שבליה, בליה הוא עומד ברמאללה, בעצרות חשוכות, מאחוריו דגלי ארגון טרור, מלפניו שבאב מוסת והוא מסית.

אבל לפעמים קופץ לו גם הטיבי בעברית. לבקשתנו צירפנו קלטת. בקלטת הזאת נשמע חבר הכנסת טיבי אומר את הדברים הבאים: כמו שאתם לוחצים על האסירים בבתי הכלא, אנחנו נלחץ על גלעד שליט. אתם שומעים טוב, זו לא טעות: אנחנו. מי זה "אנחנו"? הנייה, החמאס?

בתשובה לדברים ממהר חבר הכנסת טיבי ואומר: לא, לא, אלה דברים שעוותו, אלה דברים לא נכונים. אבל הטענות האלה, עשו לי קצת דזיה וו, משום שגם בשנת 2002, כאשר ביקשנו את פסילתו של חבר הכנסת טיבי, גם אז הוא אמר שזה לא נכון, זה לא מדויק, הדברים עוותו, הוצאו מהקשרם. בית-המשפט העליון קנה את הלוקש הזה, אלא שהפעם יש בעיה. הפעם יש קלטת. הפעם זה לא איזה גזיר עיתון. הפעם יש קלטת ששומעים אותו מפורש אומר את הדברים האלה.

גם החומר האחר שהוספנו, מתווסף לעוצמת הראיות. אני מפנה אתכם לסעיף 11(ב) לבקשה שלנו, על אותה תהלוכת מחבלים חמושים. ציפיתי שהתגובה מטעם רע"מ-תע"ל תאמר שזה לא נכון, זה לא מדויק. הם לא מכחישים את זה. חבר הכנסת טיבי לא מכחיש שהוא הסתובב עם מחבלים חמושים, אלא אומר לא אמרתי ככה, אמרתי ככה.

בנסיבות האלה מתקיימים דברי כבוד הנשיא ברק בבג"ץ 11280/02 - ועדת הבחירות המרכזית לכנסת נגד חבר הכנסת טיבי: "ברור לכל כי ניתן למנוע השתתפות בבחירות של רשימת מועמדים... הם עצמם, חלק מארגון המנהל מאבק מזוין נגד המדינה. כן ניתן למנוע השתתפות בבחירות של רשימת מועמדים... אשר אינם נוטלים, הם עצמם, חלק פעיל במאבק, אך הם תומכים במאבק זה. תמיכה זו יכולה להיות חומרית, וכמוה כנטילת חלק במאבק עצמו". זה בדיוק מה שהאנשים האלה עושים - תומכים חומרית, פוליטית, ואפילו מעשית, בארגוני טרור.

אנשי רע"מ-תע"ל מפנים אותנו בחוות הדעת לדברים שאומר סמי סמוכה, שמנסה להלך עלינו אימים, כמו שאמר חבר הכנסת דודו רותם, משפטן דגול. אומר סמי סמוכה: תדעו לכם, אם תפסלו אותם, תהיה אינתיפאדה. אם תפסלו אותם, יהיה רעש.

אלא שאני רוצה להפנות אתכם לפרשת משי זהב - בג"ץ 8988/06 - בנושא אחר, מצעד הגאווה בירושלים. גם אז היו כל מיני איומים שיהיו התפרעויות, הפגנות, אבל בית-המשפט העליון חשב שנכון לאשר את המצעד. אומרים השופטים בבית-המשפט העליון: לא ניתן וטו לאספסוף. לא ניתן פרס לאיומים ולאלימות. ואני אומר לכם, חברי הוועדה, אל תתנו פרס למי שמנסה לאיים עלינו באלימות. זו התשובה שלנו לסמי סמוכה.

אתם מתבקשים, לפי הפסיקה, לקחת את עמדת היועץ המשפטי בחשבון, ובעניינו, לצערי, היועץ המשפטי שב ומתנגד לכל בקשות הפסילה. אבל אני מפנה אתכם ל-2002, גם אז היועץ המשפטי התנגד לפסול את חבר הכנסת בשארה. והיום, אחרי שחלפו-עברו להן כמה שנים, כולם מבינים ששופטי הרוב בבית-המשפט העליון טעו. ואולי הגיע הזמן לזכור שיש שופטים אמיצים, כבוד השופט רובינשטיין, בירושלים. אני מפנה אתכם לדברי השופט אגרנט ב-1/65 פרשת ירדור, כאשר דיברו שם על פסילת "אלארד". שם, למרות שהיתה בעיה בסמכות, כפי שזוכר כבוד השופט רובינשטיין, אומר השופט אגרנט שצריך לפסול את הרשימה הזאת. נכון, יש חופש ביטוי, אבל שום משטר חופשי לא ייתן ידו והכרתו לתנועה החותרת תחת אותו משטר עצמו.

בעוד שתי דקות יעמוד כאן העורך דין המלומד ענר הלמן, מפרקליטות המדינה, וינסה לשכנע אתכם למה אסור לפסול אותם. אני חושב, חברי הוועדה, שכולנו צריכים להסתכל לעורך דין הלמן בעיניים ולומר: אתם טעיתם ב-2002, אתם טעיתם לפני כמה שנים כשהתנגדתם עוד פעם לפסול את בל"ד ורע"מ-תע"ל, חברי הוועדה הזאת יתקנו את הטעות.

דוד רותם:

ב-2002 היועץ המשפטי ביקש לפסול.

איתמר בן-גביר:

לא בקשר לטיבי. זה נכון לגבי בשארה, אבל לא לגבי טיבי. תודה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. מר הלמן, הואיל שהגשתם תשובה אחודה - במובן נייר העמדה - לגבי רע"מ-תע"ל ולגבי בל"ד, אני מציע לאחד את התשובה שלכם בהמשך. אני מבקש מנציגי רע"מ-תע"ל להתייחס לבקשה. מר ג'בארין, בבקשה. נציגת רע"מ-תע"ל אמרה שנפלה טעות טכנית בחלק מהחומרים שרצו לחלק.

אורנה כהן:

אני אשלים אחריו ואדבר על הנקודה הזאת.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

במסגרת הזמן שיש לכם, גברתי יכולה להשלים. עו"ד ג'בארין, יש לכם לעניין רע"מ-תע"ל 15 דקות ואתם יכולים לחלק את הזמן ביניכם. רציתי לומר שיש כאן חומרים שרצו לחלק ולא הספיקו מסיבה טכנית.

איתמר בן-גביר:

השאלה היא אם נוכל לחקור את עו"ד ג'בארין בחקירה נגדית ואולי גם את טיבי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הואיל ואתה יודע את התשובה, אני לא אשיב.

חסן ג'בארין:

תודה רבה. כבוד השופט אליקים רובינשטיין, חברי הוועדה הנכבדים - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, הדיון הזה יתנהל בצורה תרבותית ובשקט.

חסן ג'בארין:

כבוד השופט רובינשטיין, חברי הוועדה, אני שמח שבן-גביר נהיה עורך דין וגם מדבר כעורך דין. אני מציע שימשיך בדרך זו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

כבר יש הסכמה.

חסן ג'בארין:

אבל הוא לא יודע דבר בסיסי ביותר, שגם מי שמבקש לפסול עליו להופיע בפני בית- המשפט העליון ולבוא בידיים נקיות. אני אדבר על ד"ר אחמד טיבי.

יעקב מצא:

כשאתה אומר ידיים נקיות, זה עם דם או בלי דם?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, נא לתת לעו"ד ג'בארין לשאת את דבריו.

ירון בן-עזרא:

זו כנסת, גם קריאות ביניים זה בסדר.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, זה חבל, אנחנו צריכים להתקדם. לא הפריעו לכם. אתם תכבדו את המקום, ואם לא – אני לא אתבייש להוציא. אני מבקש לתת לעו"ד ג'בארין לדבר, כמו שהוא אפשר לאחרים לדבר.

דובר:

אפשר להעיר?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

לא, אי אפשר להעיר שום דבר. רבותי, אני ידוע כאדם סבלני, אני לא אתן שזה יהיה קרקס. בבקשה, מר ג'בארין.

חסן ג'בארין:

הוא מדבר על שניהם כתומכים במאבק מזוין של ארגוני טרור. כל שופטי בית-המשפט העליון מסכימים, והוא יודע זאת, שלא מדובר בסתם תמיכה, אלא תמיכה צריכה להיות ממשית, עד כדי כך שאנחנו מדברים על ארגון שהוא טרור. כאשר בית-המשפט העליון אומר את זה, הוא מתכוון שיש היבטים מפלילים. לפעמים, גם כאשר היו בפני בית-המשפט העליון היבטים מפלילים וכתבי אישום, כמו התיק של ברוך מרזל, המון כתבי אישום נגדו והרשעות, בית-המשפט העליון אמר שעל אף זאת, בשם חופש הביטוי, אנחנו מאשרים.

אני רוצה להשוות את הפוסל בן-גביר עם ד"ר אחמד טיבי. האם יש כתב אישום אחד נגד אחמד טיבי? באף עבירה, אפילו בעבירת תחבורה. תשוו את כתבי האישום וההרשעות של בן-גביר

--

איתמר בן-גביר:

44 זיכויים יש לי. 44 זיכויים יש לי. הרשעות? 44 זיכויים.

חסן ג'בארין:

-- לא על אלימות --

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר ג'בארין, אני מציע שתעבור לנושאים המהותיים, למה אתה מתנגד – לא על מר בן-גביר או לא בן-גביר - לפסול את רשימת רע"מ-תע"ל.

חסן ג'בארין:

את בן-גביר אנחנו לא מכירים אישית. אני מביא אותו כדוגמה לפסיקה של בית-המשפט העליון, מהמבחנים של בית-המשפט העליון. כאשר אנחנו מדברים על ארגון שתומך במאבק מזוין של ארגון טרור, אנחנו צריכים לראות את מוסדות המדינה. האם השב"כ שותק על כך כשיש עילה כזאת? האם היועץ המשפטי לממשלה לא אומר דבר כאשר אנחנו מאשימים מישהו שתומך במאבק מזוין? כל מה שנתר מהסוגיה הזאת הוא דבר אחד: ימין קיצוני רוצה לפסול רשימה ערבית. גם כאשר המועמדים במישור האישי, הפרופיל שלהם רחוק מאוד מלהיות קרוב לאף עבירה פלילית - - -

יעקב מצא:

למה בשארה לא בא להישפט?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

לא עוסקים עכשיו בבשארה. כרגע עוסקים בפסילה של רע"מ-תע"ל.

יעקב מצא:

למה הוא לא בא להישפט?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אבל מה זה שייך?

חסן ג'בארין:

מבקשי הפסילה מבקשים לפסול גם את סגן יו"ר הכנסת. כלומר, הכנסת כשלעצמה, כמוסד, הפכה לארגון טרוריסטי.

מה שנתר היום לבחינה משפטית הוא שהשב"כ לא שותף למה שאומר בן-גביר, היועץ המשפטי לא שותף לכך, אף מוסד ביטחוני לא שותף לכך. לכן מדובר ברשימה מאוד מאוד קיצונית, שחבריה מלאי הרשעות פליליות, ומועמדיה - -

יעקב מצא:

זה לשון הרע. בן-גביר זוכה מכל האישומים.

חסן ג'בארין:

הלוואי שתגיש נגדי תביעת דיבה, כי אני אוכיח כי אמת דיברתי. הלוואי.

ירון בן-עזרא:

לא צריך.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר ג'בארין, אל תתווכח עם קריאות הביניים. תמשיך בנושא.

חסן ג'בארין:

בכל הראיות שהוגשו לא ראינו אף ראיה רלוונטית לנושא של הפסילות.

אני מבקש שעו"ד אורנה כהן תתייחס לחלק מהדברים שעלו כאן.

אורנה כהן:

בקשר לנספחים שחולקו נפלו שתי טעויות טכניות. בטעות שורבב נספח כ' שלא רלוונטי לרע"מ-תע"ל וחילקנו במקומו את נספח כ' הנכון. המסמך השני בכלל לא קשור לרע"מ-תע"ל, אלא דווקא לרשימת בל"ד. זה נספח ב' לפסילות של חבר הכנסת זחאלקה.

לעצם העניין. ראשית, עצם פרסומה של ידיעה בכלי תקשורת, אין בה כדי להוות את אמיתות המידע.

איתמר בן-גביר:

גם אם זו קלטת?

אורנה כהן:

בוודאי כשמדובר בידיעות שמתפרסמות באתרי אינטרנט. בכל זאת, בקשות הפסילה נסמכות בעיקרן על קטעי ידיעות שהתפרסמו באתרי ידיעות שונים. אני רוצה להפנות בעניין זה לפסיקה של בית-המשפט העליון, שהיא פסיקה חד-משמעית בהקשר הזה. בין היתר אני מפנה לדברי השופט חשין בפרשת גלברט, שם ביקש העותר לפסול חבר ועדה וסמך טענותיו על ידיעות שהתפרסמו בתקשורת. אומר חשין: נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי עתירה ראויה הנתמכת בתצהיר שכל כולו נסמך אך ורק על דברים שנכתבו בעיתון.

איתמר בן-גביר:

אבל כאן יש קלטת.

אורנה כהן:

דברי כבוד השופט חשין בפרשת גלברט מתאימים גם לענייננו. בעצם יכולנו לעצור פה, כי בקשות הפסילה נעדרות תשתית ראייתית - - -

איתמר בן-גביר:

קלטת. תעני, יש קלטת.

אורנה כהן:

תפסיקו להפריע לי. כבודו, אני מבקשת.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

גברתי צודקת והיא זכאית להגנת המקום הזה. בבקשה, גברתי. רבותי, זה לא מועיל, זה רק מושך זמן. זה לא מועיל לשום דבר.

אורנה כהן:

אני אסביר בקצרה את התשובה של סיעת רע"מ-תע"ל לטענות שנכללו בבקשת הפסילה שהוגשה על-ידי חבר הכנסת אלדד וחבר הכנסת בן ארי. בקשר לסרטון – מדובר בקטע של שמונה שניות מתוך דברים שנשא חבר הכנסת טיבי. מדובר בהקלטה שמשקפת משפט קטוע, בלי ההתחלה ובלי הסוף. לא במקרה בחרו שלא להביא את ההקלטה המלאה, כי אם הייתם שומעים את ההקלטה המלאה הייתם רואים שהדברים מקבלים משמעות שונה לחלוטין.

יגאל הררי:

יש לך אותה?

אורנה כהן:

מהיום שחבר הכנסת טיבי - - -

איתמר בן-גביר:

כבודו, זו שאלה מהותית.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הראיות שלפניכם הן עכשיו ראיות חדשות.

ירון בן-עזרא:

למה שלא נצפה בהקלטה?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

בסיפור "תהילה" של עגנון הוא מדבר על כמות המילים שמוקצבת לאדם בחייו. חבל שנבזבז אותן על סתם.

אורנה כהן:

אם הדברים היו נשמעים במלואם, הם היו מקבלים משמעות אחרת לגמרי והיה מתברר שחבר הכנסת טיבי הסביר שם מהי עמדת החמאס כפי שהיא ידועה בציבור, ולא את עמדתו.

באשר לנטען בבקשת הפסילה ביחס לידיעה מאתר האינטרנט ynet – מדובר בידיעה משנת 2007, הרבה לפני הסיבוב הקודם, הרבה אחרי שהרשימה הזאת כבר אושרה על-ידי בית-המשפט העליון. ובכל זאת, האמור בידיעה הזאת לא משקף כלל את המציאות. אי אפשר בכלל לדעת מה המקור שלה, אי אפשר לדעת על מה הסתמכו כותביה - -

איתמר בן-גביר:

הוא לא הלך עם מחבלים חמושים?

אורנה כהן:

- - ויותר מכך, בתוך בקשת הפסילה נטען שבידיעה הזאת נאמרו דברים שמי שקורא את הידיעה וטורח לפנות לנספח, רואה שלא מופיעים שם. הדברים מפורטים בכתב התשובה.

באשר לטענה שחבר הכנסת אחמד טיבי קרא לשים סוף לכיבוש - הוא עומד מאחורי זה. זו עמדתו הפוליטית, הוא מבטא אותה מעל דוכן הכנסת, בכל מקום, כחלק מתפקידו כחבר כנסת. אם האמירה הזאת לא מוצא חן בעיני מי שהגיש את בקשת הפסילה, זה עדיין לא אומר שיש באמירה הזאת כדי להוות עילה לפסילת רשימה.

באשר לנטען לגבי הנאום של טיבי בנושא השהידים – כפי שהוסבר בתצהיר של חבר הכנסת טיבי וצורף לכתב התשובה, בנושא הזה הוגשה בקשה ליועץ המשפטי לממשלה לפתוח בחקירה פלילית נגד חבר הכנסת טיבי. אני חושבת שלאור מה שנכתב בכתב שנשלח מלשכת פרקליט המדינה, על דעת היועץ המשפטי לממשלה, אין צורך שאני אומר את הדברים. אני יכולה לומר את הדברים מפי אומרם: נמצא שקיים ספק ממשי אם חבר הכנסת טיבי התכוון להלל את מעשי המחבלים המתאבדים. הוא הבהיר כי שהיד מבחינתו הוא כל מי שנהרג מפעולות של כוחות עוינים. כדוגמה לכך הוא הביא ילדים שנהרגו בבית-ספרם בהפצצה של חיל האוויר או את פרשת מוחמד א-דורה. בנסיבות האלה קיים לפחות ספק ממשי אם יש בדבריו משום תמיכה במעשי אלימות או טרור. ראוי גם להביא בחשבון – אומר פרקליט המדינה - את הסתייגותו הפומבית של חבר הכנסת טיבי מפעילות טרור נגד אזרחי מדינת ישראל. ובהמשך אומר פרקליט המדינה: אכן,

כשמדובר באיש פוליטי, שהתבטאויותיו ועמדותיו מוכרות לציבור, ניתן להניח, ולו ברמת הספק, כי גם התבטאויות מהסוג המדובר מובנות על-ידי הציבור בהקשר ועל רקע השקפתו.

באשר להתבטאות שמיוחסת לחבר הכנסת צרצור – מדובר, כפי שהובהר בתצהירו, בדברים שהוצאו מהקשרם, הם לא נכונים, הוא לא כתב אותם, הוא לא אמר אותם. ושוב, זה שזה נכתב בידיעה באתר אינטרנט, זה עדיין לא הופך את זה לנכון.

אנחנו מדברים על בקשה שמבקשת להתבסס על ארבעה פריטים.

דוד רותם:

חבר הכנסת טיבי לא תומך בשהידים?

אורנה כהן:

הפריטים האלה לא יכולים להוות תשתית ראייתית לפי מבחני ההלכה הפסוקה לפסילת רשימה מלהשתתף בבחירות. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. כפי שזה יצא בחלוקה הפנימית, סיימנו את הבקשות לפסילת רע"מ-תע"ל ואת התגובה. עכשיו אנחנו עוברים לבקשות לפסילה של רשימת בל"ד ולאחריהן הבקשה לפסילת חברת הכנסת חנין זועבי. אני מאוד מבקש, עם כל הפיתוי שבדבר, לא לחזור אחד על דברי האחר, כי יש חפיפה גדולה בטיעונים. חבר הכנסת בן-ארי, בבקשה. גם לבקשה זו עומדות לרשותכם 15 דקות.

מיכאל בן-ארי:

כבוד השופט, חברי הוועדה הנכבדים, אני נמצא פה כמו שהייתי לפני ארבע שנים, אז היינו די בודדים. אני מאוד שמח שבמשך השנים האלה רבים רבים מבינים – אולי ליהודה אבידן משי"ס עוד לא נפל לו האסימון, אבל רבים רבים כן מבינים, כמו דוד רותם, כפי שפעם נהגו לומר "נפל להם האסימון", עוד כשהיו אסימונים - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

עוד מעט אף אחד לא ידע מה זה. תגיד לילדים שלך "נפל האסימון", לא ידעו על מה אתה מדבר.

ד"ר מיכאל בן-ארי:

מכל מקום, היום, אחרי ארבע שנים, מבינים שבכנסת ישראל יש מעוז קדמי של חאלד משעל, של איסמעיל הנייה, של אחמדינג'אד, של חבורת "אוהבי ישראל". יש להם נציגות כאן בכנסת.

בימיה הראשונים של חנין זועבי כאן בכנסת היא התראיינה לאיזושהי רשת בארצות הברית. שאלו אותה מה דעתה על הגרעין האיראני, והיא אמרה: אני מאוד מקווה שיהיה לאיראן גרעין, כי צריך שמדינת ישראל תפחד. זו היתה אחת ההצהרות הראשונות של חברת הכנסת זועבי כשנכנסה לכנסת. לאחר מכן היא ניסתה להתכחש, אבל היתה שם הקלטה והיה קצת בעייתי להכחיש שחברת כנסת בכנסת ישראל מזדהה עם כאלה שלא מתכוונים, אלא אומרים שהם הולכים להשמיד את מדינת ישראל. היא אומרת שהיא מקווה שיהיה להם גרעין כדי להשמיד את המדינה.

היום אני פונה לחברי הוועדה ומכאן אני פונה לבית המשפט העליון. יש כאלה שטוענים שמדובר במשחק, יש כאלה שטוענים שמדובר בסוג של ריטואל בניסיון לעשות סוג של רווחים פוליטיים. רבותי, לא מדובר לא במשחק ולא ברווחים פוליטיים. מדובר בשאלה אם אנחנו משאירים לילדים שלנו מדינה יהודית נורמלית או שאנחנו מאבדים את עצמנו לדעת, אם בעוד 20 שנה לא תהיה פה חנין זועבי אחת, אלא 30. לא שתשתתף במשט טרור, אלא שתארגן את זה ואולי בעצמה תתנהג כמו שמתנהג המנהיג שלהם שהם הגנו עליו פה. על זכויות הפנסיה שלו הם הגנו פה

בחירוף נפש, על עזמי בשארה שכיוון טילים לתוך אוכלוסיה אזרחית באמצע מלחמה. מה צריך מעבר לזה?

אני רוצה להתייחס לאחד הטיעונים בהם משתמשים חבריה של זועבי. טוענים שהיא לא היתה פעילה. משתמשים בטיעון שהגברת זועבי היתה פאסיבית. רבותי, בואו נזכור מה היה המשט הזה: עזה ארסנל של טרור; עזה מקום שבו מכריזים שהם יכבשו את מגידל, ואת יאפא ואת יבנא, השכם והערב. הם לא רק אומרים, הם גם משתדלים להעביר אלינו מוצרי מתכת. איזה מנכ"ל משרד ראש הממשלה קרא לזה "חפצים מעופפים". בחפצים המעופפים האלה נהרגו אנשים. משה עוואמי שנהרג לפני כשנה באשקלון נהרג מ"חפץ מעופף" כזה, מחפץ מעופף שמחדירים דרך מנהרות, שמבקשים להחדיר דרך הים ומדינת ישראל מבקשת לגונן על עצמה. והם, בשם ה-Free Gaza, בשם "חופש לעזה", מובילים פריצה של הניסיון של מדינת ישראל להגן על עצמה. כרגע אני לא מדבר על זריקת חיילים מהסיפון, אני לא מדבר כרגע על התנפלות על חיילי צה"ל ודקירתם וירי בהם. לא על זה אני מדבר. אני מדבר על עצם השותפות שבאה לפגוע בביטחונה של מדינת ישראל. היא היתה שם, היא התגאתה בזה, ומדינת ישראל עוברת על הדברים לסדר היום.

היינו מאוד תמהים על העניין. עו"ד איתמר בן-גביר ואני הגשנו עתירה נגד היועץ המשפטי לממשלה בשאלה מאוד פשוטה: למה לא הגשת כתב אישום נגד הגברת זועבי על השותפות שלה במרמה.

דובר:

כי אין עבירה.

מיכאל בן-ארי:

בוודאי שיש עבירה. בשבילכם זו לא עבירה, בשבילכם זו מצווה. בשבילכם זו מצווה לתקוף את מדינת ישראל. לרצוח יהודים זו מצווה בשבילכם. בשבילנו זו עבירה.

היועץ המשפטי לממשלה עדיין לא התגונן בפני הבקשה שלנו. ביקשנו לשאול למה לא העמיד לדין את ראש התנועה האסלאמית הפלג הצפוני ראאד סלאח. היועץ המשפטי לממשלה אמר שנימוקיו עמו. הוא לא מוכן לגלות את נימוקיו, יש לו נימוקים מאוד סודיים. ביקשנו סעד מבית-המשפט העליון. בית-המשפט העליון אמר ליועץ המשפטי לממשלה: אתה חייב לתת את נימוקיך. ההוראה הזאת של בית-המשפט ניתנה לפני ארבעה חודשים, היועץ המשפטי לממשלה עוד לא מצא את העט – אולי יש למישהו איזה עט מיותר לתת לו - כדי שסוף סוף יכתוב את הנימוקים שלו למה הוא לא מעמיד אותה לדין. האם מדינת ישראל חוששת להגן על עצמה? האם מדינת ישראל לא אחראית גם על הילדים שלנו, לא אחראית להגן על חיילי צה"ל, על כבודם, על שלומם? לכן היום, כשמדברים על מאסה קריטית או לא מאסה קריטית, משום מה אני מסרב להתרגש מהאמירה הזאת. אם אתה לא רוצה, אז אתה גם לא יכול. יש איזה עניין של הידיעה, הרצון והיכולת - אם אין לך ידיעה שרוצים לחסל אותך, אם אתה לא רוצה לדעת, אז אתה גם לא רוצה ובסופו של דבר גם לא יכול.

אנחנו מביאים כאן תיק לפני היועץ המשפטי לממשלה, אומרים לו לך לבית-המשפט ותטען את הטיעונים האלה. היום השופט חשין מודה שאם הוא היה יודע לפני כמה שנים את מה שהוא יודע היום, הוא היה פוסל.

אני מאוד מבקש, לא בשם – כמו שטען קודם איתמר בן-גביר - חברינו שנרצחו, לא בשם בנימין וטליה כהנא - שאתמול היו 12 שנים להירצחם - זוג הורים לשישה ילדים. לא בשם, אלא בשם הבאים, להפסיק את הפארסה הזאת שבתוך מדינת ישראל, בתוך כנסת ישראל, על חשבון משלם המסים, יושבים כאן הנציגים של חאלד משעל, נציגים של הקצב מדמשק, אנשים שמתחבקים עם קדאפי. קדאפי הוא זה שרצח אלף אסירים, אלף אסירים, בתוך בית כלא בלוב. הם הלכו והתחבקו איתו, התנשקו איתו, ואחמד טיבי קרא לו "מלך המלכים". רבותי, שנדע עם מי יש לנו עסק, עם חברים של קצבים, כדי שחס ושלום לא ימשיכו לעשות את זממם.

אני מאוד מקווה ומאוד מצפה שהפעם היועץ המשפטי לממשלה ימלא את תפקידו כנציגם, לא רק של הדורות הקודמים, של הדורות הבאים. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. מר כהן, בבקשה, עד שבע דקות.

אלעד כהן:

כבוד יושב-ראש הוועדה, חברי ועדה נכבדים, חשוב לי שנפתח דווקא בחשיבותה העליונה של זכות חופש הביטוי, שמאחוריה משתדלים להסתתר חברי בל"ד, בהם אנחנו דנים עכשיו. לא בקלות דעת או מכוח פופוליזם זול הוגשה הבקשה הנידונה כאן היום. בדיוק להפך – אנחנו חוששים מאוד כי התנהלות חברי בל"ד, כפי שעולה מחומר הראיות שהוגש לכם וכפי שעולה מההתנהגות שאתם מכירים אותה לאורך השנים, וכפי שנעבור עליה עכשיו, חצתה מזמן, מזמן, את הגבולות הנרחבים ביותר לחופש הביטוי שהותוו על-ידי בית-המשפט העליון. בית-המשפט העליון במדינת ישראל הלך, דווקא בפסקי דין שמתעסקים איתם, כברת דרך אחת ועוד אחת ועוד אחת, בצמצמו את רעיון המדינה היהודית - שכתוב בחוק, בסעיף 7א – לגרעין, כדי לאפשר להם להתמודד. בית-המשפט העליון ידע שבמהותם הם מתנגדים לקיומה של המדינה הזאת והוא ידע שכדי להכשיר את ההתמודדות שלהם הלאה, הוא חייב לצמצם עוד ועוד חוק שהכנסת חוקקה והתכוונה אליו. הכנסת צריכה להביע את דעתה בפני בית-המשפט העליון במפורש, שלא ניתן לצמצם עוד ועוד את החוק, כמו שהם רוצים עוד ועוד לצמצם את מדינת ישראל, עד שתהיה גרעין קטן ותעלם לגמרי.

הבקשה לפסילת רשימה נשענת על שני סעיפים בחוק יסוד: הכנסת: פסילה על רקע שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. לא כתב המחוקק רק "כמדינה דמוקרטית", הוא כתב "כמדינה יהודית ודמוקרטית" וידע למה הוא כותב את זה, כי זאת המדינה שלנו, זו המדינה היהודית, לא מדינה דמוקרטית של כל אזרחיה, כפי שכתוב במצע שלכם, חברי בל"ד. זו לא המדינה, זו מדינה יהודית קודם כל.

סעיף שני - כתב המחוקק, בתקווה שהוא לעולם לא יצטרך להשתמש בו - תמיכה במאבק מזוין של ארגון טרור או מדינת אויב. הלך בית-המשפט והקל עלינו. כתב הנשיא ברק בבג"ץ טיבי רשימת מקרים שצריך לבחון אם אתם – ובית-המשפט העליון אחר כך, יקבל כדי לפסול רשימה - רוצים לפסול רשימה, כדי לפסול רשימה, צריך קודם כל לפנות למאפיינים הדומיננטיים הניצבים כמרכזיים בין השאיפות והפעילויות של הרשימה. מה זה "מאפיינים דומיננטיים"? זה מה שכתוב במצע שלהם, זה מה שכתוב בהתבטאויות שלהם. אומר בית-המשפט העליון: לא רק זה, אלא שאנחנו נלמד גם מהצהרות מפורשות מה זה המטרות הדומיננטיות וגם ממסקנות מסתברות.

סעיף 3, כבוד יושב-ראש בל"ד, הוא פעילות למען מימוש מטרות. הלך בית-המשפט ושם עוד מחסום בפנינו מלפסול את אויבי ישראל, ואמר שהוא רוצה לראות גם פעילות, כי הוא ידע שהם תמיד יודעים להסתתר מאחורי דיבורים, ודיבורים לא שופכים דם, חלילה.

אז בואו נבחן מה יש לנו על-פי המסתבר הזה. חברת הכנסת זועבי עלתה על המרמרה, שטה לכיוון ישראל עם מחבלים ועם ארגון טרור שהתארגן על האונייה לפגוע בחיילי צה"ל. איך פעל צה"ל עד אותו יום כשהוא עצר ספינות? איך פעל צה"ל? בדרכים לא אלימות, עלו בלי נשק. גם הפעם, וכבר דיברו על זה בתקשורת יום לפני שצה"ל מתכוון לעלות עם רובי צבע. ומה עשו חבריה של זועבי? הכינו סכינים, אלות, מוטות.

יעקב מצא:

היא עזרה להם להכין.

אלעד כהן:

אזרח ישראלי נאמן שהיה נקלע במקרה, בדרך אקראי, והוא איש שלום, למקום שבו הוא רואה אנשי טרור מתארגנים לפגוע בחיילי צה"ל, מה היה עושה דבר ראשון? מרים טלפון למשטרה, לצה"ל, ואומר תיזהרו, יש פה אנשים שרוצים לפגוע בכם. זה אזרח נאמן למדינת ישראל. מה עשתה חברת הכנסת זועבי? חיכתה שחיילי צה"ל ירדו, נתנה שידקרו אותם, יורצצו את גולגולותיהם – וניסו לעשות את זה – יחטפו אותם למעמקי האוניה, יפשיטו אותם, ידקרו אותם. מזל שלא נרצח חייל. מה היתה אומרת אז, חברת הכנסת זועבי? אה, היא אמרה אני לא הייתי שם, הייתי בסיפון אחר. אני מצטער, חיילי צה"ל נזרקו מכל סיפון, בטוח אחד נפל לידך או

על הראש שלך. אבל לא, חברת הכנסת זועבי לא עדכנה אף אחד על זה. למה היא לא עשתה את זה? כי היא תומכת בהם ולא בנו, והיא אמרה את זה.

ואם זה לא מתאים למבחני בית-המשפט העליון, למטרות מוצהרות, למעשים, שום דבר לא מתאים. ואם לא יפסלו את רשימת בל"ד על זה שהיא מתנגדת לקיומה של מדינת ישראל, אף רשימה לא תיפסל. גם חמאס יתמודד פה בסופו של דבר, כי בית-המשפט העליון ירשה עוד ועוד ועוד. אין הבדל.

דוד רותם:

חמאס כבר מתמודד, רק שתדע.

אלעד כהן:

שני סעיפים כתובים בתשובת בל"ד: בסעיף 4 הם טוענים: גם אם כל הטענות העובדתיות הכלולות בבקשות הפסילה נכונות, דין בקשות הפסילה להידחות על הסף. לא, אם הטענות העובדתיות נכונות, אתם אויבי ישראל ואז דין הבקשה להתקבל.

סעיף 5: המשיבה תדגיש בהקשר זה כי אין זו הפעם הראשונה בה מוגשות בקשות לוועדת הבחירות. בטח שלא, כי כל פעם אתם ממשיכים בפעילות שלכם נגד ישראל. מה אומרים על אדם חף מפשע? הוא מעולם לא היה בבית-משפט. מי שמגיע פעם אחרי פעם לבית משפט, ואתם תמשיכו להיגרר עד שיפסלו אתכם, הוא אשם. תעזבו את כנסת ישראל.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. אנחנו עוברים למר פורמן שהגיש בקשה.

לפני כן, שני דברים. אני אומר את זה למר ג'בארין ולגברת כהן, אני לא רואה פה את חברי הכנסת של בל"ד ולא את גברת זועבי.

איתמר בן-גביר:

הם ברחו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

בבקשה, לא ביקשתי עזרה. אני נראה זקוק לעזרה? לא ביקשתי שום עזרה. אני רוצה לומר לאדוני שאני חושב שהיה צריך לכבד את הוועדה ולא להודיע בתקשורת על החרמה, כפי ששמעתי. מכל מקום, יכול להיות שפורמלית עורכי הדין יכולים לייצג – ואתם גם תייצגו – אני לא מדבר על הצד הזה, אלא בצד של הכבוד והיחס לוועדה.

חסן ג'בארין:

ברשות אדוני, הערה חשובה מאוד. חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה וחברת הכנסת זועבי לא כאן, לא בגלל שהם רוצים לפגוע בכבודו וגם לא בחברי הוועדה. פשוט מאוד בגלל האווירה כאן, שהיתה צפויה, וגם אם היו כאן היתה מתלהמת עוד יותר. היה להם ניסיון ב-2009 - - -

מיכאל בן-ארי:

מצפצפים על מדינת ישראל. תגידו את האמת.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

ד"ר בן-ארי, בבקשה שקט.

חסן ג'בארין:

בבחירות 2009 היו כאן כל חברי הכנסת הערבים, לא רק חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה, והם יצאו באמצע, לאור ההתלהמות בוועדה הזאת. אם היה ברור שהוועדה תקיים דיון הוגן, לא כפי שאנחנו רואים כאן - - -

ירון בן-עזרא:

למה, זה לא הוגן?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אף אחד לא יקבל את רשות הדיבור עכשיו. מר ג'בארין, אני מצטער שאתה אומר שהדיון לא הוגן. הדיון הוא כמו שצריך להתנהל.

מיכאל בן-ארי:

פצצות, אדוני השופט, זה הוגן.

חסן ג'בארין:

המטרה לא היתה לפגוע ביו"ר הוועדה, נהפוך הוא. הם הדגישו את זה היום. יש לנו כבוד ליו"ר הוועדה. יו"ר הוועדה הוא שופט בית-המשפט העליון ואנו מכבדים גם את המעמד הזה. אבל גם בגלל שהחוק מאפשר שישתתפו רק באי הכוח, ולאור הניסיון הרע וגם לאור ההתלהמות הזאת - - -

איתמר בן-גביר:

יש לו ייפוי כוח מהם? אולי הוא לא מייצג אותם.

אוסמה סעדי:

למה אתה צועק?

מיכאל בן-ארי:

מי אתה בכלל? לך לקטאר, לסוריה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אני מבקש שלא תביישו את עצמכם. ד"ר בן-ארי, ביישת את עצמך. גמרנו. רבותי, זה לא שוק, זה מקום מכובד, נא להתנהל בהתאם.

עו"ד בן-גביר הגיש בקשה כתובה בעניין רע"מ-תע"ל, אם ד"ר טיבי אמר א' והוא אמר ב' ואם זה הוצא מההקשר. אני לא מקבל את הבקשה. רשימת "עוצמה לישראל" הגישה דיסק, מי שירצה יצפה בו. ד"ר טיבי השיב שהדברים הם כך וכך, אחרת, וחתם על תצהיר. בזה סיימנו את העניין. אחרי זה יהיו הצבעות בנושא הזה.

מר פורמן, בבקשה, יש לרשותך 15 דקות.

איתי פורמן:

אני חייב להגיד שזו הפעם השלישית שאני מגיע לדבר בפני הוועדה. אני רוצה לסקור לכם קצת את ההיסטוריה, איך התקבלו כל בקשות הפסילה.

אברהם ובר:

אילולי התקשורת לא היית מגיע.

איתי פורמן:

אני לא חלק מהמשחק הזה שיש פה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר פורמן, תתעלם.

איתי פורמן:

בקשות הפסילה התחילו אצל היועץ המשפטי דאז, בבקשת הפסילה של טיבי ובעיקר של בל"ד, בשנת 2002, כאשר ד"ר בשארה עמד בראשה. כמדומני שאותו יועץ משפטי נמצא פה בוועדה.

מה שמעניין לומר הוא שבאת כוחו, הגברת טליה ששון – הידועה מדוח המאחזים ושאף אחד לא יכול לחשוך בה שהיא נמנית עם הימין הקיצוני של המפה הפוליטית. נהפוך הוא, היא מהצד ההפוך לגמרי - והיא באה לבית-המשפט העליון וטענה שצריך לפסול. בית-המשפט העליון החליט – ואני אתקן רושם שנוצר שהוא החליט שממש אין עבירה ושהכל בסדר. הדעות שם נחלקו שבע כנגד ארבע. ארבעה שופטי בית-המשפט העליון אמרו שמצאו את הרף, וזה הרבה. השופטים בדעת הרוב אמרו שזה על הגבול ושיש ספק רב בלבם. מחמת הספק הם החליטו לא לפסול. זו היתה התשתית המשפטית בשנת 2002. מה שמעניין לציין הוא שהתשתית הזו נסמכה על פסילה אישית של ד"ר בשארה. ההבדל בין פסילה אישית לפסילה מפלגתית, מה שאנחנו מנסים לעשות כרגע, שפסילה אישית טעונה אישור בית-המשפט העליון. משמעות הדבר היא שבית המשפט העליון יושב כאילו הוא אחד מחברי הוועדה ואומר מה הוא חושב על הראיות האלה.

כאשר אנחנו פוסלים רשימה שלמה, זה ניתן לערעור. המחוקק קבע את זה במכוון. "ניתן לערעור", זה אומר שביית-המשפט העליון והיועץ המשפטי לממשלה, אם נגיע לעליון, צריכים להחליט אם ועדת הבחירות חרגה ממתחם הסבירות כאשר החליטה לפסול את הרשימה. אני כבר אומר, אם בית-המשפט העליון יגיד לנו חרגתם ממתחם הסבירות, הוא אומר שארבעה שופטים מבית-המשפט העליון 2002 נתנו פסיקה משוללת כל יסוד והם טוענים שהיועץ המשפטי לממשלה דאז הלך ועשה מהלך משולל כל יסוד. לכן אני אומר שצריך לשים את זה בקונטקסט הקיים.

דבר נוסף, כל הראיות שהצטברו משנת 2002, 2006, 2009 והיום, הן ראיות שמצטרפות אחת לשנייה. מי שקרא את התצהירים גם של בל"ד וגם של רע"מ-תע"ל, של כל המפלגות, שאומרות: אנחנו עומדים אחרי כל מה שנאמר, אחרי המצע, אחרי הדברים שהצהרנו לעליון ואחרי כל הראיות, כל הדברים שעליהם החליט ודן בהם, הם עומדים אחריהם. כלומר, לא יכול להיות שיש לנו פחות ראיות ממה שהיו בשנת 2002.

אני רוצה לגעת בראיות מהפעם הקודמת. אני חייב להגיד שזה קצת משעשע אותי לראות את כל הדברים האלה, עשרות כתבות בעיתונים, ותמיד העיתונים משקרים, תמיד מסלפים את הדברים שלהם, תמיד לא מדויקים, תמיד יצאו מהקשרם. מה שיפה שכולם יצאו מהקשרם בדיוק לאותו כיוון. זה לא שעיתון אחד יצא מהקשרו לכיוון אחד ועיתון שני לכיוון שני, איכשהו כל העיתונים בעולם כולם יצאו מהקשרם בדיוק לאותו כיוון, פעם אחר פעם. לכן הפעם בדקתי ואמרתי שלא נסתפק בגזירי עיתון, אלא נלך להקלטות. שעות על גבי שעות בדקתי ומצאתי הקלטות שלהם, נאומים. נאום אחד של חברת הכנסת זועבי בקייפטאון. למי שלא יודע מה היה בקייפטאון – "טריבונל ראסל". "טריבונל ראסל" זה הטריונל שקבע שדרום אפריקה היא מדינת אפרטהייד. זה טריבונל שבעקבותיו הפכו את דרום אפריקה למדינה מצורעת, הטילו עליה חרמות. היא באה לשם לא כי חברת הכנסת זועבי היא איזה עילוי גדול שצריך לשמוע את דבריה, אלא כנציגה של כנסת ישראל. אם היא לא היתה נבחרת לכנסת, אף אחד לא היה מזמין אותה לשם להעיד שם.

ומה היא אמרה בעדותה - צירפתי את הקלטות המלאות לראיות, כדי שלא יגידו שהדברים הוצאו מהקשרם. אני רוצה לצטט באנגלית מה שהיא אמרה, מילה במילה. גברת זועבי אמרה כך לשאלה מה המטרות שלכם:

"I don't think the solution of two states is available now. I don't care about two states or one state. I care about values... full return of the Palestinians

refugee. The Palestinians have the right to live in their homeland, all of them. There are Israeli generations whom didn't have any other homeland. We want to live with them but not in a Jewish state, not in a raciest state."

זו היתה הצהרה שלה בוועדה, בטריבונל מעין שיפוטי, והיא אומרת מפורשת: אני לא מוכנה לחיות אתכם. אני תומכת בזכות שיבה מלאה של כל הפליטים. גם אליבא ברק חזרה מלאה של כל הפליטים לישראל זה חיסול מדינה כמדינה יהודית.

אומרים שצריכים מאסה קריטית. מה זו מאסה קריטית? היא באה בעדות כתובה, בדרום אפריקה, בכנס שהכריז על מדינת ישראל כמדינת אפרטהייד וקוראת לחרמות עלינו, וצריך מאסה קריטית. היא אומרת את זה. אין לי בעיה שתבוא לפה ותכחיש: לא אמרתי את הדברים, איתי פורמן בישל קלטת ביוטיוב, בישל את העדות שלי בקייפטאון ולא אמרתי את זה. אבל היא לא אומרת את זה, היא לא מכחישה את זה. היא אומרת שמותר לה.

זה לא נגמר בחברת הכנסת זועבי. גם חבר הכנסת זחאלקה, ראש הרשימה. הוא בא לשעתיים הרצאה בהרווארד, כאשר בתחילתה הוא אמר שימו לב שלא מקליטים, אסור להקליט. אבל מה לעשות, סטודנט הקליט את זה והעלה את זה ליוטיוב, לאינטרנט, ועכשיו כולם יכולים לראות. ומה הוא אומר, שוב לשאלה מה המטרות, מה אתם רוצים להשיג. אני קורא שוב באנגלית:

I don't oppose the two state solution. But I oppose the Israeli demand to recognize Israel as a Jewish state.

מה צריך להיות יותר ברור? שלב א' אומר שמפלגה שבמטרותיה לשלול את הקיום שלנו כמדינה יהודית, צריכה להיפסל. הוא אומר את זה: אני מתנגד. איזו עוד ראייה אני צריך להביא כדי שבבית- המשפט העליון ישתכנעו שזה מה שהם רוצים לעשות.

אבל זה לא נגמר פה. הוא ממשיך הלאה:

, I think the state should be a state for all its citizens.

למה המשפט הזה חשוב? כי הוא אומר שזו המשמעות של מדינת כל אזרחיה. זה המצע שלהם, זה הדומיננטי, זה מה שהם מנסים, זה מה שהם מקדמים בכל במה בעולם, בעשרות כתבות בעיתונים, בכל נקודה.

אותו דבר - ד"ר זחאלקה לא היה מגיע להרווארד, לארצות הברית, לקבוע בדיון שמדינת ישראל היא לא מדינה דמוקרטית. התשובה שלו היא שאנחנו מדינה יהודית כמובן. הוא לא היה מגיע לשם כי הוא עשה דוקטורט - זה לפי הטענה שלו, אני לא ידעתי את זה - על חשיש. לא הזמינו מישהו שעשה דוקטורט על חשיש - כנראה על ההשפעות החיוביות או השליליות - לא הזמינו אותו לאמצע הרווארד לדיון על המהות של ישראל, אלא בגלל שהוא בכנסת ישראל, בגלל שהוא נציג רשמי של כנסת ישראל. והוא לא עוצר בזה ומסביר למה הוא מתנגד:

Because Israel has to decide, its not Jewish and democratic states. It should decide Jewish Or democratic state.

אין מה לעשות, שיחליט. אם הוא אומר שהוא בעד מדינה יהודית, זה אומר שהוא נגד מדינה דמוקרטית, שזו גם עילה לפסילה. אם הוא אומר שהוא בעד מדינה דמוקרטית, בעד שוויון, בעד הכל, אז הוא כנראה נגד יהודית. אי אפשר אחרת.

זה עדיין לא נגמר והוא ממשיך להגיד את זה:

The demand of Israel to recognize it as a Jewish state means that I agree to deny the right of return to the Palestinians refugees because it doesn't work with a Jewish state.

הוא מודה בעצמו. לא צריך להאמין לי. ד"ר זחאלקה אומר: חברה, זה לא יכול לבוא ביחד. אי אפשר להחזיר את הפליטים אם אתם מדינה יהודית. אין מה לעשות.

ואז הוא ממשיך הלאה, הוא לא עצר בזה :

I agree that I be a second degree citizen. I agree that there is no democracy in my country. And I don't agree to that. I think it should be rejected by the Whole. כולם חייבים לדחות את זה.

מה שיפה הוא שהם אומרים שזו לא הדעה הפרטית של זחאלקה, זו לא הדעה הפרטית של חברת הכנסת זועבי, אלה הדעות של המפלגה שלנו, זה המצע שלנו, זה הפרוגרמה.

אנחנו לא מדברים רק על דיבורים. אם מישהו חושב שזה רק המצע וזה איזה דיון אקדמאי ובא ד"ר סמוכה ואומר מה יקרה, זה לא פה. הם מנצלים את זה שהם בכנסת כדי להגיע לקייפטאון, כדי להגיע להרווארד, כדי לעלות על ספינת המרמרה, כדי לעשות השכם והערב עוד ועוד פעילויות.

מאוד חשוב להדגיש אם אנחנו רוצים לפסול מפלגה או לא. יש פה שאלה מה המחוקק קבע, ואני מאמין גדול בשלטון החוק. המחוקק קבע שמפלגה שזה המצע שלה, אלה המעשים שלה, אלה המטרות שלה, צריכה להיפסל. זה לא שאלה אם אני חושב שנוכח לפסול או לא. מי שחושב ש-7 זה סעיף לא חוקתי, לא דמוקרטי, כמו ששמעתי טענות, שיתכבד ויפנה לבית-המשפט העליון ויגיש עתירה לבג"ץ שזה סעיף לא דמוקרטי, למרות שהוא גם בספרד, בגרמניה ובאינספור מדינות בעולם.

לכן השאלה, חברי הוועדה הנכבדים, היא אם בדברים שהבאתי יש שלילה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. למי שלא מאמין, צירפתי את הלינקים ביוטיוב שכולם יוכלו לראות, יש גם דיסקים מלאים עם ההקלטות באנגלית. ערבית זה לא הצד החזק שלי. אני מודה, אומרים לי שהיד או גייהאד וששהיד זה לא באמת שהיד וגייהאד זה לא באמת מבין. אוקיי, אני מודה, לא יודע לתרגם ערבית, גם לא כל מי שהבאתי כל מיני תרגומים מאוד מוסמכים שלהם לא יודעים לתרגם ערבית, אולי רק איזה ליברמן יודע ערבית. אני לא יודע ערבית, אז הבאתי באנגלית. אני יודע אנגלית.

דוד רותם :

גם ליברמן יודע ערבית.

איתי פורמן :

אז הלכתי לאנגלית ובאנגלית אומרים את זה ישירות. אם מישהו מכס יקרא את ההחלטות בקייפטאון, בדרום אפריקה, הוא לא יבין מה הוא קורא שם, כי מה שחברת הכנסת זועבי העבירה להם זה חומרים, אחד על גבי השני, כדי להוכיח למה אנחנו מדינת אפרטהייד. הבאתי ציטוטים שלה למה אנחנו מדינת אפרטהייד אליבא זועבי והחברים שלה, למה היא חושבת שאנחנו מדינת אפרטהייד. מה שכתוב ב"טריבונל ראסל" הוא כך : 1. איזה חוקים הופכים אותנו למדינת אפרטהייד? The Law of Return, 1950. חוק השבות, זה הפך אותנו למדינת אפרטהייד, למדינה גזענית.

2. Citizenship Law, 1952, חוק האזרחות. למי שלא יודע, זה מה שברק השאיר לנו. בדיון של ברק הוא השאיר לנו את חוק השבות, רוב יהודי, קיום של מדינה יהודית. והיא אומרת בקייפטאון : לא, לא, הדברים האלה הופכים את ישראל למדינת אפרטהייד. אלה הדעות שלה, זה המצע שלה.

3. חוק האזרחות מ-2007. כן, אנחנו נגד איחוד משפחות, רק שבמשפחה האחרונה, על-פי החשד, מישהו מאיחוד משפחות עשה פיגוע באמצע תל-אביב. אבל אומרים שאנחנו עושים את זה מגזענות, כי אנחנו לא אוהבים אותם.

וזה ממשיך הלאה. יש מוסדות גזעניים במדינה הזאת, כמו הקונגרס הציוני, הקרן הקיימת, הרבה הרבה דברים שקשורים לציונות.

על זה שהם לא הגיעו לפה אומר עו"ד גיברין שזה לא נוח להם. זה לא קרקס ולא טרחה מה שהולך פה. יש פה ועדה מאוד רצינית ברשות שופט עליון, שהיה יועץ משפטי לממשלה - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

שופט עליון יש רק אחד, למעלה. פה יש שופט בית-משפט העליון. זה לא אותו דבר.

איתי פורמן:

שלא תבינו לא נכון, אי ההגעה שלהם לפה נובעת מחוסר ההכרה במדינת ישראל כמדינה יהודית. הם לא מוכנים לקבל את זה, הם אומרים את זה בגלוי. יש עשרות ציטוטים על פני עשר שנים שהצטברו למאסה קריטית. אני לא יודע מה זה מאסה קריטית, אבל מבחינתי מספיק שתי הקלטות שהבאתי.

אני רוצה לדבר על עוד כמה דברים במצע של בל"ד. כל מה שאמרתי מתייחס לאותו דבר קטן, לרצון שנהפוך למדינת כל אזרחיה. אם יש למישהו ספק אם זה רק נאום אחד בקייפטאון, נאום אחד בהרווארד, עיתון אחד שהיא דיברה שם, ויש לנו על המרמרה, ויש לנו עיתונים מכל העולם ואשתו – תראו מה כתוב במצע שלהם. במצע שלהם כתוב כך: הדרך היחידה לפתרון היא קבלת עיקרון של שוויון מלא, הכרה בזכות השיבה של הפליטים – ויותר מכל, זה השליט שלהם, מדינת כל אזרחיה ואוטונומיה תרבותית למיעוט הערבי בישראל. שניהם הפכו לדגל של המפלגה ועוררו דיון בקרב הציבור הערבי והיהודי בארץ. מה השאלה, כל הדיון בבית-המשפט העליון ב-2002, שהחליט ברוב של 7 נגד 4 לדחות את החלטת ועדת הבחירות לפסול אותם, נסב על מה הפירוש של המונח "מדינת כל אזרחיה". עם כל הכבוד, אני חושב שלשאלה הזאת נתנו תשובות מצולמות, מתועדות, באנגלית, ולא רק בדיבורים, אלא במעשים: בהגעה לדרום אפריקה, בהגעה למרמרה, בהגעה לכלי תקשורת שרוצה לדבר איתם בעולם, להתראיין בכל שפה. ומה שקריטי פה זה שהם לא מתראיינים כאנשים פרטיים. אם איתי פורמן יתחיל לדבר בעולם, אף אחד לא יקשיב לי, אף אחד לא ישמע את מה שאני אומר. ברגע שאני חבר כנסת בכנסת ישראל, אז יתחילו להזמין אותי כנציג של כנסת ישראל, נציג לגיטימי. למעשה מדינת ישראל נותנת גושפנקה. בית-המשפט העליון קבע שאלה נציגים לגיטימיים של מדינת ישראל, הם מוסרים מסר לגיטימי במדינת ישראל.

הערה קטנה, אני באמת מבקש מחברי הוועדה להתרכז בראיות, לא להתחיל כמו בפעם הקודמת שאז חבר הכנסת טיבי בא והתחיל להגיד שכל הצבעה לקדימה זה כדור בחזה של ילד פלסטיני. הוא כמובן עשה את זה כי רצה להיפסל, זה עוזר אצל המצביעים שלו. אני מוכרח לומר שהראיות כלפי רע"מ-תע"ל הן קצת יותר חלשות מהראיות כלפי בל"ד. אני לא חושב שצריך לפסול את כולם ולכן הבקשה שלי מרוכזת אך ורק בבל"ד. אם פוסלים אותם יש ייצוג מלא לערבים. אני לא מבין למה חושבים שלא – יש גם את רע"מ-תע"ל, גם את חד"ש. ומעבר לזה, מה התפיסה הגזענית שאם פוסלים מפלגה, ערבים לא יכולים להצביע. הם לא יכולים להצביע לליכוד, לעבודה, למרצ? יש הרבה הרבה מפלגות בישראל שהם יכולים להשתלב בהן.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. לצערי אני צריך להגיד שהפנו את תשומת לבי לכך שנפטר מי שהיה רמטכ"ל, אמנון ליפקין שחק, עליו השלום, והוא איש מרכזי בתולדות הביטחון של ישראל, היה חבר כנסת ושר. כמובן, בשם כולם, הצטערתי לשמע הידיעה הזאת והחלטתי גם לומר אותה לפניכם.

אנחנו נצא להפסקה של חמש דקות ומייד נמשיך.

(הפסקה)

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אנחנו מחדשים את הישיבה. מר ישראל, בבקשה, 15 דקות.

תומר ישראל:

כבוד השופט, היושב-ראש, חברים נכבדים, אורחים, אני שמח שזכיתי לדבר אחרי הפסקה קצרה, כי הקשב קצת יעלה. אני עו"ד תומר ישראל, אני מייצג את הפורום המשפטי. הפורום המשפטי למען ארץ ישראל הוקם בספטמבר 2004 והוא פועל מאז ועד היום לשמירה על

זכויות האדם, להבטחת יעילות השלטון ולשמירה על האינטרסים הלאומיים של מדינת ישראל ושל העם היהודי.

אני אשתדל להציג בדברי את הרעיונות המרכזיים של הבקשה וגם להתייחס לתשובה של בל"ד ולעמדת היועץ המשפטי לממשלה. אני אשתדל לעשות זו בקצרה. כידוע, זו לא הבקשה הראשונה וגם לא השנייה המוגשת בניסיון למנוע מרשימת בל"ד להתמודד בבחירות לכנסת. לרוב הבקשות לפסילת הרשימה, כמו ששמענו, מתמקדות בהדגשת מעשה אחד או שניים או אולי אפילו במספר מצומצם של מקרים ומנסות להוכיח כי הן מקיימות ועומדות בתנאים שנקבעו בבתי-המשפט ככאלה המספיקים למנוע ממפלגה להתמודד.

אני מבקש להביט על הדברים במבט מעט יותר כוללני, מלמעלה, ממעוף הציפור. אם תבחנו, חברים נכבדים, כל ראייה וראיה, ייתכן שתוך הסתמכות על עמדת בתי-המשפט לפיה נדרש מבחן ראייתי מחמיר, אתם בהחלט עשויים לחשוב שטרם הגענו לרף הגבוה הנדרש כדי להוכיח עילת פסילה. עם זאת, אם ננהג ככה, נבחין כי אנו מגנים על הדמוקרטיה במדינת ישראל במחיר של עצימת עיניים. אנחנו מגנים במחיר של הפקרת היסוד היהודי והמתגונן של הדמוקרטיה בישראל. אולי יותר נכון לומר היהודי המתגונן. תהיה דמוקרטיה בלי יהדות, בלי הגנה.

אני לא מבקש לחלוק על התביעה של בית-המשפט העליון בהקשר לחשיבות שבמתן אפשרות להתמודד בבחירות. כמובן שאני מדבר על כולם, לכולם יש זכות. אני גם לא חולק על הקביעה שהראיות צריכות להיות משכנעות, ברורות וחד-משמעיות, אבל אני כן חושב שיש מקום לבחון את הדברים באופן אחר.

אם אתייחס לעניין של בשארה - בל"ד עדיין מציגה את עצמה כמי שמייצגת את עמדותיו של חבר כנסת שנחשד בסיוע לאויב בעת מלחמה וגם בהלבנת כספים, ונמלט מהארץ. היא גם ממשיכה לקדם את ענייניו. הפרטים נמצאים בבקשה שלי ואני משתדל לא לחזור על הדברים שמופיעים בבקשה.

הדגש פה הוא על "עדיין". בל"ד עדיין קוראת לקיום מדינה פאן-ערבית, למרות חשש החוזר של בתי-המשפט שישנה - ואני מצטט - "קרבה מטרידה ומדאיגה לרעיון של שלילת מדינת ישראל כמדינה יהודית". בל"ד עדיין תומכת בארגונים ערבים רבים ללא התחשבות ליחס העיון כלפי המדינה. הם עדיין מקיימים מפגשים עם מחבלים, מרמרה, וגיוס סטודנטים להפגנות נגד צה"ל בזמן מלחמה וכו'.

לקראת הבחירות לכנסת החמש-עשרה קבעו שופטי בית-המשפט העליון - כבוד השופט יעקב קדמי, כבוד השופט טובה שטרסברג-כהן וכבוד השופט יעקב טירקל - כי בשארה התקרב קרבה מסוכנת לגבול שאין לחצות אותו.

לקראת הבחירות לכנסת השש-עשרה, ראו אותם שופטים שלפני כן ראו קרבה מסוכנת - השופטים בדימוס שטרסברג-כהן והשופט טירקל ויחד איתם גם השופטים בדימוס אדמונד לוי והמשנה לנשיא שלמה לוי - את מה שלא ראו שאר החברים להרכב. הם ראו שבשארה ובל"ד אכן תמכו במאבק מזוין של ארגוני הטרור נגד מדינת ישראל ותמכו בפסילתם בדעת מיעוט.

למרבה הצער, לקראת הבחירות לכנסת השמונה-עשרה ראה זאת רק השופט בדימוס אדמונד לוי, אשר קיבל את דבריו של חבר הכנסת גימאל זחאלקה שהסביר שפני הדברים לא השתנו מהותית מאז הימלטותו של בשארה. כידוע, בשארה אכן חצה את הגבול, תרתי משמע.

כאמור, מה שהיה חסר עד היום, היה ראיות. חוסר בראיות משכנעות, ברורות וחד-משמעיות. הראיות עד היום - כך ציין בית-המשפט - לא הספיקו, הן היו גבוליות. ממש על הקצה, ממש כמעט מספיקות.

הפורום המשפטי למען ארץ ישראל מונה מספר רב של עורכי דין, עורכי דין שרואים חברת כנסת שעולה על המרמרה, עורכי דין שרואים חברי כנסת שקוראים קריאות נגד צה"ל בעודו נלחם, שרואים חברי כנסת שקוראים להפיכת המדינה היהודית למשהו אחר - תקראו לזה איך שתרצו - והם לא מבינים. הם לא מבינים כיצד אפשרי שהחוק מגדיר מקרה ברור לפיו רשימה לא תתמודד בבחירות, המקרה קורה והחוק לא מיושם. המקרה, מסבירים להם, לא מספיק ברור. החוק קובע כך: רשימה שמטרתה או מעשיה, במפורש או במשתמע, שוללים את קיומה של מדינה יהודית כמדינה יהודית ודמוקרטית או שתומכת במאבק מזוין, לא תשתתף בבחירות.

בהתייחס לעמדתו של היועץ המשפטי לממשלה – היועץ מציין בסעיף 10 לעמדתו כי לדעתו נכון להיום לא הצטברה מאסה ראייתית קריטית מספיקה – ושמעתם על זה לא מעט - כדי לפסול את רשימת בל"ד. אני חושב שאם לא הצטברו מספיק ראיות, ואם מה שיש כאן הוא לא מאסה, אז כנראה שכבר אבוד לנו, לעולם לא תהיינה מספיק ראיות. אנחנו מדברים כאן על פגיעה ביסודות המדינה. לו היו בידינו די ראיות כדי להוכיח, כבר היינו פונים למשטרה לפתוח בחקירה.

בסעיף 20 לעמדתו מחזק היועץ המשפטי לממשלה את עמדתו בעזרת דבריה של כבוד הנשיאה ביניש מפסק דין בל"ד: אין להסתפק בפעילות ספורדית, כי אם בפעילות שיטתית, חוזרת ונשנית אשר צריכה לבוא לידי ביטוי חמור ומשמעותי בעוצמתו. ואני מבקש שוב להקשות: בל"ד לא פועלת פעילות שיטתית, חוזרת ונשנית, להוצאת רעיונותיה מהכוח אל הפועל? אז מה היא עושה אם לא את זה?

אם התשובה היא שלילית, אז למה מציין היועץ המשפטי, בסעיף 41 לעמדה שלו, שהראיות הן משמעותיות ומטרידות. ממה הוא מוטרד? איך ייתכן שהיועץ המשפטי אומר "מעשים קשים וצורמים ביותר", וזה עדיין לא מספיק? מה מתכוון היועץ המשפטי לומר כשהוא מדבר בסעיף 40 על קרבה מטרידה לרעיון של שלילת מדינת ישראל כמדינה יהודית או לתמיכה במאבק מזוין? אני מבין ממה הוא חושש, אבל אני לא מבין איך זה משתלב עם הדברים האחרים שלו וגם עם המסקנה.

בסעיף 36 לעמדתו מציין היועץ המשפטי שעיקר הראיות מבוססות על נאומים והתבטאויות, ומציין שהפסיקה פירשה עילה זו בצמצום. הוא מזכיר את עניין טיבי, שם הובאו ראיות רבות מאוד, ולמרות זאת קבע בית-המשפט שלא התבססה עילת פסילה.

אני מבקש לציין, כפי שצינתי בתמצית הבקשה, שהראיות שהובאו בבקשה הן מיעוט. זאת אומרת, אם בעניין טיבי הובאו כאמור ראיות רבות מאוד, אז היום, חברי ועדה נכבדים, הראיות המונחות לפניכם הן ראיות נוספות. זאת אומרת, הן ראיות נוספות על הראיות הרבות מאוד. יש לכם, חברי ועדה נכבדים, ראיות רבות מאוד מאוד מאוד. עכשיו, אני מבין, זה בסדר.

לעניין בשארה – אני מקבל את דברי היועץ המשפטי בסעיפים 38 ו-39 לעמדתו. בית-המשפט כבר קבע כי עצם קרבת בל"ד לד"ר עזמי בשארה אינה עילה או ראיה מספקת לפסילתה. אני מבקש להדגיש פה שביית-המשפט קיבל את עמדת היועץ המשפטי.

בנוסף על כך, אני מבקש לציין שני דברים: הראשון הוא העובדה שהקשר של המפלגה עם בשארה, או כפי שכינה זאת בית-המשפט "הזיקה לא נפסקה", עודנה נמשכת. רק תעיפו מבט באתר הבית. על זה אני רוצה לומר שאין דין קשר שאדם משמר עם חברו החשוד במעשים חמורים שזה אך נמלט מהדין, כדין זה המשמר את הקשר במשך שנים רבות ומגונן על הקשר, ומגונן על הנמלט ואפילו מנסה לקדם את ענייניו. תראו את ניסיונות החקיקה שלהם לעניין הכספים שלו.

הדבר השני שאני מבקש לומר בעניין הזה, והוא לא פחות חשוב, הוא ההתייחסות לקשר הקיים כאל ראיה נוספת. זו עוד ראיה. נכון, אולי זה לא מספיק. אני לא יודע אם נכון, אבל כנראה שבעיני בית-המשפט זה לא מספיק לבדו, אבל זה עוד משהו, זו עוד ראיה.

יעקב מצא:

עוד לא היה בית-משפט.

תומר ישראל:

בעבר. אני מדבר על העבר. בדבריי התייחסתי בהחלט גם לדברי בית-המשפט.

אני מתייחס לתשובתו של חבר הכנסת זחאלקה. בסעיף 21 לתצהירו של חבר הכנסת זחאלקה, מהכנסת השמונה-עשרה – את עיקר דבריו הוא צירף בתצהיר הקודם שלו – הוא מציין כי לד"ר עזמי בשארה נעשה ניסיון לתפור תיק פלילי משיקולים פוליטיים.

בסעיף 8 לכתב הבקשה שהגשנו נזכרה הרשעתו של פיראס בן מחמד. מדובר בפסק דין חלוט בו קבעה השופטת כי בשארה הינו עבריין ויוזם העבירה. למי שלא יודע, מדובר בהלבנת כספים. אם כן, לא מדובר בתפירת תיק, אלא מדובר בתיק פתוח של מי שהיה חבר כנסת ונמלט

מן הדין תוך קבלת גיבוי מלא מח"כים מכהנים. זאת אומר, הניסיון להפוך את זה לפוליטי ולתפירת תיק ושב"כ, גם פה זה נופל.

בסעיף 36 לתצהירו של זחאלקה מהכנסת השמונה-עשרה, שוב אותו תצהיר, הוא משיב לבקשת הפסילה של ליברמן. בתשובתו לפסקה 37 מציין זחאלקה כי מבחינתו מגילת העצמאות הינה מסמך ציוני, והוא מוסיף שמבחינתו כערבי הוא לא מאמץ לא את המסמך ולא את מה שהוא מכנה "הנרטיב הציוני".

תוקפה החוקי המשפטי של מגילת העצמאות אינו מוטל בספק, אבל בכל זאת אני מבקש להדגיש שחוק יסודות המשפט קובע: "ראה בית-המשפט שאלה משפטית הטעונה הכרעה, ולא מצא לה תשובה בדבר חקיקה, בהלכה פסוקה או בדרך של הקש, יכריע בה לאור עקרונות החירות, הצדק, היושר והשלום של מורשת ישראל". אני מבקש להדגיש שוב: "של מורשת ישראל". כידוע, ניסוח זה הושאל ממגילת העצמאות הקובעת כי המדינה תהיה מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור תזונם של נביאי ישראל.

חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, קובע בסעיף 1: זכויות היסוד של האדם בישראל מושתתות על ההכרה בערך האדם וקדושת חייו והיותו בן חורין, והן יכובדו ברוח העקרונות שבהכרזה על הקמת מדינת ישראל. אני שואל פה: איך יפרשו חברי בלי"ד את חוקי היסוד האלה? או שתהיה להם מערכת פרשנות חוקית שונה, אחרת.

אני מבקש מכס, כל אחד ואחד מחברי הוועדה הנכבדים, בקשה אחת לסיים, בהקשר הזה ובכלל: כשאתם, חברי ועדה נכבדים, דנים בשאלה אם לאפשר לרשימת בלי"ד להשתתף בבחירות לכנסת התשע-עשרה, כשאתם בוחנים אם מתקיימים התנאים שנקבעו בסעיף 7 לחוק יסוד: הכנסת, אני מבקש מכס, חברים יקרים, לזכור ולא לשכוח את רוח העקרונות שבהכרזה על מדינת ישראל המופיעה בסוף קובץ הנספחים.

אני מבקש שתזכרו שבהחלטתכם אתם עומדים לקבוע אם תרצו שמי שמודיע בריש גלי ובראש חוצות, ואולי אפילו גם גאה בזה, שמבחינתו רוח העקרונות שבהכרזה על מדינת ישראל היא משהו אחר - רוח מדבר במקרה הטוב ורוח המהפכה האסלאמית במקרה היותר סביר - האם סביר שהוא ישב במה שנקרא ה"קוקפיט" של המדינה הזאת. תודה רבה לכם.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה לאדוני. אנחנו עוברים לבקשה של חבר הכנסת דני דנון ועו"ד נריה מאיר. בבקשה, חבר הכנסת דנון, יש לכם יחד רבע שעה.

דני דנון:

תודה רבה. אדוני היושב-ראש, חברי חברי הוועדה, אם הייתי מספר לכם סיפור על חבר כנסת שיושב במסדרון ומדבר עכשיו עם החיזבאללה בטלפון מטעם הכנסת, ונוסע למזרח ירושלים ומקבל 400,000 דולר במזומן, הייתם אומרים שאני הזוי. אבל בגלל מחדל של הדמוקרטיה הישראלית, זה קרה. מחדל שלנו. שלנו, של ועדת הבחירות - כבוד היושב-ראש נתן עמדה ביטחונית ותמך בפסילה - של מערכת המשפט, של החברה בישראל. אפשרנו לעזמי בשארה לבצע את הפגיעה בעם ישראל.

תראו מה קורה היום. באים ממשיכי דרכו, של חממת הטרור ששמה בלי"ד, ולא אומרים אנחנו מצטערים, שינינו את דרכנו, את אורחות חיינו, אלא אומרים: אנחנו ממשיכים בדרכו של עזמי בשארה. מפלגת בלי"ד מקבלת מימון מפלגות. היום בבוקר, אדוני היושב-ראש, באתר של המפלגה שממומן בכספי משלם המסים, מי מכב באתר? עזמי בשארה. בכל האתר. דרך אגב, למה חנין זועבי לא פה? מישהו יודע איפה חנין זועבי וזחאלקה? הם נמצאים פה בבניין, אדוני היושב-ראש, מתראיינים לכלי התקשורת. שיבואו לפה ואני אשאל אותם. הם לא נמצאים פה, אז אני אשאל את בא-כוחם שיגיד לנו בבקשה האם מפלגת בלי"ד מתנערת מעזמי בשארה ומעשיו? האם היא מגנה אותם או שהיא מתפארת בהם? שתבוא חנין זועבי ותגיד: אני מתנערת מהמעשים האלה, אני מגנה אותם. אבל מה שקורה זה בדיוק ההפך, צוחקים לדמוקרטיה בפנים.

כמו שאמרו כאן קודמי, ואני לא אכנס להיבטים המשפטיים, יש סעיף בחוק שמאפשר ודורש פסילת מפלגות על רקע ההתנהלות של בלי"ד, וזו בדיוק הבקשה שלי היום: לקרוא את החוק ולפעול לפיו. זו גם מה שנדרש מבית המשפט העליון. אם הסעיף הזה לא חוקתי, שיבוא

בית-המשפט העליון, כמו שהוא יודע לומר לכנסת במקרים מסוימים, ויגיד שיש בעיה משפטית בחוק הזה ואני דורש, קורא, ממליץ לשנות, ונעשה זאת בכנסת הבאה, נשנה את סעיף 7א. אבל אם הסעיף קיים היום בחוק, אין שום אפשרות משפטית אלא לפסול את מפלגת בל"ד. סעיף 7א מדבר על מי שתומך במאבק מזוין של ארגון טרור. שוב, אנחנו בעולם דיגיטלי, אי אפשר לומר שהיא לא אמרה, היא לא התכוונה, היא לא היתה. הכל מצולם, הכל מוקלט. חברת הכנסת חנין זועבי הלכה למסיבת שחרור של מר עזיז דוויק – אולי אני טועה בשמו, תסלחו לי – יושב-ראש המועצה המחוקקת של החמאס. תמונות שלה חוגגת עם נציגי החמאס, ראיונות שלה בערוץ 2, בתקשורת הישראלית, בהם היא קוראת למאבק מזוין במדינת ישראל. אני מצטט – זה לא באנגלית ולא בערבית, ב"מאקו", תיכנסו עכשיו: לעם כובש אין זכות לחיות חיים נורמליים. לא מותר לכם לחיות בביטחון. סליחה, מי זה "לכם"? לערביי ישראל? ליהודים? לנפגעי טרור? מי זה "לכם"?

כשאנחנו קוראים את הדברים החמורים שאומרת חנין זועבי, שאומר חבר הכנסת זחאלקה, זה לא משאיר ברירה לחברי הוועדה אלא לפעול לפי לשון החוק ולומר שהדמוקרטיה יודעת גם להתגונן.

זו החלטה קשה לפסול מפלגה בישראל. אני תומך בזכות לבחור ולהיבחר ובחופש הביטוי, ויעידו חברי הכנסת הערבים שיצאו שאני מתעמת עימם פעמים רבות בכנסת, בוועדות, במליאה, אבל זו הדמוקרטיה במיטבה. חשוב שיהיו חברי כנסת ערבים בכנסת ישראל, אבל כשבאים ומנצלים את הדמוקרטיה ולוקחים את משאבי המדינה על מנת לבגוד במדינה – אני אומר לבגוד במדינה – מי שמדבר עם החיזבאללה בזמן מלחמת לבנון השנייה בוגד במדינה. מי שקורא לגיעברי גיבור ועומד דקת דומיה, עושה צעדות ברחבי ישראל לזכרו של הקדוש גיעברי – בוגד במדינה. התפקיד שלנו כדמוקרטיה מתגוננת הוא לקבוע את הכללים, לקבוע את המסגרת.

לכן אני מאמין שהיום נעביר מסר ברור לאזרחי ישראל: אנחנו דמוקרטיה שפויה, אנחנו רוצים ח"כים ערבים בכנסת. חשוב שיהיו ח"כים ערבים בכנסת, אבל שיבואו וייצגו את המגזר ואת הערכים. הם יילחמו, ולפעמים לא יהיה לנו נוח, אבל שלא יפעלו למען החמאס ולמען החיזבאללה, כי זו תמיכה בארגון טרור והחוק אומר שמי שתומך במאבק מזוין של ארגון טרור לא יכול להיות בכנסת. שהבוחרים הערבים ידעו זאת בבואם להצביע, שאי אפשר להצביע למפלגה שתומכת בארגון טרור, החוק לא מאפשר זאת.

אני רוצה לפנות לחברי הוועדה ולבקש לפסול את מפלגת בל"ד, כי אם לא - אנחנו אומרים לחנין זועבי, לזחאלקה וחבריהם שחממת הטרור תמשיך במימון המדינה. תקבלו מימון מפלגות, תמשיכו לעשות משלחות שייפגשו עם עזמי בשארה היכן שהוא נמצא, תמשיכו להסית. התמונות הקשות של המרמרה – דרך אגב, אדוני היושב-ראש, אני בטוח שחברי הוועדה לא נחשפו לכל החומרים מהמרמרה, אבל גם מה שראיתם בטלוויזיה הן תמונות קשות מאוד. היום יושבים לוחמי שייטת פגועים בבתיהם כנכי צה"ל בגלל הפעולות של המרמרה.

לכן אני מאמין שנעביר מסר חשוב מאוד לוועדה ואני רוצה גם לפנות לשופטי בית-המשפט העליון שתמיד אומרים: אנחנו מכבדים את החוק בישראל. אני מצפה משופטי בית-המשפט העליון לכבד את החוק בישראל, לכבד את סעיף 7א, שלפי שתי עילות שהוצגו בפני הוועדה יש ראיות רבות לפסול את מפלגת בל"ד, ולהעביר מסר ברור שמדינת ישראל היא מדינה דמוקרטית, ובדמוקרטיה יודעים גם לקבוע גבולות.

אני מבקש מעו"ד נריה מאיר, שעתר יחד אתי ועם עוד 11,000 אזרחי ישראל שהם צד לעתירה. דנתי עם מנכ"לית הוועדה אם צריך לאפשר להם להיכנס או לא - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

כל ה- 11,000:

דני דנון:

כבוד השופט, היה לנו דיון ולא פניתי אליך.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מנכ"לית הוועדה עדכנה אותי.

דני דנון:

הציבור בישראל הוא ציבור חכם, הוא ציבור חושב. אדוני היושב-ראש, אם הייתי יכול להביא לפה, היית מתפלל לראות כמה אנשים מהמגזר הערבי, מהמגזר הדרוזי, מהמגזר הלא-יהודי, היו אומרים את דבריהם לגבי ההתנהלות של חברת הכנסת זועבי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה לאדוני. בבקשה, עו"ד נריה מאיר.

נריה מאיר:

אני אחרון הדוברים בעניין של בל"ד ולכן אני אשתדל לקצר וגם לא לחזור על דברים שאמר לפני. אני מבקש להזכיר לוועדה שהחלטתה היא משמעותית, היא חשובה, מהווה אפילו צומת דרכים היסטורית. במהדורות החדשות בבוקר מדברים על זה שהציפורים מציצות, הכלבים נובחים והשיירה עוברת וכל שלוש או ארבע שנים נפגשים כאן להחליט אם לפסול ובית המשפט ילך, והיועמ"ש גם יגיד שלא, ובסופו של דבר הכל נשאר על כנו. כאן אנחנו צריכים לומר שלא בהכרח. צריך לדעת גם להזכיר את מה שאמר ידידנו, מר פורמן, שיש הבדל בין פסילת מועמד לבין פסילת מפלגה. אנחנו שותפים לכל – גם לפסילת מועמד וגם לפסילת מפלגה, אבל צריך לזכור שאת החלטת הפסילה מקבלת הוועדה ובית-המשפט העליון נדרש רק לבחון את זה בתוך מתחם הסבירות, אם ההחלטה שקיבלה הוועדה חורגת בצורה קיצונית ממתחם הסבירות. לגבי מועמד זה קצת יותר קשה. לכן הוועדה היא זו שרשאית וצריכה לקבל היום את ההחלטה הצייונית לגבי פסילת מפלגת בל"ד.

אני רוצה להדגיש – אני אומר את זה על דעת שני העותרים כאן – שהזכות לבחור ולהיבחר היא זכות חוקתית ממדרגה גבוהה ביותר. זו לא מליצה. אנחנו מאמינים שבשליטת הזכות הזאת של לבחור ולהיבחר יש פגיעה גם בחופש הביטוי. אנחנו לא מקלים ראש במניעת הזכות הזאת. אנחנו לא חושבים שזה בזאר טורקי – אגב המשט, בזאר טורקי – שצריך לבוא כל פעם ולצעוק. זה דיון רציני שהמשמעויות שלו הן משמעויות מרחיקות לכת.

יחד עם זאת, אנחנו באים כאן להגן גם על הדמוקרטיה. אי אפשר לצטט רק על הדמוקרטיה ולומר שהדמוקרטיה היא זכות המיעוט. הדמוקרטיה צריכה גם להגן על עצמה, צריכה לשמור על הרוב, וכאן מדובר במאבק של קווים אדומים. אנחנו באים להגן על מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. בעצם זו המדינה היחידה בעולם שצריכה כל הזמן להתמודד ולהילחם על זכות הקיום הכי בסיסית שלה. זאת אומרת, אנחנו צריכים לבוא ולומר למה אנחנו צריכים להיות יהודים, למה אנחנו כל כך דמוקרטים, למה השילוב הזה הוא שילוב נכון, למה אסור לנו לתמוך במי שרוצה להרוג אותנו. זה פשוט מדהים. אין פרלמנטים אחרים בעולם שצריכים להתמודד עם הטענות האלה. בדקתי גם בסקירה משווה של פרלמנטים אחרים והם לא מתמודדים בכלל עם הבעיה הזאת – מה הם עושים, איך הם פוסלים. הם פוסלים את זה בשלבים יותר מוקדמים, הם לא מגיעים לשלב שיש מפלגת טרור שאומרת בואו תכניסו אותי פעם אחרי פעם ואני אמשיך לעודד טרור. לכן ההחלטה פה היא החלטה משמעותית.

אנחנו טוענים גם שיש פה פגיעה בקיום של המדינה. למה קיום? אפשר לבוא ולומר מה אתם מגזימים, מדינה יהודית. בסדר, אז הם לא תומכים במדינה יהודית. מה אתם רוצים, הם ערבים, הם לא יהודים, ואתם רוצים שהם יתמכו במדינה יהודית? אני רוצה לשים את האצבע ולומר שלא על זה אנחנו מצרים ולא על זה אנחנו מלינים. אמנם בקשת הפסילה שלנו נוגעת לשני הסעיפים, גם שלילת מדינה יהודית ודמוקרטית וגם הנושא של מאבק מזוין נגד הטרור. אני רוצה להתעכב על הסעיף של מאבק מזוין – צריך להבין שכאשר אנחנו מכניסים את אוניית הטרור שנקראת בל"ד לתוך הכנסת, אנחנו מעבירים מסר לערבי, לאדם שיושב באיזשהו כפר בצפון ומקבל בדואר מזוודה עם כסף, או מקבל טלפון ואומרים לו בוא תהיה סוכן שלנו – אני לא אומר דברים שלא קרו, שלא היו בשנים האחרונות – מקבל את הטלפון הזה ועכשיו הוא מסתכל. הוא בדיק יושב ורואה באינטרנט את המצע של המפלגה שהוא כל כך תומך בה, מצע מפלגת בל"ד. הוא רואה את תמונתו של עזמי בשארה, הוא רואה את מעשיה של חנין זועבי, הוא רואה את מעשיו של יושב-ראש המפלגה חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה, ואומר: יש לי עידוד, יש לי תמיכה. אני יכול עכשיו לבוא ולבגוד. ראיתי שיושב ראש המפלגה, המקים שלה, המייסד, המנטור, האבא הרוחני, הכל, האיש הזה הלך ופעל – לכאורה. נגיד לכאורה עוד חמש פעמים – לכאורה פועל. אנחנו צריכים להבין שעכשיו אנחנו דנים באוניית המשט הזאת שנקראת "בל"ד" וצריכים

להכריע: אם יש לה מקום בתוך הכנסת אם לא. זו לא רק השאלה של הפרנסה שלהם, זו לא רק השאלה אם אנחנו יכולים להחיל את חופש הביטוי הזה גם אם זה לא נוח לנו. זה לא הדיון, אדוני נציג היועץ המשפטי לממשלה. הדיון כאן הוא אם אנחנו מכניסים מפלגה שראשיה תומכים בטרור, שבעקיפין אנחנו יוצרים מצב של עידוד לתמיכה בטרור בתוך פרלמנט ישראלי.

לסיום, אני רוצה להתייחס לתשובתו של היועץ המשפטי לממשלה, כפי שהובאה על-ידי עו"ד ענר הלמן. אני לא אחזור על דברים שאמרו לפניי, רק אחדד את הנקודה. מצד אחד הביא היועץ המשפטי לממשלה את פסיקת כבוד הנשיא ברק בדברו אז לגבי ד"ר בשארה. הנשיא ברק אומר שהספק קיים והוא לא שוכנע במידה הדרושה. הוא לא שוכנע במידה הדרושה, אבל הספק קיים. ברגע האחרון הוא חושב שעוד לא עברנו את הרף. אבל מה, היום אנחנו חכמים יותר, לצערנו התגלו לנו עובדות חדשות – אני אומר לצערנו, כי זה נגד מדינת ישראל – וד"ר בשארה התגלה במעשים החמורים ביותר שאפשר להעלות על הדעת, שלא רק חבר כנסת, אלא אדם בישראל, אזרח ישראל, יכול לעשות. ברור לנו היום שהנשיא ברק, לפי דבריו, היה צריך לתמוך בפסילת ד"ר בשארה וכנראה גם בפסילת בל"ד, שכן הדיון היה מאוחד. תלכו איתי עם האכסיומה הזאת – אם הנשיא ברק יתמוך בפסילת בשארה, ברור הוא שגם את ממשיכיו, את בניו, את אחיו, את ממשיכי דרכו – חברת הכנסת חנין זועבי, חבר הכנסת זחאלקה – היה צריך לפסול. אבל היועץ המשפטי לממשלה קובע שאין מאסה ראייתית וקריטית. וכאן אני רוצה לשאול, ובאמת אבקש לקבל תשובה, זו לא שאלה רטורית: מה כן? לא להגיד לנו שאנחנו לא נתנו מאסה קריטית ראייתית. אני רוצה לדעת מה כן ייחשב מאסת ראיות.

כבוד היושב-ראש, זה מבחנה של הוועדה, אם היא תצליח לעצור את אוניית הטרור הזאת. רוממות שלטון החוק בפייהם ובפי נציגיהם, ובפועל תמיכה בטרור בידיהם. בל"ד זה זועבי ובשארה, בשארה וזועבי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. אנחנו עוברים עכשיו לבקשתו של חבר הכנסת אופיר אקוניס ובקשת הליכוד בעניין חברת הכנסת זועבי. בבקשה.

אופיר אקוניס:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי ועדת הבחירות המרכזית, אני מבקש מכם היום להיענות לבקשתי ולבקשת תנועת הליכוד לפסול את חברת הכנסת חנין זועבי מלהתמודד ברשימת בל"ד לכנסת התשע-עשרה, בהתבסס על סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת.

במשך כל שנות כהונתה של הכנסת השמונה-עשרה לא פסקה חברת הכנסת זועבי מלחתור תחת מדינת ישראל, להסית נגדה, נגד מוסדותיה ונגד חיילי צה"ל ומפקדיו בגלוי ובכל הזדמנות, תוך שימוש ציני בחסינותה הפרלמנטרית.

חברת הכנסת זועבי הגדילה ועשתה ולקחה חלק פעיל במשט טרור נגד ישראל, שכלל תקיפת חיילי צה"ל, פציעתם וגרימת סיכון ממשי לחייהם.

אני אומר פה בצורה הברורה ביותר שאנחנו מבקשים לפסול את חברת הכנסת זועבי על בסיס מעשיה, לא על בסיס מחשבותיה. אנחנו מכירים את המחשבות שלה, הן מספיק גרועות. אבל אנחנו לא משטרת מחשבות. בדקנו מה היא עשתה – והיא עשתה. אני לא צריך לחזור, אבל בכל זאת, לטיעונים, אני אחזור. הגברת הזאת עלתה במאי 2010 על משט של מאות פעילים פרו-פלסטינים, שבין יוזמיו ומארגניו היה ארגון טרור המוכר בכל העולם כארגון טרור - IHH. המשט הזה הסתיים בעימות אלים בין חלק מחברי הארגון על הספינה המכונה "מאווי מרמרה", שעליה היתה גם זועבי, לבין כוחות צה"ל.

חברת הכנסת זועבי הגדילה ולאחר האירוע היא האשימה את מדינת ישראל בביצוע טבח ודרשה לערוך חקירה בינלאומית. היועץ המשפטי לממשלה – שאני מכבד את עמדתו, קראתי בצורה מאוד יסודית את עמדתו – אומר שאין ראיות מספיקות. נדמה לי שב-12 באוגוסט 2010 פרסם צבא הגנה לישראל, באמצעות תחנת גלי צה"ל ואחר כך ברשתות הטלוויזיה, צילומי וידאו שבהם נראתה חברת הכנסת זועבי על האונייה לצד פעילים המחזיקים אמצעי לחימה, דבר הסותר, לכאורה, את גרסתה שלא ראתה פעילים חמושים.

גברת זועבי קוראת לפלסטינים לפתוח באינתיפאדה שלישית. ומתי היא עושה את זה? במסגרת יום הזעם נגד ישראל, שמי הכריז עליו? ארגון טרור, שמוכר בכל העולם כארגון טרור, החמאס.

האם – אני שואל אתכם – המעשים האלה אינם, ובראשם, הצטרפות לארגון טרור והשתתפות פעילה בפעולת טרור? אדוני היושב-ראש, בדקתי ובמהלך השנים היו חברי כנסת ערבים בבית הזה שלא גינו פיגועי טרור נגד ישראל. היו פיגועים איומים ונוראים בתולדות המדינה, לא נחזור עליהם. הם לא גינו, כביכול גילו הבנה כלשהי למניעים שהביאו לפיגוע. אבל מעולם בתולדות המדינה, ב-64 שנותיה, לא היה או היתה חברת פרלמנט, חבר או חברת כנסת, שהשתתפו פיזית בתוך פיגוע. ואני שואל: מה עוד נדרש על מנת להפעיל את עקרון הדמוקרטיה המתגוננת?

היועץ המשפטי, בסעיף 41 לתגובתו, ציין שלאור הראיות המשמעותיות והמטרידות המתקרבות לגבול האסור, על חברת הכנסת זועבי לספק הסברים ותשובות. למי? למקום הזה, לועדת הבחירות המרכזית. תחת זאת, היא בחרה להתעלם ולא להופיע כאן, רומסת את הדמוקרטיה ברגל גסה כאשר היא משתתפת בפיגוע המרמרה ואחר כך ממשיכה ורומסת את הדמוקרטיה כאשר היא לא משתתפת כאן בדיון.

מדוע? מפני שגם היא מבינה שאת הראיות שהוצגו כאן – סיוע לארגון טרור, הסתה והתבטאויות חמורות נגד המדינה - היא לא יכולה לסתור. הדברים צולמו, תועדו. לא רק שלא הוכחו על ידה, אלא שכשנשאלה בחודש האחרון – בחודש האחרון, לא לפני שנתיים וחצי כאשר היתה על המרמרה - אם בדיעבד היתה חוזרת על השתתפותה בפיגוע המרמרה, היא כמובן שהשיבה בחיוב.

דוד רותם:

ואם היא היתה באה לפה ואומרת שהיא לא היתה חוזרת, היית מאמין לה?

אופיר אקוניס:

לא.

דוד רותם:

נו, אז מה אתה עושה צחוק מהעבודה?

אופיר אקוניס:

אדוני היושב-ראש, אני מחזיק את הספר הזה, את החוברת עבת הכרס הזאת: חוקי יסוד וחיקוקים בענייני הכנסת. אני פותח בעמוד 20: מניעת השתתפות בבחירות. אני מצטט מילה במילה. סעיף 7א: רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לכנסת ולא יהיה אדם מועמד בבחירות לכנסת אם יש במטרותיה או במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם, לפי העניין, במפורש או במשתמע, אחד מאלה: (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית; (2) הסתה לגזענות; (3) תמיכה במאבק מזוין של מדינת אויב או של ארגון טרור נגד מדינת ישראל. זה הספר. לא כתבתי אותו, חברי בכנסת השמונה-עשרה לא כתבו אותו. הכנסת הזאת הואשמה בכל מיני האשמות, על הלאומניות שבה, על הקיצוניות שבה. חוקי יסוד וחיקוקים בענייני הכנסת – יכולים כולם לראות אותו, סעיף 7א.

לא יעלה על הדעת, אדוני היושב-ראש, חבריי, שמדינת ישראל תיתן יד לאלה שפועלים מכאן, מבית המחוקקים, כדי לחסל אותה. עבירה על החוק היא עבירה על החוק, וחברת הכנסת זועבי איננה מעל החוק. החוק ישנו, הוא כתוב, הוא ברור. ישראל, ברוך השם, היא מדינת חוק.

אדוני, הבוקר קראנו ב"מעריב" את דבריו של השופט העליון מישאל חשין: אילו ידעתי שבשאר יתברר כבוגד ומרגל, הוא היה נפסל לבחירות. עכשיו, אנחנו צריכים לשאול את עצמנו, כולם בחדר הזה צריכים לשאול את עצמם וגם שופטי בית-המשפט העליון. אני לא נאשם כמי שתוקף את בית-המשפט העליון על בסיס פוליטי. זו גם לא התפיסה שלי, משום שאני מאמין בתפיסתו של מנחם בגין שאמר במפורש, אחרי פסק דין אלון מורה, "יש שופטים בירושלים". אני מאמין בתבונתם של השופטים, גם בבית-המשפט העליון. אני לא מאמין בתבונתם של פרשנים

משפטיים או פרשנים פוליטיים שמראש כותבים בעיתונים שוועדת הבחירות עשויה לאשר, אבל שופטי בית-המשפט העליון יפסלו. אני לא מכיר דיון אחד בבית-המשפט העליון שיודעים איך נכנסים אליו ואיך יוצאים ואת התוצאות שלו. אני מבקש מכל הפרשנים והפרשניות ומכל מיני אנשים שמדברים לתת כבוד לבית-המשפט העליון. הוא ישקול את הדברים בכובד ראש, והוא ילמד, כמובן לאחר שבעזרת השם, אדוני היושב-ראש, אנחנו נעשה את הדבר שמוטל עלינו מבחינה אזרחית, מבחינה ציבורית. יש לנו חובה לחיילי צה"ל ולמפקדיו. איך תיראה מפלגה שתצביע כאן נגד פסילת זועבי? איך ניראה? בשעות קשות, בתנאים קשים הם שומרים על ביטחוננו, ואנחנו נפקיר אותם?

אני חושב שאסור לנו לחכות, אסור לנו לחכות – הדיון הזה מוקלט ומתועד ומצולם – אסור לחכות שחנין זועבי, כפי שעשה עזמי בשארה, תבגוד במדינת ישראל ואז יוכלו לומר בדיעבד חבל שלא פסלנו אותה. אנחנו חייבים להציב קו אדום, לא רק מפני חנין זועבי, מפני כל מי שיושב בבית הזה ומפר את החוקים היסודיים ביותר, היסודיים ביותר, שעליהם מושתת הדמוקרטיה הישראלית.

לפיכך, אדוני, חבריי, נבקש מחברי ועדת הבחירות המרכזית לפסול את חברת הכנסת חנין זועבי, מספר 2 ברשימת בלי"ד, מלהתמודד לכנסת התשע-עשרה.

אם נותר לי עוד זמן, אדוני, אני מבקש מהיועץ המשפטי של סיעת הליכוד, של תנועת הליכוד, להמשיך את הטיעון. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. בבקשה, במסגרת של חמש דקות.

אבי הלוי:

נאמרו כאן דברים רבים ודברי טעם מדוע צריך לפסול את מועמדותה של הגברת חנין זועבי, וזוהי גם עמדתנו. חברים, הדיון כאן היום הוא דיון חשוב מאין כמוהו, משום שהוא דיון על צביונה של הדמוקרטיה הישראלית, לא פחות ולא יותר. סעיף 7א, פרשנות כזאת, פרשנות אחרת, דיני הראיות, מספיק ראיות, יותר ראיות, פחות ראיות. מילים, מילים, אבל אם תגעו במהות, המהות היא אחת: האם הדמוקרטיה בישראל היא דמוקרטיה מתגוננת או שמא היא דמוקרטיה נאיבית? האם הדמוקרטיה בישראל היא דמוקרטיה שרוצה להמשיך לחיות או שמא היא דמוקרטיה שהחליטה להתאבד? אני משוכנע שאתם תחליטו שהדמוקרטיה שלנו היא דמוקרטיה חזקה, היא דמוקרטיה שרוצה לחיות ושהיא לא דמוקרטיה נאיבית. היא לא יכולה לתת לאף חבר כנסת לנצל את חולשתה של הדמוקרטיה, לשתות מהדמוקרטיה את כל הטוב שיש בה, ובדמוקרטיה יש טוב, אבל כשהגברת הנכבדה – נשוא הדיון הזה – מוזמנת לוועדת הבחירות, לבוא ולתת את עמדתה, יש כאן נציגים של כל המפלגות הדמוקרטיות בישראל, יש פה שופט יושב-ראש ועדת הבחירות שהוא שופט בית-המשפט העליון, אבל מדוע שהיא תגיע לוועדת הבחירות? וכי מי זו ועדת הבחירות אם הגברת זועבי הנכבדה חושבת על בית-המשפט העליון שהוא מונע משיקולים פוליטיים. היא גם אומרת, רבותי, לא פחות ולא יותר, שבת-המשפט בישראל – תקשיבו - נגועים באי-שפיות. אז עם כל הכבוד, מי זאת ועדת הבחירות שהיא תטרח ותבוא לכאן, תבוא ותיתן דין וחשבון. היא לא תעשה את זה.

דרך אגב, אם הגברת זועבי היא כל כך ערכית, כל כך אידיאולוגית, הייתי מצפה ממנה לצד הדבקות שלה באידיאולוגיה, לבוא לוועדה הנכבדה ולומר: רבותי, החלטתי להסיר את מועמדותי לכנסת, אני, כמי שתומכת במדינת חוק, אני כאזרח נאמן לחוק, נאמן לפרלמנט, אני סבורה שאינני יכולה לייצג, אני מוותרת על הזכות להיבחר.

יעקב מצא:

היא גם הודיעה שהיא לא תשתתף בקרקס הציוני.

אבי הלוי:

אומרים שאין ראיות. אתם יודעים, אומרים שהמינון קובע את הרעל. אני פונה לנציג היועץ המשפטי לממשלה ואני אומר לו בוא תעקוב יחד איתי ובצורה מתמטית אני רוצה להוביל אותך למסקנה האחת והיחידה: חייבים לפסול את מועמדותה של גברת זועבי. דרך אגב, אני גם

משוכנע שהסיכויים שבית-המשפט העליון יצטרף לעמדתה של הוועדה, אם וכאשר תחליט לפסול את המועמדות - הם סיכויים גבוהים, משום ששופטי בית-המשפט העליון – כך אני מניח - חשיבתם מתמטית, לוגית, רציונלית וצרופה והם יגיעו למסקנה הזאת.

ברשותכם, נעשה את זה ממש בקצרה. אני רוצה להתמקד בנושא של המשט: חברים, החמאס הוא ארגון טרור. זהו הגד אחד שקבעה ועדת טירקל, ואני חושב שגם מדינת ישראל הצהירה על החמאס כארגון טרור; הסגר הימי שהוטל על עזה נועד לשרת יעדים צבאיים וביטחוניים. כך קבעה ועדת טירקל; המשט אורגן על-ידי מי שהוכרז כהתארגנות בלתי חוקית, בלתי מותרת, ה-IHH; בין ישראל לבין החמאס קיים עימות מזוין. מהי המשמעות של פריצת הסגר? המשמעות היא אחת: פריצת הסגר, ואני מצטט מוועדת טירקל, לכשעצמה יש בה כדי לגרום נזק למאמץ הצבאי של ישראל מול החמאס באמצעות שימוש בכוח נגד חייליו של אחד מהצדדים לעימות המזוין. זה בדיוק מה שעשתה הגברת זועבי. היא עשתה – ואני פונה אליך, נציג היועץ המשפטי לממשלה – היא עשתה את זה ביודעין. יש לכך חשיבות. מדוע היא עשתה את זה ביודעין, איך אנחנו יודעים את זה? משום שהיא הצהירה. היא אמרה דבר באופן מפורש. במאמר שכותרתו: הנייה אמר לי להיות חזקה, היא אומרת כך: הם – היא מתכוונת למארגנים של המשט - לא עיכלו שהצבא באמת יעצור אותנו, כיוון שאנחנו משט הומניטרי, אבל אני הייתי בטוחה שישראל לא תיתן לנו לעבור. אבל כשפנו אליה, היא אמרה אני מצטרפת. כלומר, זועבי ידעה שעל המרמרה יתפתח עימות מזוין.

אני מגיע לסיכום, חברים. לדחייה של הבקשה לפסול את מועמדותה של זועבי תהיינה השלכות קשות. אם זה יקרה, ההשלכות האלה יילמדו לאורך זמן וישפיעו על דמותה של מדינת ישראל. חברים, אם תחליטו שלא לפסול את זועבי, אתם נותנים לה לגיטימציה חד-משמעית.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר הלוי, סיימנו. צריך לעמוד בזמנים. תודה רבה. מר הלמן, נציג היועץ המשפטי לממשלה, לעניין הבקשות ששמענו עד עכשיו.

דוד רותם:

אולי אפשר לבקש ממנו להסביר מהי מאסה קריטית.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

התואר שלו במשפטים ולא בפיזיקה.

ענר הלמן:

כבוד השופט רובינשטיין, חברי ועדה נכבדים, לפני עשר שנים התכנסה ועדת הבחירות המרכזית דאז לדון בבקשות פסילה של רשימות בלי"ד ושל חבר הכנסת אז בשארה, חבר הכנסת טיבי ושל מר מרזל. היועץ המשפטי לממשלה, בניגוד למה שנאמר פה על-ידי אחד הצדדים קודם לכן, הגיש בעצמו בקשה למנוע ממפלגת בלי"ד להתמודד בבחירות לכנסת השש-עשרה והוא תמך בבקשה למנוע מחבר הכנסת בשארה להתמודד לכנסת השש-עשרה.

איתמר בן-גביר:

לטיבי הוא התנגד.

ענר הלמן:

היועץ המשפטי לממשלה התנגד לבקשה לא לאפשר לחבר הכנסת טיבי להתמודד בבחירות לכנסת השש-עשרה.

בשלב הראשון אני אדבר על רע"מ-תע"ל, כי פה יש רק בקשה אחת שהוגשה בעניין הזה, ולה צורפו ארבע ראיות בלבד. כידוע, ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השש-עשרה לא אישרה את מועמדותו של חבר הכנסת טיבי, ובית-המשפט העליון, פה אחד, דחה את הבקשה לאשר את הפסילה ואישר לחבר הכנסת טיבי לרוץ. כמו שאמרנו, היועץ המשפטי לממשלה דאז סבר שאין

מקום למנוע מחבר הכנסת טיבי להתמודד בבחירות. הוא אמר את זה כאן, הוא אמר את זה בבית-המשפט העליון.

לפני ארבע שנים, ועדת הבחירות לכנסת השמונה-עשרה גם היא פסלה את רע"מ-תע"ל מלרוץ לבחירות לכנסת השמונה-עשרה. היועץ המשפטי לממשלה דאז סבר, כפי שסובר היום היועץ המשפטי לממשלה הנוכחי, שאין די ראיות למנוע מרע"מ-תע"ל להתמודד בבחירות. לעניין הזה נכתב במפורש בתגובה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, שהראיות חלשות. אני מפנה את חברי הוועדה הנכבדים לכך שצורפו ארבעה דברים בלבד לאותה בקשה, כאשר אחת הראיות מתייחסת לאירוע שקרה בשנת 2007, כלומר עוד לפני שהוועדה הקודמת פסלה את רע"מ-תע"ל והחלטתה נהפכה על-ידי בית-המשפט העליון.

ירון בן-עזרא:

היועץ לא קיבל את כל הבקשה לידיו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

לגבי רע"מ-תע"ל יש רק בקשה אחת.

ענר הלמן:

רק בקשה אחת הוגשה בעניין רע"מ-תע"ל. לפני עשר שנים, בעקבות הפסילות שהחליטה ועדת הבחירות המרכזית דאז, העניין הובא לבית-המשפט העליון בהרכב של 11 שופטים. כפי שצינו לפני, ברוב של שבעה שופטים נגד ארבעה שופטים, כל המפלגות וכל חברי הכנסת אושרו לרוץ בבחירות. בית-המשפט העליון קבע באותו פסק דין רף גבוה ביותר של ראיות. שאלו אותנו מה זו מאסה קריטית. אפשר להגיד מה זו לא מאסה קריטית. קשה להגיד מה זו מאסה קריטית.

ירון בן-עזרא:

למה קשה?

מיכאל בן-ארי:

פצצה באולם המליאה, זו מאסה קריטית?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, מר הלמן יודע בדיוק.

ירון בן-עזרא:

כבודו, צריך לחדד את הדיון.

דוד רותם:

אל תחדד שום דבר. אין לו הסבר, אתם לא מבינים.

מיכאל בן-ארי:

אתה אומר כל הזמן מה לא, תגיד מה כן. תציב לה את היעד הבא.

ענר הלמן:

לפני בית-המשפט העליון, כזכור, היועץ המשפטי לממשלה דאז הגיש בעצמו בקשה לפסול את בלי"ד ולאחר שרשימת בלי"ד נפסלה הוא ביקש מבית-המשפט העליון לדחות את ערעורה של בלי"ד. באותו מקרה היועץ המשפטי לממשלה עצמו הציג בפני ועדת הבחירות המרכזית ובפני בית-המשפט העליון ראיות רבות מאוד, רבות בהרבה ממה שהוצג היום בפניכם, חלקן מבוססות

על חומר חסוי. היועץ המשפטי לממשלה אינו מציג בפניכם היום ראיות כאלה. אותן ראיות שהוצגו בעניינה של בלי"ד - - -

איתמר בן-גביר:

למה לא קיבלתם שום ראיה?

מיכאל בן-ארי:

אתם עושים מלאכתכם רמייה. זה הכל.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, למה לדבר במונחים כאלה, "מלאכתם רמייה"? אדוני קרא את ענייני לשון הרע, אדוני לא צריך לדבר ככה. בבקשה, מר הלמן.

איתמר בן-גביר:

יש עליו הגנת "אמת דיברתי", כבודו.

מיכאל בן-ארי:

פה זה לא בית-המשפט, אדוני השופט. פה יש זכות דיבור וקריאות ביניים.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

גם פוליטיקה יכולה להיות בלשון נקייה.

אופיר אקוניס:

האם תהיה לחברים הזדמנות לשאול את מר הלמן?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

לא תהיה הזדמנות לשאול שאלות, תהיה הזדמנות לוויכוח כללי. מר הלמן, מציג את העמדה שהוא רוצה להציג מטעם היועץ המשפטי לממשלה.

ענר הלמן:

עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה בסיבוב הנוכחי, בבחירות לכנסת ה-19, מבוססת על כך שבית-המשפט העליון קבע שמאסת הראיות הגדולה שהיתה בשנת 2002 לפני ועדת הבחירות המרכזית ולפני בית-המשפט העליון בינואר 2003, לא מספיקה כדי לפסול את מפלגת בלי"ד. בנסיבות האלה היועץ המשפטי לממשלה - הוא ציין את זה במפורש. אם הוא לא היה רוצה הוא לא היה מציין את זה - שאכן יש ראיות משמעותיות ומטרידות. אבל כאשר בית-המשפט העליון קבע מה זה לא מאסת ראיות קריטית, זה עוד פחות ממה שבית-המשפט העליון קבע כמאסה קריטית.

דוד רותם:

זו שאלה של שיקול דעת.

ירון בן-עזרא:

מתי הוא קבע את זה? על סמך מה הוא קבע את זה?

ענר הלמן:

הוא קבע את זה בפסק דין של 11 שופטים, ברוב של שבעה נגד ארבעה, בינואר 2003. לכן עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה היא שאם המאסה של הראיות שהיתה בשנת 2003 לא הספיקה לפסול את מפלגת בל"ד, היא לא מספיקה עכשיו. הדברים האלה גם נאמרו על-ידי נציג הפורום המשפטי. בסיבוב הקודם, לפני ארבע שנים, עלתה טענה שרשימת בל"ד עדיין מזוהה עם עזמי בשארה שעזב את הארץ, מסיבותיו שלו - - -

יעקב מצא:

מה זה מסיבותיו שלו? הוא בגד במדינה. אדוני, זה לא עניין של ימין ושמאל.

מיכאל בן-ארי:

סיבות אישיות - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, תנו למר הלמן לסיים את דבריו.

דובר:

הוא לא הלך לעשות סקי באירופה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

"סקי", זה סיומת של שם פולני, לא יותר.

ענר הלמן:

עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה היא שנסיבות עזיבתו של בשארה ידועות והוזכרו באולם הזה. אני מייצג את היועץ המשפטי לממשלה, הקריאו את עמדתו. בשארה לא עזב סתם את המדינה.

עלאא מחאגינה:

יש פה היתממות.

מיכאל בן-ארי:

בואו נאמר את האמת. בגלל עמדת היועץ המשפטי לממשלה הוא פגע בביטחונה של מדינת ישראל. אם מראש הייתם שולחים אותו, ביטחונה של מדינת ישראל לא היה נפגע והוא לא היה מכוון טילים ללבה של מדינת ישראל. אנחנו מבקשים עכשיו למנוע את מה שהולכים לעשות חברי בל"ד.

עלאא מחאגינה:

מה זה פה?

דוד רותם:

מה זה פה? מה, אתה מחליט מה נעשה פה? אתה תחליט מה הסדר?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, מר הלמן לא נאשם פה. הוא מייצג את היועץ המשפטי לממשלה. מי שיש לו ביקורת, יאמר אותה בוויכוח. לא להיכנס יותר לדבריו. בבקשה, מר הלמן.

ענר הלמן:

אני שוב חוזר ואומר, היועץ המשפטי לממשלה בשנת 2003 סבר שיש מקום לפסול את בלי"ד. אנחנו פה בשאלה ראייתית, ולכן עמדת היועץ המשפטי לממשלה אומרת כך: בית-המשפט העליון קבע בשנת 2003 שבשאלה זו בלי"ד ובלי"ד זה בשאלה. בשאלה ייסד את בלי"ד, הוא היה המנהיג שלה.

ירון בן-עזרא:

הוא עדיין.

ענר הלמן:

כל הדברים שיוחסו לבשאלה, מבחינת היועץ המשפטי לממשלה ומבחינת בית-המשפט העליון הם בלי"ד אם בית-המשפט העליון הגיע למסקנה שבל"ד, שבראשה עומד בשאלה כחבר כנסת, אם הראיות הרבות ביותר שהיועץ המשפטי לממשלה הביא בשעתו לפני הוועדה הנכבדה ולפני בית-המשפט העליון לא הספיקו לפסול את בלי"ד, אין גם היום מאסה ראייתית על-פי הפסיקה של בית-המשפט העליון. היועץ המשפטי לממשלה בוחן את עמדתו על-פי מה שנקבע בבית-המשפט בסוגיות האלה. אם זו הסוגיה וזו פסיקתו של בית-המשפט העליון, לכן עמדתו של היועץ שאין מאסה קריטית. אני מקווה שעניתי בנושא הזה.

יעקב מצא:

רק הביאס קורפוס.

מיכאל בן-ארי:

אם אפשר הערה אחת - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

לא, אי אפשר.

מיכאל בן-ארי:

אבל היא הנותנת. אדוני השופט, היא הנותנת. היא הנותנת שעזמי בשאלה אחר כך התגלה איך שהתגלה.

איתמר בן-גביר:

לא, פלורליזם. זה אופיו של חופש הביטוי.

חיים פרוימוביץ:

אין לו מה לומר כי זה חסוי.

איתמר בן-גביר:

אפשר לשאול אותו שאלות? בבג"ץ אפשר לשאול שאלות. למה שלא נשאל אותו שאלות.

מיכאל בן-ארי:

ניתן לשאול שאלות. אני רוצה את רשות הדיבור. ככה זה נהוג בוועדות הכנסת.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אתה לא מקבל את רשות הדיבור. רבותי, נא להירגע. זה לא הכנסת, זה ועדת הבחירות.

מיכאל בן-ארי :

ועדת הבחירות היא ועדה של הכנסת.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, זו ועדה מאוד אינטליגנטית, ואדוני ידבר רק בשם מי שלא הבין. חלק הבינו, חלק לא הבינו, זה עניינם.

איתמר בן-גביר :

מותר לחקור אותם. גם בבג"ץ אפשר.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, אני מבקש מכם שני דברים: מי שרוצה להירשם לדיון הכללי, יירשם אצל מנכ"לית הוועדה. רק חברי ועדה יכולים להירשם. עכשיו נצא להפסקה ונתחיל בשעה שתיים וחצי. בחלק הבא של הישיבה תהיה תשובתה של בלי"ד ותשובת חברת הכנסת חנין זועבי. לגבי ההצבעה - לפי מספר הנרשמים לדיון, אני אודיע בתחילת הישיבה מתי תהיה ההצבעה, כי יש כאלה שאולי לא יהיו חלק מהזמן.

(הפסקה)

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, אנחנו מחדשים את הישיבה. נרשמו 17 איש לדיון. אני אומר את זה בגלל חישוב הזמן לגבי ההצבעה. אני רוצה להעריך שההצבעה תתחיל בערך ברבע לחמש. זה סדר הגודל לפי הרישום והזמנים.

בגלל אי הבנה קטנה, מר הלמן לא סיים קטע אחד וזה קשור לחברת הכנסת זועבי. כפי שראיתם בחוות הדעת, זה מאוד קצר ולכן גם הוא יהיה קצר. לאחר מכן ישיבו עו"ד גבארין ועו"ד כהן לעניין בלי"ד וחברת הכנסת זועבי.

אברהם ובר :

אני לא מבין למה צריך להתכנס מחר. למה אי אפשר להמשיך עד אחת-עשרה בלילה ולגמור את זה היום.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

תמיד אפשר לשאול שאלות, זה עניין של שיקול דעת. לא ידענו כמה זמן זה יימשך וכמה אנשים ירצו להירשם. חלק מהאנשים גרים מחוץ לעיר ולא רצינו להחזיק אותם עד שעות מאוחרות בערב. בדיעבד יכול להיות שאתה צודק.

ענר הלמן :

כפי שהודיע היועץ המשפט לממשלה, אכן גם בעניינה של בלי"ד יש ראיות משמעותיות. אבל בעניינה של חברת הכנסת זועבי היועץ גם כתב שהיא מתקרבת לגבול האסור.

אשר מייבסקי :

כמה היא קרובה בערך?

ענר הלמן :

היא קרובה. אבל עדיין, כמו שאמר היועץ המשפטי לממשלה, זו עמדתו, בהתאם לפסיקת בית-המשפט העליון בעניינו של בשארה עצמו, היא לא הגיעה למאסה הקריטית.

יגאל הררי:

היא לא עברה את הגבול. אולי תגיד לנו מה זה מאסה, שנדע למה אתם מתכוונים.

ענר הלמן:

אנחנו מפנים אתכם למה אמר בית-המשפט העליון בפסק הדין על בשארה עצמו, איזה ידיעות היו על בשארה, אחת אחרי השנייה, בשנת 2003, לפני שהוא ברח בשנת 2007 עקב טעמים ביטחוניים שלו, עקב חשש מחקירה. לכן לשיטתנו חברת הכנסת זועבי, למרות שהיא לא עברה, סברנו וכתבנו שהיא ראוי שחברת הכנסת זועבי תגיע לכאן היום ותסביר את עמדתה. רוב הראיות והבקשות השונות מתייחסות לחברת הכנסת זועבי, בין אם זה למשט ובין אם זה למה שאומרים בקייפטאון.

איתמר בן-גביר:

ועכשיו כשהיא לא באה, אתם משנים את דעתכם

ענר הלמן:

כמו שכתבנו. כתבנו שלא הגיעה המאסה הקריטית. חברת הכנסת זועבי הגישה תשובה בכתב. אנחנו סבורים שהיה מקום שהיא תגיע הנה ותסביר. יש הבדל, בין היתר, בין הסברים בעל-פה לבין הסברים בכתב.

יעקב מצא:

היא עסוקה לנצל את הדרכון - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

עכשיו אנחנו עוברים לעו"ד ג'בארין. לפני כן אני צריך להגיד שהגיע מכתב – כנראה בעקבות ההערה שהיתה בבוקר - מחבר הכנסת ד"ר זחאלקה ומחברת הכנסת זועבי מבלי"ד. המכתב מופנה אליי: החלטנו בלב כבד לא להשתתף בישיבת ועדת הבחירות המרכזית שנועדה להיות ואשר אמורה לדון בבקשה הפסילה של רשימת בלי"ד וחברת הכנסת זועבי. אין לנו מחרמים את הוועדה, נציגנו בוועדה עו"ד עלאא מחאג'נה משתתף בישיבה ואנחנו מיוצגים על-ידי עו"ד חסן ג'בארין, ממרכז עדאללה ועו"ד כהן. בנוסף לכך מסרנו לוועדה תצהירים מפורטים כתשובה לבקשות הפסילה. אי השתתפותנו בישיבה נובעת מניסיון העבר כאשר נציגי הסיעות הימניות התייחסו אלינו בצורה פוגענית, מתלהמת ואף גזענית. יצוין כי גם לא השתתפנו בישיבות ועדת הכנסת שדנה בזמנו בשלילת זכויות פרלמנטריות של חברת הכנסת חנין זועבי מאותן סיבות. אי השתתפותנו היא צעד של מחאה על ההסתה הגזענית המתלהמת של נציגי הימין. אין בכך שום קשר ליחסינו לדיון בבקשות הפסילה עצמן, שכאמור מסרנו תשובות מפורטות ושלחנו סגור שמייצג אותנו. אי השתתפותנו אינה מעידה על יחסינו לכבוד השופט רובינשטיין, המייצג את הרשות השופטת. אנו מתייחסים בכבוד לכבודו ומקווים שיגלה הבנה לעמדתנו ולהחלטתנו לא להשתתף.

קיבלנו את המכתב. אני את דעתי אמרתי, שאני חושב שהיה מתאים שיבואו.

איתמר בן-גביר:

השאלה אם זה לא כמו בבית משפט אזרחי ופלילי שיש את הנזק הראייתי, שכאשר עד או נאשם לא מגיע – זה פועל נגדו. השאלה היא אם במקרה כזה יכולים להקיש את זה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

כל אחד יחליט לעצמו כאשר תבוא השעה להצביע. כרגע אנחנו נותנים את רשות הדיבור לעו"ד ג'בארין בשם בלי"ד ובשם חברת הכנסת זועבי.

יעקב מצא :

סליחה, אדוני, זה זילות הוועדה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

מר מצא, כבר אמרתי בבוקר ואנחנו חוזרים על עצמנו. היה עדיף אחרת. מר ג'בארין, בבקשה. יש לך לשני הנושאים – לבל"ד ולגברת זועבי – עד חצי שעה. כמובן שאתה יכול להתחלק עם גברת כהן.

חסן ג'בארין :

כבוד השופט רובינשטיין, חברת הכנסת זועבי וגם חבר הכנסת זחאלקה הגישו תצהירים מפורטים וגם ענו בכתב על כל הסוגיות הרלוונטיות שעולות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

סליחה, לא הזכרתי את עו"ד סאוסן זהר. זה שם יפה – שושן ופרח ביחד.

סאוסן זהר :

איריס.

חסן ג'בארין :

הם יכלו לקצר בתשובות שלהם ונתנו תשובות מפורטות ביותר, גם עם הדברים שכתבו וסקירת העמדה.

אני לא אחזור על כל מה שכתוב שם. מי שמעוניין לדעת את התשובה שלהם לגבי כל הדברים שעלו מהחומר שהוגש בעניין פסילתם, יכול לעיין שם. אני רוצה להתמקד בבקשת חבר הכנסת אקוניס, כי זו הבקשה היחידה בעניין פסילת חברת הכנסת זועבי כמועמדת אישית. ברור שהדברים ישליכו על סוגיית בל"ד. לפני שאני אומר על מה אני חולק על בקשתו של חבר הכנסת אקוניס, אני אומר למה אני מסכים עמו. אני מסכים עם מה שציין חבר הכנסת אקוניס, שעל רעיונות לא פוסלים. עד עכשיו אין בית-משפט אחד בעולם שפסל רשימה או מועמד אך ורק בגלל שביטא רעיונות.

יעקב מצא :

תראה מה היטלר עשה.

חסן ג'בארין :

אני רוצה להביא לכם דוגמה לרעיונות.

חסן ג'בארין :

רבותי, אני אומר על מה אני מסכים עם חבר הכנסת אקוניס, וגם את זה אתם לא רוצים לשמוע?

ירון בן-עזרא :

גם הציונות זה רעיון.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, אתם נתנו למר ג'בארין לדבר. הוא שמע בשקט את כל הנואמים.

חסן ג'בארין:

לא רק חבר הכנסת אקוניס צודק, אלא גם הפסיקה של בית-המשפט העליון חיזקה את מה שהוא אומר בעניין פסילת מועמד או רשימה. זה היה במקרה של "כך", שם בית-המשפט אמר שאפשר לומר שהרעיונות של כהנא הם גזעניים. אנחנו לא פוסלים אותו על הרעיונות שהוא אומר. אנו בודקים אותו על בסיס העבודה הפרלמנטרית שלו. מדוע? כי אנחנו בודקים חבר כנסת רק בגלל התפקיד שלו כחבר הכנסת ומה הוא עשה.

ירון בן-עזרא:

בכנסת.

חסן ג'בארין:

לכן חבר הכנסת אקוניס צודק כאשר הוא אומר את זה, וגם הפסיקה אומרת שרעיון תיאורטי אנחנו לא פוסלים, צריך לבדוק איך חבר הכנסת ביקש ליישם את זה הלכה למעשה, והדבר הראשון הוא עבודתו הפרלמנטרית.

איתמר בן-גביר:

מרמרה זה רעיון תיאורטי?

אופיר אקוניס:

רעיון המרמרה זה בתיאוריה?

איתמר בן-גביר:

לעשות לינץ' בחיילי צה"ל זה רעיון?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר ג'בארין, אין לי ספק שאתה תתייחס לעניין המרמרה.

חסן ג'בארין:

אני אתייחס למרמרה.

ירון בן-עזרא:

אבל הפסילה היא של אזרח, לא של חבר כנסת. הוא מבזבז את הזמן של הוועדה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, זה לא ילך כך. הוא לא הפריע לאף אחד. אולי הוא ישיב תשובות לכל השאלות או לא ישיב.

יגאל הררי:

בזה הם מומחים לנצל את זכות הדיבור.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

כולם יודעים לנצל את זכות הדיבור. בבקשה, מר ג'בארין, ואני מבקש לא להפריע.

חסן ג'בארין:

אני מסכים עם חבר הכנסת אקוניס שגם אמר שצריך לכבד את הפסיקה של בית-המשפט העליון. הרבה מכאן כל הדיבור שלהם הוא נגד הפסיקה מ-2002 ו-2009. ב-2002 ואמרו את זה גם לקראת הבחירות ב-2009, שהיו שבעה שופטים מול ארבעה, היתה דעת מיעוט ועכשיו יש לנו זכות לדרוש מבג"ץ לשנות את עמדתו. ב-2009 יושב הרכב של תשעה שופטים – אגב, רובם לא ישבו ב-2002, וחזרו על אותם העקרונות שאני וחבר הכנסת אקוניס מסכימים, והם שלא פוסלים על בסיס התבטאות פה ושם ולא פוסלים על בסיס פעולה אקראית פה ושם, וכן שאם מגישים ראיות – המבחן צריך להיות מבחן של ראיות ברורות, משכנעות, חד-משמעיות.

אני אתן לכם דוגמה אחת כדי שתבינו למה שאני מתכוון. ב-2009 הוגשו יותר מ-20 פריטים שכוללים ציטוטים נגד בל"ד ונגד רע"מ-תע"ל. אני אומר לכם, בפריטים יש סקאלה של רדיקליות, והם רדיקלים יותר, יותר ממה שמיוחס לחברת הכנסת זועבי. אבל בית-המשפט העליון בפסק דין שלו ב-2009 לא הזכיר ציטוט אחד. אתם יודעים מדוע? כי בית-המשפט לא יישען על כתבות מהאינטרנט ועל ציטוט שאני, כעיתונאי, מצטט אותך והעורך שלי עורך את הדברים שלך, מעביר אותם לאינטרנט ופתאום אני אומר - - -

איציק עובדיה:

פה יש סרט וידאו, לא אינטרנט.

חסן ג'בארין:

בית-המשפט העליון קבע - -

דוד רותם:

זה תלוי מי אומר.

חסן ג'בארין:

- - שציטוטים אלה לא מחייבים.

ירון בן-עזרא:

זה ממש לא ככה.

איציק עובדיה:

ומה עם הקלטות וסרטי הווידאו?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אני מבקש. זה הפירוש שלו. אדוני ידבר בדיון ויגיד את זה.

איציק עובדיה:

את השמש לא רואים - - -

חסן ג'בארין:

אני מפנה אתכם לפיסקה 19 בפסק הדין של 2009. שם הנשיאה ביניש מתייחסת לעניין ציטוטים מהאינטרנט לעומת המשקל של תצהירים שנתנו מועמדים.

עד כה דיברתי על מה שמוסכם ביני לבין חבר הכנסת אקוניס. בגלל שאני נותן משקל חשוב לבקשה הזאת, שהיא בקשה לא מתלהמת, בקשה שכתב עורך דין שניסה להיות ענייני, אני אענה עליה.

קריאות:

חסן ג'בארין:

כבוד השופט רובינשטיין, לא נותנים לי להיכנס לגופו של עניין.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר ג'בארין, אתה צודק. חה"כ אקוניס מודאג שזה עלול להיות בומרנג. זה היה ברוח טובה, אבל נא לתת לעו"ד ג'בארין.

חסן ג'בארין:

שעת השיא של היום מגיעה עכשיו. הבקשה של חבר הכנסת אקוניס מתייחסת לעילה של מדינה יהודית, עמ' 4 עד עמ' 6, שני עמודים וחצי. כתוב: למען פסילת מועמד על שלילה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. אם אני מעיין בשני העמודים וחצי, הם כוללים ארבעה ציטוטים בלבד. ארבעה ציטוטים בלבד. חבר הכנסת אקוניס רוצה שבית-המשפט העליון יפסול מועמדת על בסיס ארבעה ציטוטים מהאינטרנט. לא רק זה, אלא שכולם רעיונות. אם תקבל אותם, לא מדובר על מעשים, אלא רעיונות של חבר הכנסת.

יגאל הררי:

גם לערפאת היו רק רעיונות ועשה שתי אינתיפאדות. מה הקשר? גם ערפאת רק דיבר. זה אותו הדבר.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר הררי, תפסיק. כל הדוברים כאן דיברו והוא לא הוציא מילה מהפה. גם אתה לא תוציא עכשיו מילה מהפה.

ירון בן-עזרא:

מה זה אומר, אדוני, שהוא יכול לשחק במציאות?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר בן-עזרא, יש לך זכות דיבור ואתה תדבר כשיגיע תורך.

מתי יצחק:

המרמרה היתה עובדה, זה לא היה רעיון.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

המרמרה היתה עובדה, כולם יודעים. המינימום הוא שייתנו לכל אחד לדבר.

מתי יצחק:

היא לא היתה רעיון - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

לא, אדוני. הוא שמע בשקט, אתם תשמעו בשקט.

חסן ג'בארין:

חבר הכנסת אקוניס, שאני מתייחס ברצינות לבקשתו, יש לו אך ורק ארבעה ציטוטים מהאינטרנט שלא נכתבו על-ידי חברת הכנסת זועבי והיא גם לא אישרה את דיוקם. עם זאת, גם אם אני מתייחס לתוכנם כנכון, זה רחוק מאוד מאוד מלפסול מועמד או מועמדת על בסיס שלילת קיומה של מדינת ישראל. בדרך כלל, ואני אולי המומחה ביותר במדינת ישראל בתיקים של פסילות – בתחום המשפטי - הציטוט הראשון שבוחר כותב הפסילה צריך להיות הדרמטי ביותר. מה הדרמטי ביותר בציטוט? בפיסקה הראשונה בעמ' 4, הציטוט הראשון המזעזע ביותר שפותח את הבקשה של חבר הכנסת אקוניס, הוא שחברת הכנסת זועבי מותחת ביקורת על בתי-המשפט בעניין תיקים ביטחוניים. היא אומרת שהם מפלים.

ירון בן-עזרא:

אותי זה מזעזע, מה דעתך?

חסן ג'בארין:

אני שואל את חבר הכנסת אקוניס - - -

יעקב מצא:

למה אתה לא מדבר על המרמרה?

איתמר בן-גביר:

הוא לא יכול לדבר, מה אתם רוצים.

קריאות:

- - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבתי, מה שקורה כאן, אני יכול רק להגיד שהוא לא הוגן. עם כל האמוציות שיש, רבתי, יש אימרה של וולטר שאמר: אני לא מסכים לאף מילה שאתה אומר, אבל אני אלחם על זכותך לומר אותה. כולכם מכירים את זה. למר ג'בארין יש את זכות הדיבור וזכותו לומר מה שנראה לו מייצג את בל"ד ואת חנין זועבי. הוא יגיע גם למרמרה. רבתי, זה לא סובלנות ולא יחס הוגן, בלי קשר לעמדה ולתוצאה שאתם רוצים להשיג.

חסן ג'בארין:

כבוד השופט רובינשטיין, שמת לב שכולם אומרים תעזוב את הציטוטים, תעבור למרמרה. אני מוכן, תפסלו את זה. למה הם מפחדים? הם אומרים לי תשכח מזה.

קריאות:

לא, לא.

חסן ג'בארין:

הציטוט הראשון, כדי שלא נבזבז זמן, כי אני לא יודע אם אדוני ייתן לי "זמן פציעות".

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

בעיקרון לא, אבל אדוני יתקדם. בבקשה.

חסן ג'בארין:

הציטוט הראשון שאמרתי שהוא הציטוט הדרמטי של חבר הכנסת אקוניס הוא שחברת הכנסת זועבי מותחת ביקורת על בתי-המשפט בתיקים ביטחוניים. היא אומרת שהם מפלים. אני אומר לחבר הכנסת אקוניס שזו לא עילה לפסילה. גם באקדמיה כותבים דברים כאלה. בין זה לבין פגיעה בעצמאות של בית-המשפט – המרחק גדול. חבר הכנסת אקוניס מסיק מסקנה שהציטוט הזה פוגע בעצמאות של בתי-המשפט וגם בלגיטימיות שלהם. ואני שואל, מי מגיש יום ולילה הצעות נגד עצמאות בית-המשפט העליון, חבר הכנסת זועבי או הקואליציה של חבר הכנסת אקוניס?

יגאל הררי:

זה לא רלוונטי למה שמדברים פה. מה הקשר?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, לאדם יש חצי שעה והוא יכול להגיד מה שהוא רוצה.

יגאל הררי:

הדברים לא רלוונטיים.

יעקב מצא:

אתה יודע שהיא הודיעה שהיא לא באה היום כי היא לא תשתתף בקרקס הציוני. היא הודיעה את זה ברדיו. בקרקס הציוני.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר מצא, מספיק, שמענו, יודעים.

חסן ג'בארין:

אני אסכם בסוגיה של העילה של שלילת מדינה יהודית. יש את הציטוט הזה ויש ציטוטים שהיא מדברת על נרטיב פלסטיני. לא פוסלים אדם בגלל שהוא מדבר על הנרטיב הפלסטיני. זה נאמר בפסקה 19 בפסק הדין מ-2009.

איציק עובדיה:

תעבור למעשים שלה, לא למה שהיא אומרת. למעשים שלה.

חסן ג'בארין:

לכן בבקשה של חבר הכנסת אקוניס בעניין שלילת מדינת ישראל כמדינה יהודית אין ראייה אחת הנוגעת לגרעינים המיינמליים של מדינה יהודית שהוגדרה בבית-המשפט העליון בשני פסקי הדין ב-2002 ו-2009. לכן לא משנה אם אלה ראיות שעומדות במבחן או לא, הן לא רלוונטיות, כי הוא לא נגע בעניין.

יעקב מצא:

החיילים שזרקו במרמרה, זה הראיה. שזרקו אותם מהסיפון מול העיניים שלה, זו הראיה. זו הראיה – החיילים שנפצעו במרמרה.

חסן ג'בארין:

מספיק. בואו נדבר על המרמרה.

חסן ג'בארין:

מרמרה – לגבי תמיכה במאבק מזוין של ארגון טרור, חבר הכנסת אקוניס שהתייחס למרמרה נשען על דוח טירקל. חבר הכנסת אקוניס לא מביא לכם ובפניכם את חוות הדעת של היועץ המשפטי לממשלה שהגיש אותה בהליך תלוי ועומד בפניו, ובחוות הדעת של היועץ המשפטי

איתמר בן-גביר:

שבית משפט אמר שזה לא מספיק כחוות דעת כזאת. אל תטעה את הציבור. בית-המשפט העליון אמר שזה לא מספיק, הוא קיבל את הטענה שלנו שתיתן הסברים ליועץ המשפטי. תספר גם את זה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר בן-גביר, אמרת את זה כבר.

איתמר בן-גביר:

לא הוא אומר עכשיו שזה מתבסס על הליך תלוי ועומד בבית-המשפט.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, זה ממש לא לעניין שאתם לא סובלניים כלפי מי שמציג את עמדתו. כולם הבינו שאתם ממורמרים על המרמרה. כל אזרח ישראל שראה מה שקרה שם ממורמר.

ירון בן-עזרא:

היא הנותנת.

מתי יצחק:

שייצמד לעובדות שבעתירה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אתם לא נותנים לא לדבר. זה לא הוגן.

יעקב מצא:

לא של כל אזרח ישראל, של כל יהודי.

חסן ג'בארין:

לא רק שלא נותנים לי לדבר, גם לא מתקיים הליך שייתן לי להציג את הטענות שלי. אין לי אפשרות להגן על חברת הכנסת זועבי באווירה זו. אין לי אפשרות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, מעכשיו אני אבקש מהסדרנים להוציא אנשים שיפריעו. זהו. יש לו זכות לדבר, לא חשוב אם אתה לא מסכים לאף מילה שהוא אומר, שהכל בעיניך לא אמת. אני לא אומר את זה, אני לא מביע כרגע דעה, אני רק אומר שאתה יכול לחלוק על כל דבר, אבל לתת לו לדבר זה המינימום. זה לא משפט פלילי, אפילו במשפט פלילי נותנים. אני אומר להבדיל, גם אם אני אוהב או לא אוהב את חברת הכנסת זועבי ומעשיה, במשפט פלילי נותנים לאדם בעבירות הכי חמורות להגן על עצמו. פה אתם לא נותנים לו לדבר עשר דקות בצורה פשוטה. אתה תקבל "זמן פציעות", אם צריך, אבל אני מבקש אתכם שזהו. אם לא, אני אבקש מהסדרנים גם להפעיל את הסמכות ולהוציא. אני לא רוצה להגיע לזה, אני מבקש לתת לאדם לדבר. בבקשה.

חסן ג'בארין:

בבקשה שמתייחסת למרמרה היה צריך להתייחס לחוות הדעת המפורטת של היועץ המשפטי לממשלה, שהוגשה בפני בג"ץ בהליך תלוי ועומד בעתירה של חבר הכנסת מיכאל בן-ארי נגד היועץ המשפטי לממשלה. בעתירה הזאת התייחסו להחלטה לא להעמיד את חברת הכנסת זועבי לדין. היועץ המשפטי לממשלה פירט את עמדתו ולפיה התבצעה חקירה מקיפה מול האזרחים הישראלים שהיו במשט. הוא כותב ואני מצטט: החקירה נגד האזרחים הישראלים שנדרשו בהשתתפות במשט התמקדה בחשד לביצוע עבירה של ניסיון כניסה לשטח עזה שלא כדין, שכן התשתית הראייתית שנצברה, לרבות הודעות החיילים שהשתתפו באירוע וצפייה בחומרים שצולמו בזמן אמת, לא ביססה חשד למעורבות אזרחי ישראל בתקיפת חיילי צה"ל. זו עמדה של היועץ המשפטי לממשלה שאומר שהוא חקר, שמע את החיילים, שמע את קלטות האמת, והגיע למסקנה. ואני אומר לכם, היועץ המשפטי לא מחבב את חברת הכנסת זועבי והוא לא מתומכי חברת הכנסת זועבי. הוא הגיע לזה. לכן הדמוניזציה שבוצעה לחברת הכנסת זועבי לא היתה הוגנת. ההליך הזה יש בו דבר אחד חשוב, שמאפשר לחברת הכנסת זועבי לומר מה שקרה במרמרה.

איתמר בן-גביר:

מה קרה? מה הגרסה שלה?

דוד רותם:

לא, לא, אל תפריע, איתמר. אתה לא מבין שאחר כך הם יטענו בבית-המשפט שלא נתנו להם זכות טיעון.

חסן ג'בארין:

הפריט השני - חבר הכנסת אקוניס עמד כאן עם ספר החוקים של הכנסת. חזקה על חבר הכנסת אקוניס - ואני מאמין, לא רק חזקה - שהוא גם מכבד החלטות של הכנסת. היה דיון בוועדת האתיקה של הכנסת לאחר שהוגבלה החסינות של חברת הכנסת זועבי. בדיון בוועדה האתיקה, שלא כולם פה תומכים בה דווקא, הענישו אותה שוב. נכתב שם: אין ראיות מבוססות לכך שחברת הכנסת זועבי ידעה מראש על האלימות המתוכננת נגד חיילי צה"ל או ראיות בעניין התנהגותה באירועים".

איתמר בן-גביר:

היא לא ראתה את בקבוקי התבערה?

חסן ג'בארין:

לא סיימתי. צריך סוף סוף להתנצל, אם יש הגינות - - -

איתמר בן-גביר:

על מה, על זה שזרקו חיילי צה"ל מהסיפון?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר בן-גביר, אני אוציא אותך. רבותי, זה פשוט לא הוגן. לאדם יש זכות טיעון. אני מבקש אתכם להתנהג כמו אנשים הגונים ומתורבתים. אנחנו יודעים כבר שכולכם נגד חברת הכנסת זועבי במרמרה. אתם יודעים מה, רוב אזרחי ישראל מן הסתם ככה, אבל כמה אתם יכולים להגיד את זה. אמרתם, מספיק עם הוויכוח. תמשיך, יש לך "זמן פציעות".

חסן ג'בארין:

לגבי דוח ועדת טירקל - כאן הנפילה המשפטית של בקשת חבר הכנסת אקוניס. מדוע? הוא מצטט מדוח ועדת טירקל. הדוח של ועדת טירקל כולל כ-200 עמודים. היא גם אומרת שהיא שמעה וחקרה קרוב ל-30 חיילים שהשתתפו בהשתלטות וגם חקרה את האזרחים הישראלים.

חבר הכנסת אקוניס מביא לנו ציטוטים מהמרמרה, אבל דבר אחד חשוב ועיקרי הוא שכח להביא: את השם של חברת הכנסת זועבי בציטוטים שלו. אם ועדת טירקל שחקרה את האזרחים וחקרה את החיילים, ושמעה קלטות ויש לה גם חומר חסוי, לא מצאה לנכון להזכיר את השם "חברת הכנסת זועבי" באף פריט מפליל, איך אתה מביא את הדוח מבלי להזכיר שכל הציטוטים שאתה מביא דווקא לא מתייחסים אליה?

לא רק זה, אלא דוח ועדת טירקל דווקא היה הגון. אני זה שמשתמש בו, כעורך דין, נגד בקשת חבר הכנסת אקוניס. הבאתי בפניכם בעמודים 11 ו-12 ציטוטים מאוד מאוד רלוונטיים לשאלות שמעניינות אתכם, מעניינות אותנו כולנו כאזרחי מדינת ישראל. ועדת טירקל, בעמוד 120, עושה הבחנה ברורה ביותר בין שתי קבוצות שהשתתפו במרמרה. היא אומרת שיש קבוצה שעלתה באיסטנבול ויש קבוצה שעלתה באנטליה. הקבוצה שעלתה באיסטנבול – כותב בעמ' 120 – היא קבוצת ה-IHH. הם לא עברו בידוק ביטחוני. הקבוצה שעלתה באנטליה כולה עברה בידוק ביטחוני ולא ידעו על הקבוצה של איסטנבול. הקבוצה של איסטנבול נכנסה למרמרה עם תגים של אנשי ביטחון וכאילו שהם עובדי האונייה.

בעמוד 168-169 – השופט טירקל מדבר על נושא ההפרדה. בעמוד 192 הוא אומר: מרבית המשתתפים במשט היו פעילים ממדינות שונות שנראה כי מטרתם העיקרית היתה להביא לפרסום המצב ההומניטארי ברצועת עזה באמצעות פריצת הסגר הימי שהטילה ישראל. נראה כי מרביתם של המפליגים לא פעלו בשירותו של ארגון ה-IHH שהציב לעצמו, כפי שנראה להלן, מטרה שונה לחלוטין. והוא ממשיך - שימו לב, חברה, אם יש הגינות, ויש לכם הגינות: ההבחנה בין שתי הקבוצות האלה – הכוונה משתתפי המשט לעומת פעילי ה-IHH - היתה גלויה הן בשל ההפרדה הפיזית בין חברי שתי הקבוצות והן על-ידי מעשה. הדוגמה הברורה ביותר להפרדה בין שתי קבוצות אלה היא התנהלותם של חברי שתי הקבוצות ברגע שכוחות חיל הים הישראלי החלו בתפיסת המרמרה. תקראו עכשיו את ההמשך, אני לא אגיד לכם, שלושה-ארבעה משפטים. הוא אומר שם: בעת ההשתלטות – לפי דוח טירקל וחבר הכנסת אקוניס מסתמך על דוח טירקל – ה-IHH היו על הגגות, על הסיפון. היתה כריזה לכל המשתתפים האזרחיים, וחברת הכנסת זועבי במשתתפים האזרחיים, לרדת לבטן הספינה. אחרי שהיתה התנגשות, לפי דוח טירקל ה-IHH חטפו שלושה חיילים לבטן הספינה. מה אומר דוח ועדת טירקל – וכאן רגע חשוב שכל אחד יעיין בו בעמוד 12, ואני אקרא אותו: יתר על כן, מעדויות החיילים שנלקחו לבטן האונייה עולה הבחנה בין שתי קבוצות אלה באופן ברור. בניגוד לפעילי ה-IHH, אותם פעילים אלימים בהם נתקלו חיילי צה"ל בגג או בסיפון העליון ואשר חטפו אותם לבטן האונייה, הכו אותם שם ומנעו מהם טיפול רפואי, הרי שאחרים מבין משתתפי המשט, אלה ששהו בבטן האוניה, ניסו להגן עליהם. שלושת החיילים שנלקחו לבטן האוניה ציינו שאילולי התערבותם של משתתפים אלה, מצבם היה חמור בהרבה.

איתמר בן-גביר:

פש-ש-ש, פרס ישראל. פרס ישראל להביא לכם.

חסן ג'בארין:

רבותי, ההבחנה היתה ברורה. אם חבר הכנסת אקוניס היה עושה חיפוש בדוח טירקל, הוא היה רואה שהאזכור של חברת הכנסת זועבי יצא פעם אחת. השופט טירקל אומר: חברת הכנסת זועבי היתה בבטן הספינה. לא מעל הסיפון. - - -

יעקב מצא:

גם החיילים היו שם.

חסן ג'בארין:

לפני שאני אתן לחברותי להמשיך, אני אומר שקורה לפעמים שהאווירה מתלהמת, מגיעה למסקנות לא הוגנות, אבל אם יש יושר מתבקש לומר שטעינו. לא במקרה, כבוד השופט רובינשטיין, שאפילו המוסף המשפטי של "מקור ראשון", שהוא מוסף רציני, ימני, כתב בשבוע שעבר: אחרי שעיינו בבקשות הפסילה, אין בסיס משפטי. מראיינים משפטנים שאומרים שאין בסיס משפטי. זו התצוגה של פוליטיקאים שרוצים לפסול פוליטיקאים אחרים. זו אחת הסיבות

מדוע חברת הכנסת זועבי וחבר הכנסת ג'מאל זחאלקה לא כאן. זו אחת מהסיבות, כדי לא לתת להתלהמות הזאת לעבוד.

איתמר בן-גביר:

כי הם שמים פס על הוועדה.

חסן ג'בארין:

חבר הכנסת אקוניס - - -

יעקב מצא:

היא רגילה לנאום ברמאללה. קהל יותר אוהד.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אנחנו כבר ב"זמן פציעות", אבל אני מבקש שאדוני יסיים.

חסן ג'בארין:

בגלל שהתייחסתי ברצינות לבקשת חבר הכנסת אקוניס, והוא מסכים אתי שהפעילות העיקרית היא הנושא בפני בג"ץ, אני מבקש מעורכת הדין סאוסן זהר שתתייחס לפעילות הזאת.

רציתי להתייחס לסוגיות רבות, כבוד השופט רובינשטיין. הסוגיה של עזמי בשארה עלתה רבות. עזמי בשארה יצא ב-2007 והדיון בבג"ץ היה ב-2009, כלומר עברו שנתיים והנושא חס, הנושא לוהט וגם מעורר סוגיות רבות במישור הציבורי. בית-המשפט העליון דן בסוגיה הזאת ומי שמבקש לערער על קביעה זו צריך לערער אחרי קביעה של תשעה שופטים. אני מצטט מפסקה 19 בעמוד 24 לגבי סוגיית עזמי בשארה. בית-המשפט העליון בהרכב של תשעה שופטים אומר: מכל מקום, בכל הנוגע לחשדות המיוחסים לבשארה, לא הוצגו בפנינו כל נתונים, הן באשר לפעילות החשודה והן באשר לפעילותה של מפלגה זו. ממילא ברי כי אין בידינו להתייחס להיבט זה ואיננו מוצאים בו תשתית מספקת. יחד עם זאת, גם אם נהיה מוכנים להניח דבר קיומה של זיקה בין בשארה לבין בלי"ד, כפי שעלה מדברי חברי המפלגה עצמם, עדיין אנו סבורים כי אין בזיקה עצמה כדי לבסס את בקשת הפסילה.

אנחנו היום, אחרי יציאתו של בשארה - - -

איתמר בן-גביר:

יציאתו? בריחתו.

חסן ג'בארין:

בית-המשפט דן אחרי שנתן אנלוגיה למה שאתם מכירים. אני מבקש מעו"ד סאוסן זהר לדבר. תכבדו אותה ולא לעשות מה שעשיתם.

יגאל הררי:

דיברת כאילו היא היתה רק רבע שעה על המרמרה ולא היתה יומיים ולא ראתה אף IHH ולא חומרי חבלה ולא כלום.

ירון בן-עזרא:

היא לא ראתה טוב.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

גברת זהר, בבקשה.

סאוסן זהר:

הפסיקה העליונה קבעה שצריך להסתכל על הפעילות הדומיננטית והעיקרית. אני רוצה להפנות את עיקר דבריי לכבוד השופט רובינשטיין, כי לצערי מרבית חברי הכנסת כאן שיודעים את פועלה של חברת הכנסת זועבי בחרו להתעלם מהפעילות החשובה הזאת.

ירון בן-עזרא:

זו פעילות חשובה?

יעקב מצא:

מה זה קשור?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אתם צריכים להבין – והתכוונתי לומר את זה אחר כך – שבנושא של חברת הכנסת זועבי, אם ההחלטה היא לפסול, אני לא אומר מה תהיה ההחלטה, אבל אם ההחלטה היא זו, זה הולך לאישור בהליך מאוד נדיר בבית-המשפט העליון. תארו לכם – אני כמובן שם סצנריו שאני לא מייחל לו – שהטענה תהיה שלא נתנו לה פתחון פה עד הסוף. תנו לה פתחון פה.

איתמר בן-גביר:

היא לא באה.

איציק עובדיה:

היתה לה זכות לבוא, היא לא פה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אדוני, יש לה עורכי דין.

ירון בן-עזרא:

אבל עורכי הדין שלה מדברים לשופט. היא אומרת את זה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

כך היא מנסחת את עצמה. גברת זהר, אני מבקש שתדברי לוועדה, לא לשופט. אני בטוח שחלק גדול או כולם קראו את מה שנאמר. היא רוצה לומר שיש עוד דברים לגברת זועבי חוץ מהמרמרה, כמו הפעילות הפרלמנטרית.

סאוסן זהר:

נכון. אז מהי הפעילות הפרלמנטרית של חברת הכנסת זועבי, שחברי הכנסת מתעלמים ממנה וימשיכו להתעלם ממנה, למרות החשיבות שלה. חברת הכנסת זועבי הגישה 46 הצעות חוק שמרביתם בתחום החברתי-כלכלי והשוויון המגדרי. היא התייחסה בהצעות החוק שלה לכל מיני נושאים בתחומים האלה: לסיוע בבניית מעונות יום ומשפחתונים לאמהות, לייצוג הולם לנשים ברשויות המקומיות, להעלאת גיל הנישואים - - -

דובר:

מה זה קשור?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, זה מאוד לעניין, מפני שרוצים לפסול אותה מלהיות בכנסת. היא רוצה שידעו מי היא. תסלחו לי, אני לא משווה, אבל לפושע הכי גדול נותנים לו להציג את העבר שלו. תנו להם לדבר, For God's sake, אתם אנשים הגונים, תנו לאדם לדבר. זה לא חשוב אם אתם לא מסכימים.

סאוסן זהר:

הצעות חוק שנגעו לפטור לסטודנטים, לכל הסטודנטים, גם ליהודים וגם לערבים, מתשלום לביטוח לאומי וארנונה וכו' וכו'.

חברת הכנסת זועבי, בגלל הקשיים בהיותה באופוזיציה והניסיונות של חברי הקואליציה לסתום את הצעות החוק שלה, ניסתה במקביל לקדם הצעות לסדר היום. חברת הכנסת זועבי הגישה 124 הצעות לסדר היום בתחום השוויון המגדרי לבדו. היא יזמה דיונים שנגעו לאבטלה של נשים ערביות, למעונות טיפוליים לנערות ערביות, לציון היום הבינלאומי למאבק באלימות נגד נשים, להזנחת הרשויות בעניין מיגור אלימות, לפיטורי נשים בהריון, כל הנשים יהודיות וערביות. בתחום החברתי-כלכלי היא יזמה הצעות שנוגעות להישגים הנמוכים במערכת החינוך, לאפליה במערכת החינוך, לאפליה בהקצאת שעות, לסטודנטים הערבים שלומדים בירדן. מדובר ברשימה ארוכה, אני יודעת שתשתעממו, אבל זו הפעילות הפרלמנטרית של חברת הכנסת זועבי. היא התייחסה למחסור בדיור לסטודנטים בצפת, לסגירת כיתות להשכלת מבוגרים ברהט, לעלייה באחוזי הנשירה בקרב התלמידים הערבים, לסכנת הסגירה של בית-הספר יהודי-ערבי ביפו, למערכת החינוך הערבי, להיעדר רופאים בכפרים הלא מוכרים, לפערים במערכת הבריאות, ויש עוד ועוד ועוד.

איתמר בן-גביר:

באיזה אותיות מצביעים לה? מה האותיות שלה?

סאוסן זהר:

חברת הכנסת זועבי הגישה 64 שאילתות לשרים, כל אחד בתחום התמחותו ומומחיותו. היא הגישה שאילתות בעניין אי יישום חוק הרשויות המקומיות בעניין מינוי יועצות למעמד האישה בכל הרשויות המקומיות. היא הגישה שאילתות בעניין תכניות לנערות במצוקה, בעניין סגירת גנים ביישובים ערבים.

יעקב מצא:

זו תעמולת בחירות.

סאוסן זהר:

לאי קבלת מורים, למחסור במורים במערכת החינוך.

אופיר אקוניס:

לא ביקשנו לפסול אותה על הפעילות הפרלמנטרית שלה.

סאוסן זהר:

לא רק שחברת הכנסת זועבי - - -

ניצן הורוביץ:

אדוני השופט, מדוע אתה מאפשר את ההפרעות האלה?

דובר:

חופש הביטוי, מה הרוביץ.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תסלח לי, מר הרוביץ, מתי הגעת שאתה אומר שאני מאפשר. תסלח לי מאוד, איך אתה אומר דבר כזה? אני מאפשר? אדוני ישתוק. אדוני, אני לא יודע מתי הגעת, אתה פשוט מעליב את הפורום. אתה אומר "אתה מאפשר", תשאל את מר ג'בארין אם אני מאפשר.

ניצן הרוביץ:

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אדוני, שקט. תסיימי בבקשה.

סאוסן זהר:

תודה, אדוני. בשאלות שלה היא גם התייחסה להפרטת בתי-ספר ברשויות הערביות, להנחות לסטודנטים בקווים עירוניים, למתן טיפול לנשים ממוצא אתיופי, הנגשת שירותי בריאות ביישובים הערבים.

לכן סיכום פועלה הפרלמנטרי נוגע גם לנשים ערביות, ובכלל לחברה שהיא במעמד סוציו-אקונומי נמוך. לא רק שהיא מתהדרת בעצמה בפועלה הפרלמנטרי הענף ביותר בתחומים החברתיים-כלכליים, אלא שגם לפי הדוח שהוגש במרץ 2012 על-ידי שדולת הנשים ועל ידי מתפקדות והוגש לכנסת, חברת הכנסת זועבי מוקמה במקום הראשון מבין כל חברי וחברות הכנסת על כך שהגישה הצעות לסדר היום בעניין השוויון המגדרי והיתה השנייה מבין כל חברי הכנסת - - -

יעקב מצא:

כל זה היה ביבשה או בים?

חסן ג'בארין:

שגם התקשורת תדע.

סאוסן זהר:

דוח שדולת הנשים שהוגש במרץ 2012 מיקם את חברת הכנסת זועבי במקום הראשון מבין כל חברי הכנסת וחברות הכנסת, יהודים וערבים, שהגישו הצעות לסדר היום בעניין שוויון מגדרי. היא הגישה 16 הצעות. היא גם מוקמה במקום השני בהגשת שאלות - - -

יעקב מצא:

אדוני, זו לא תעמולת בחירות. מה הרלוונטיות של כל זה?

איציק עובדיה:

שתדליק משואה ביום העצמאות וזהו.

סאוסן זהר:

למרות הפעילות הענפה הזאת ולמרות מיקומה במקום הראשון והשני בעניין שוויון מגדרי גם לנשים ערביות וגם לנשים יהודיות, במקום זאת היא נתקלה בהערות לא רק שהיא טרוריסטית וחבלנית. אותי יותר מעניין להדגיש את ההערות הזועתיות, הסקסיסטיות - - -

יעקב מצא :

היא זכתה בזה ביושר.

סאוסן זהר :

ההערות הסקסיסטיות והשוביניסטיות שנתקלו בהן מטעם חברי הכנסת, אחד מהם הוא חבר הכנסת יוחנן פלסנר שאמר: שבוע אחד בעזה, רווקה בת 38, נראה איך היו מתייחסים אלייך שם. את האחרונה שיכולה להטיף מוסר. חבר הכנסת פלסנר גם אמר: גברים לא נוגעים בך, אנחנו לא ניגע בך.

עם כל החשיבות של פועלה הפרלמנטרי של חברת הכנסת זועבי היא נתקלת וממשיכה להיתקל בהערות סקסיסטיות ושוביניסטיות. אלה הערות סטריאוטיפיות, גזעניות, ומפלולות אותה גם על בסיס המין שלה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

תודה רבה, סיימנו.

לפני הדיון הכללי שנתחיל בו בעוד דקות אחדות, אני רוצה לומר כמה דברים בהקשר המשפטי. אני אומר אותם בקצרה. אני אחליט בסוף אם אקח את זכות הדיבור בתור חבר הוועדה, אבל בשלב הזה אני רוצה לתת לכולם את התמונה של אמות המידה הפרשניות של הפסיקה בקשר לסעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת, שהוא הבסיס לבקשות הפסילה, ופסקי הדין של פרשת טיבי מ-2003 והשני מ-2009 בעניין בלי"ד. בית-המשפט – כרגע אני מתאר, לא מביע דעה, אבל אני מתאר את מה שאתם צריכים לדעת כעמדת בית-המשפט, שכבר הוזכרה כאן בצורות שונות – חיפש איזון בין שני שיקולים נוגדים: אחד, שהדמוקרטיה מבוססת על מגוון דעות רחב ולכן מניעה להיבחר, שהזכות להיבחר היא זכות יסוד, היא כתובה בסעיף 6 לחוק יסוד: הכנסת, מניעת הזכות הזאת צריכה להיות מאוד שקולה, כי זו פגיעה בדמוקרטיה. נאמר עוד בפסיקה קודמת, בשנת '88, של הנשיא שמגר בעניין ניימן, לעניין הגבלת הזכות להיבחר שיש השקפות שראות אותה כמצמצמת זכויות הבוחרים.

מצד שני, כל דמוקרטיה – וזה השיקול שכנגד – זכאית להגן על עצמה מפני הקמים עליה ולשלול את ההשתתפות ממי ששולל אותה.

סעיף 7א תוקן במשך השנים גם בהוספת עילות וגם בתיקון נוסף שדמוקרטיה רשאית להגן על עצמה מפני כוחות לא דמוקרטיים שמבקשים לעשות שימוש בדרכים דמוקרטיות לשם שלילת הדמוקרטיה. זה הביטוי לרעיון "הדמוקרטיה המתגוננת", זה נאמר בפסק דין יאסין.

האיזון החוקתי בסעיף 7א, זה המשוואה החוקתית, כפי שכתב הנשיא ברק בפסק דין טיבי, בין החירות שהדמוקרטיה מעניקה לכל ביטוי והפלורליזם בהשקפות ובדעות שעליו היא מבוססת לבין ההגנה על המשך קיומה כדמוקרטיה.

לכן העילות האלה שמוכרות לכם – ואני מזכיר אותן למי שלא זוכר – הן: 1. שלילת קיומה של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית 2. הסתה לגזענות; 3. תמיכה במאבק מזוין, התמיכה יכולה להיות מפורשת או משתמעת, של מדינת אויב או ארגון טרור נגד ישראל. ב-2008 הוסיפו גם מי ששהה במדינת אויב – זה לא רלוונטי לנו כרגע – בשבע השנים שקדמו להגשת הרשימה כמי שיש במעשיו משום תמיכה במאבק מזוין נגד ישראל, כל עוד לא הוכיח אחרת.

אמות המידה הפרשניות יוצאות מהנחה – וזו הפסיקה, וזה מה שאמר בא-כח היועץ המשפטי, עו"ד הלמן – שההפעלה של 7א לא תיעשה אלא – אני מצטט – "במקרים קיצוניים ביותר". זה מ-88' בפרשת ניימן. כלומר, צריך הרבה מאוד זהירות בעניין הזה. אני מצטט מדברי הנשיא שמגר ב-88': אם יש מטרות או מעשים המשקפים את מהותה של הרשימה ושהם תולדה טבעית של זהותה ולא אחר דברים שוליים אשר השלכתם על המכלול הרעיוני והביצועי איננה משמעותית או רצינית.

שנית, לומדים את זה גם מהצהרות וגם ממסקנות, אבל אין לי להסתפק במטרות תיאורטיות, אלא צריך לבחון אם הם פועלים למימוש המטרה. פעילות בשטח – נאמר בפרשת

טיבי - שנועדה להוציא את מטרות הרשימה מהכוח אל הפועל. שם גם נאמר שזו צריכה להיות פעילות חוזרת ונשנית. לא די בפעילות ספורדית, אלא הפעילות צריכה לבוא לידי ביטוי חמור וקיצוני מבחינת עוצמתה.

אחר כך יש את העניין של היסוד הראייתי, שצריכים ראיות משכנעות, ברורות, חד-משמעיות. בפרשת טיבי לא הכריעו, וגם לא בהמשך, בשאלה של המבחן ההסתברותי. כלומר, אם צריך לבחון את פוטנציאל התגשמותן של עילות הפסילה. יש פסק דין בעניין היועץ המשפטי נגד מולדת-גשר-צומת עוד מ-98', שבו פורט העניין הזה. בגלל קוצר הזמן אני לא אביא מתוכו, אבל יש רשימה שלמה של מה הם המאפיינים הראייתיים. למשל, דברים כמו מצע; דברים כמו התבטאויות, אבל בזהירות, כי רשימת מועמדים זה לא בהכרח אחידות והרמוניה רעיונית; מעמדו של חבר הרשימה, בכיר או רגיל; התבטאות אחת או מעשה חד-פעמי; מספר חברי הרשימה השותפים לו; תגובת שאר חברי הרשימה וכד'.

העילה הראשונה היא שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, יהודית לצורך זה. בפרשת טיבי נאמר: המאפיינים את מהותה של ישראל כמדינה יהודית הם רבים ומגוונים. רק המאפיינים ה"גרעיניים" או "המינימליים" נלקחים בחשבון והם בעלי היבט ציוני או מורשתי. אני מתמצת: הזכות של כל יהודי לעלות לישראל, שמדינה יהודית תהיה עם רוב יהודי; עברית כשפה מרכזית רשמית; החגים והסמלים; מורשת ישראל כמקום מרכזי.

לעניין מדינת כל אזרחיה, שזה כידוע נושא שנוי במחלוקת – בפרשת טיבי נפסק שאם האמירה מכוונת רק להבטחת שוויון בין אזרחי המדינה, אין בזה כדי לשלול את מדינת ישראל כיהודית. לעומת זאת, אם זה מבקש לפגוע "ברציונל המונח ביסוד הקמת המדינה ובכך לשלול את אופיה של ישראל כמדינתו של העם היהודי", אז זה פוגע. זאת אומרת – אני אומר בלשוני – לא הרי מדינת כל אזרחיה, זה הרעיון שבארצות הברית או צרפת היא מדינת כל אזרחיה, או אם מדינת כל אזרחיה זה במקום התווית של מדינה יהודית, יהודית ודמוקרטית.

גם בפרשנות של מדינה דמוקרטית צריך להתרכז במאפיינים האלה, וזה הכרה בבחירות חופשיות ושוות; זכויות אדם; רשות שופטת עצמאית. רשימה ששוללת את זכות הבחירה על-פי מבחן אתני-לאומי פוגעת בגרעינה של הדמוקרטיה.

אחר כך יש העילה של הגזענות. שוב, מדברים על יסודות גרעיניים של הסתה לגזענות, למשל ליבוי יצרים שיטתי שמביא איבה ומדנים, קריאה לשלילה אלימה של זכויות וביזוי שיטתי ומכוון אל חלקי אוכלוסיה מוגדרים. וכן העובדה שהמערכת שם ביקשה לשלול מחלק מאזרחי המדינה את הזכות להיבחר.

המאבק המזוין – כמובן שאפשר לשלול ממי שהוא חלק מארגון שמהווה מאבק מזוין וניתן למנוע השתתפות בבחירות של מי שתומך, גם תמיכה חומרית ויכול להיות גם תמיכה פוליטית, בארגון טרור. תמיכה שהיא לא בארגון טרור ובמדינת אויב, לא חוסה תחת הסעיף.

להזכירכם, יש הבדל בין ההמשך לגבי פסילת רשימה ופסילת מועמד. פסילת מועמד טעונה אישור בית-המשפט העליון בהרכב של תשעה שופטים. זה צריך להיגמר בבית-המשפט 23 ימים לפני הבחירות. פסילה של רשימת מועמדים זה ערעור, אבל גם זה נדון בהרכב של תשעה שופטים לגבי העילות האלה. כלומר, אם התוצאה כאן תהיה פסילה - או גם לא פסילה מבחינת הזכות לערער - בית-המשפט יצטרך לדון בהרכב של תשעה שופטים למעשה בסוף שבוע הבא.

ראינו את כל העילות וברור שאמות המדינה הכלליות הן שהמטרה צריכה להיות דומיננטית, שהרשימה או המועמד הם נגד אופי המדינה ושפועלים באופן עקבי ויש ראיות משכנעות וברור, כי ההנחה המשפטית היא שכשיש ספק, הספק צריך לפעול לטובת החירות לבחור ולהיבחר.

אני מקווה שהדיון יהיה רציני. אני רוצה לצטט, בלי לפגוע כאן בשום אדם, אבל הנשיאה ביניש כשכתבה את פסק הדין ב-2009 בעניין בל"ד – אני מביא את זה לידעתכם שוב, מבלי חלילה לומר משהו על הדיון שיהיה כאן עכשיו - ציינה כי הדיון שהתקיים בוועדה לקה בכך שלא היתה בו התמודדות ראויה עם מלוא מורכבותה של הסוגיה, לא נתקיים דיון מעמיק בראיות שהוצגו, לא נבחנו אמות המידה כפי שגובשו בפסיקתו של בית-המשפט וגם לא נדרשו לטענות היועץ המשפטי; והמדובר בוועדה פוליטית משפיע על האובייקטיביות. חזרתי על זה כדי להפנות את תשומת הלב.

רבותי, אנחנו מתחילים בדיון. מר אתגר לא נמצא. יהודה אבידן, בבקשה.

יהודה אבידן:

כבוד היושב-ראש, רק הערת ביניים לפני שנתחיל את הדיון. בקשר להערה של השופטת ביניש, אולי היה ראוי שנוכל לקבל יותר זמן, גם המציגים, גם הטוענים וגם המשיבים, למשל לראות סרטים. למשל, אמרו שיש סרט שבו נראית הגברת חנין זועבי או כל מיני הקלטות. איך נוכל להיחשף למהות הראיות, לעומקם של דברים, ולצפות שנקיים דיון מעמיק כמו שצריך או שאנחנו מסתמכים על באי-כוח העותרים שנחשפו לחומרים. אנחנו סומכים את ידינו עליהם, אבל אי אפשר להגיד לנו מצד אחד שלא קיימנו דיון מעמיק ולנגח את הוועדה במה שאמרה הגברת ביניש, שאנחנו לא עושים דיון מעמיק. מצד אחר, אני מאוד מכבד ובנשיאות גם אישרנו את לוחות הזמנים לדיבור של כל אחד ואחד, אבל לא הייתי מודע לאמירה של השופטת ביניש שדיברה על הנושא הזה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר אבידן, גם אני חשבתי על זה. זה באמת סד זמנים קצר מאוד, אבל הואיל שהדברים העיקריים נאמרו על-ידי המבקשים והמשיבים ואנחנו רוצים להתקדם בדיון, כתבנו את הזמן הזה. אני מקווה שכל אחד יוכל לתמצת את עצמו.

יהודה אבידן:

אדוני היושב-ראש, חברי ועדה נכבדים, שמענו את הדברים היום – חלקם שמענו יותר, חלקם פחות – אבל קראנו את כל החומרים, גם את העתירות וגם את התשובות. כבוד השופט, כל פעם אני משתהה מגודל ההצלחה של השופטים או של מי שמנסה לפרש את החוק הברור כפי שהוצג בכנסת. הפרשנות היתה מאוד ברורה ואני לא יודע אם לקרוא לגברת חנין זועבי, שלא חברה לארגון טרור. דרך אגב, חבר הכנסת אקוניס ציין את כל התנאים שצריכים להתקיים. מבחינתי כל התנאים התקיימו, אפילו שזה לא תנאים מצטברים, אלא כל תנאי בפני עצמו. לעניות דעתי, תנאי תנאי לגופו של עניין, אם אנחנו לוקחים את חנין זועבי, יתקיימו בה הדברים.

שלא יחשבו חברי הכנסת האחרים, שלצערי לא אספו עליהם חתימות – אנחנו בש"ס לא יזמנו את הדברים האלה, אבל בהחלט הצטרפנו. לעניין אחמד טיבי – ללכת לאו"ם יחד עם אבר-מאזן ולפעול באו"ם בעד הקמת מדינה פלסטינית על הראש של מדינה יהודית, אם זה לא נקרא לנסות לחבל ולשלול את המדינה היהודית, אני לא יודע מה זה. אני כבר לא מדבר על פגישות שלו עם משעל ועם כל הארכי-טרוריסטים האלה. שוב, אני לא יודע למה לעשות הנחה לאחמד טיבי ולא ביקשו פסילה אישית גם לגביו. אני חושב שהפעם זו היתה הזדמנות, לא פחות מחנין זועבי, להצליח איתו. להבדיל מפעמים קודמות הפעם אני מאמין הרבה יותר שלגבי חנין זועבי, כבוד השופט, אנחנו כן נצליח. אם בפעם שעברה ארבעה שופטי בית-המשפט העליון - לא אחד, לא שניים ולא שלושה – ארבעה שופטי בית-המשפט העליון סברו - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

זה היה ב-2003.

יהודה אבידן:

אם ארבעה שופטים סברו כמו חברי הוועדה, אז אל לחברי הוועדה לחשוב שהם עושים כאן איזה משחק לולינות וסתם מצביעים ואין לזה משקל. המשקל הוא משקל חשוב והאמירות הן חשובות מאוד.

לגבי שאר הפסילות, גם של בל"ד וגם של רע"מ-תע"ל, אנחנו רוצים לשמוע את שאר החברים. אני מאמין שבמהלך הערב, עד שתתקיים הצבעה, אנחנו נקבל את ההחלטה לגביהם. אני יכול לומר כבר עכשיו שאנחנו חושבים שראוי ונכון לפסול את גברת חנין זועבי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה, אדוני. חבר הכנסת צלנר.

דובר:

אז תצטרפו לעניין של טיבי.

יהודה אבידן:

אבל לא היתה בקשת פסילה לגביו. אם היו מגישים, היינו מצטרפים. מיכאל בן-ארי, חבר שלו, עשה לו הנחות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, מספיק. עכשיו חבר הכנסת צלנר. אמרתי לכם בפעם שעברה שהפעם היחידה ששמעתי מיצחק רבין, עליו השלום, הומור אקטיבי היה כשהייתי במשא ומתן בווינגטון והייתי צריך איזשהן הנחיות. צלצלתי אליו וקראתי בדיוק שבין דרעי לשולמית אלוני יש איזה מלחמה. אמרתי לו: אתה לומד ש"ס? הוא אמר: במרץ.

יובל צלנר:

אני חייב להגיד לכם שאני פשוט מאוכזב. אני כל כך מאוכזב כחוקר וכמי שכותב את הדוקטורט שלו על זכויות המגזר הערבי. אני כל כך מאוכזב מחברת הכנסת זועבי, כי כשהיא נבחרה לכנסת חשבתי שיש פה הזדמנות. יש פה הזדמנות לאישה צעירה לתת תקווה, להיות גשר בין העמים שלנו. היא יכולה לכסות על הפערים התרבותיים, היא אישה מודרנית. יש לה כוח לקדם נושאים בוערים שמעניינים את הציבור שבשבילו ועבורו היא נבחרה לבית הזה, לקדם את סדר היום של אזרחי ישראל הערבים. אבל במקום זה, לצערי, היא בחרה לא להתמקד בקהל ששלח אותה, אלא להתמקד וללחום מלחמה זרה. היא בחרה קו מיליטנטי, טיפשי, מיותר. היא התמקדה בנושאים שוליים שלא תורמים ליחסי ישראל-פלסטין ובטח ובטח לא תורמים ליחסי ערבים ויהודים פה בישראל.

דווקא בגלל שאני כל כך מודע ליכולות של חנין זועבי ולאיכויות שלה, ויש לה הרבה, אני כל כך מאוכזב. המעשים שלה נגועים, בעיניי, באידיאולוגיה עמוקה של חתירה תחת היסודות הבסיסיים ביותר שלנו כמדינה יהודית ובמקרה שלה, לצערי לא פחות מזה, ביסודות שלנו כמדינה דמוקרטית.

לצערי, הצטברות מעשיה, כמו שאני רואה אותם וכמו שחבר הכנסת אקוניס הציג, עולה לכדי תמונה עגומה של מי שרוצה לשמוט את הבסיס של הקיום המשותף שלנו פה בארץ. מדובר במאסה קריטית של ראיות לטעמי, משמעותית ומטרידה במיוחד, כפי שקבע היועץ המשפטי לממשלה. ולא, זה לא עניין פוליטי. אני לא חושב משיקולים פוליטיים, כמו שהטיח בי חבר הכנסת טיבי, שלא נמצא פה כרגע, קודם לכן. אם השיקולים היו פוליטיים אז גם הייתי קורא לפסול מפלגות, את רע"מ-תע"ל ואת בל"ד. מכיוון שכבוד השופט ציטט את וולטר, ואני כל כך מאמין באמירה הזאת, אני חושב שאנחנו צריכים להסתכל לגופו של עניין ובמקרה הזה לגופו של אדם.

מכיוון שאני פטריוט, דמוקרט וליברל, אני חושב שמדובר בצעד חריף ביותר של פסילה, אבל במקרה הזה הוא בלתי נמנע, ואנחנו צריכים לפסול את מועמדותה של חנין זועבי ולקבוע שמקומה אינו בין נבחרי העם. תודה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה לחבר הכנסת צלנר. חבר הכנסת חסון.

יואל חסון:

שלום לכולם, אני מייצג את סיעת "התנועה" בראשות ציפי לבני. כפי שאתם יודעים, אני לא מצביע לבל"ד ואני לא מצביע לחנין זועבי. אפילו הותקפתי באופן אישי על-ידי חנין זועבי, אפילו כמעט פיזית. דיברתם על סרטים, דיברתם על הקלטות, אבל גם זה הופיע בערוץ הכנסת ואפשר להוציא את זה כל רגע.

הבית הזה הוא בית של מחלוקות אידיאולוגיות עמוקות. זו המהות של דמוקרטיה, זו המהות של הבית הזה. באופן טבעי יש כאן מחלוקות רבות שמוכרעות תמיד על-ידי הרוב. ההחלטה שלנו, עד כמה שזה קשה – ואני אומר לכם שמבחינתי חנין זועבי זה סיפור קשה, זה סיפור מאכזב, זה סיפור מדהים וגם מדאיג מבחינת היכולת שלנו לחיות כאן במדינה יהודית ודמוקרטית יחד עם מיעוט שאינו יהודי, אבל לחיות ביחד כחברה אחת. זה קשה, חנין עושה את זה הרבה יותר קשה לכולנו. אבל את ההחלטה צריך לקבל מהראש ולא מהבטן.

העניין הזה בעיניי הוא בסוף לא עניין פוליטי. העניין הפוליטי נמצא עכשיו במערכת הבחירות בחוץ. אני לא מוכן, אנחנו לא מוכנים להיות חלק ממסע הבחירות של חנין זועבי. מה שלצערי אנחנו עושים כאן היום זה דווקא להבטיח את בחירתה של חנין זועבי לכנסת הבאה ואנחנו עלולים לחזק גם את מפלגתה, דווקא בגלל כל העיסוק בעניין הזה. בעיניי הסוגיה היא סוגיה משפטית.

יעקב מצא:

היית הנצי בליכוד.

יואל חסון:

תקראו את ז'בוטינסקי.

יהודה אבידן:

בוזי מתבייש.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, זה לא לעניין. מר חסון, בבקשה.

יואל חסון:

בכל אופן, הסוגיה המשפטית היא הסוגיה. אני אגיד את זה בצורה ברורה, אני מאוכזב מהתנהלות מערכת הצדק במדינת ישראל, מהעובדה שההתנהלות מבחינה משפטית מול חנין זועבי, מבחינת המעשים שלה, ההצהרות שלה, ההתנהגות שלה – בעיניי ההתנהגות של מערכת המשפט היתה חלשה מדי, לא נחושה מספיק. זו הכתובת, שם זה צריך להיות. שם זה צריך להיבחן ושם זה צריך להיות מוכרע בכל המשמעויות, ולא בבית הפוליטי הזה.

יעקב מצא:

מה זה הוועדה, זה מריונטות?

יואל חסון:

בסופו של דבר הוועדה הזאת היא ועדה פוליטית, שמורכבת מחברים פוליטיים. אני חושב שההחלטה צריכה לחכות עד שהדבר יוכרע על-ידי היועץ המשפטי, כעמדת היועץ המשפטי בעניין הזה.

דוד רותם:

כמה קולות יש לכם אצל הערבים?

יואל חסון:

חנין זועבי הלכה לקצה, היא מאתגרת את הדמוקרטיה הישראלית, היא מעמידה אותה בסכנה. כפי שאמרתי, אנחנו לא נהיה חלק מההצגה ולא נהיה מאלה שמחזקים ומאדירים אותה ואת מפלגתה.

אדוני היושב-ראש, כנראה שהסוגיה תגיע לבית-המשפט, שם היא צריכה להיות מוכרעת. כל הסוגיה הזאת צריכה להיות מוכרעת בבית-המשפט או על-ידי היועץ המשפטי בבחינת מעשיה של הגברת זועבי.

יובל צלנר:

תתמוך. ברגע שאתם תומכים זה מגיע אוטומטית לבית-המשפט. לנו אין סמכות לפסול.

אוסמה סעדי:

כבוד היושב-ראש רובינשטיין, אני נציג סיעת רע"מ-תע"ל-מד"ע. עו"ד מצא, חברי היקר, אמר שחברת הכנסת זועבי אמרה שהיא לא רוצה להשתתף בקרקס הציוני. אני אומר שמה שקורה כאן לא מוסיף כבוד לוועדה, שצריכה להיות טריבוטל מעין שיפוטי. התנהגות חלק מחברי הוועדה הוא ביזיון לדמוקרטיה. מי שאמר שהוועדה היא תיאטרון בובות, עו"ד מצא, היא לא חברת הכנסת זועבי, אלא דיקן הפקולטה למשפטים אביעד הכהן. הוא אמר את זה היום ב-ynet.

אנחנו מתנגדים כמוכן לבקשות הפסילה של רע"מ-תע"ל, של בל"ד ושל חברת הכנסת זועבי. אנחנו חושבים שלא הוצגו שום ראיות ושום בסיס, לא חוקי ולא משפטי, בעניין הבקשות לפסילה שהגישו נגד כל המפלגות הערביות. אנחנו סבורים שהבקשות האלה בחלקן הגדול נגועות במניעים גזעניים. הפוסל במומו פסול. לכן אני מקווה שמחר הוועדה הנכבדה הזאת תפסול את המפלגה הגזענית, ממשיכי דרכו של הגזען כהנא.

איתמר בן-גביר:

הרב כהנא בשבילך.

אוסמה סעדי:

אני רוצה לציין, כבוד השופט, את מה שאמר פה עו"ד ג'בארין, שאין שום בסיס משפטי לפסילת הרשימות הערביות, רע"מ-תע"ל ובל"ד, וגם אין בסיס משפטי לפסילתה ולמניעת התמודדותה של חברת הכנסת זועבי. לא הוצגו שום ראיות, הוצגו קטעי עיתונות. כאשר עו"ד ג'בארין התחיל לענות לחברי הוועדה הנכבדים, אמרו תעזוב את זה, תעזוב את זה, תעזוב את זה, תגיע למרמרה. כשהגיע למרמרה והתחיל לענות להם על המרמרה והוא ציטט מדוח טירקל – שהוא דוח של שופט בית-המשפט העליון לשעבר - אני חושב שצריך לתת משקל לראיות האלה. אבל כפי שאנחנו יודעים פה, והשופט חשין, יושב-ראש ועדת הבחירות לכנסת השמונה-עשרה, אמר שזו ועדה פוליטית - - -

איתמר בן-גביר:

והיום הוא אמר שהוא טעה, שהוא היה צריך לפסול.

אוסמה סעדי:

הוא לא אמר שהוא טעה. הוא אמר שהשפעתו של השופט על חברי הוועדה היא אפס מינוס. לכן, כבודך, אל תתרגש. האנשים באים לפה עם דעות. לאדון בן-עזרא לא משנה וגם אם כבוד השופט רובינשטיין יגיד מה שהוא יגיד, גם אם נציג היועץ המשפטי יגיד מה שהוא יגיד - -

ירון בן-עזרא:

אנחנו לא בובות, נכון?

אוסמה סעדי:

- - גם אם כל המוסדות במדינה וכל האחראים על שלטון החוק ועל ביטחון המדינה יגידו מה שיגידו, אדון בן-עזרא ועו"ד בן-גביר ימשיכו להגיד. עכשיו התפרסם שהמדינה הולכת לשלם פיצוי לאזרחים הערבים שהיו על סיפון המרמרה, 500 דולר בגין לקיחת הפלאפונים וכל הציוד שלהם. אז לחברת הכנסת זועבי גם ישלמו פיצוי, וזה אומר שאין שום בסיס.

לכן אנחנו חוזרים על עמדתנו שאנחנו מתנגדים לכל הפסילות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה. מר אביגדור הדר, בבקשה.

אביגדור הדר:

מאחר שאנחנו דנים במשך מספר שעות לא מבוטל על אותם נושאים שעליהם אנחנו נדרשים, כפי שנאמר פה, למרות כל מה שיוחלט כאן ולכאן, לטוב או לרע, בסופו של הליך זה יגיע לבג"ץ ושם הרי יכריעו בשאלה אם להוציא רשימות מהכנסת או לתת להם אפשרות.

אני בהחלט מצדד במה שאמר חבר הכנסת צלנר שדיבר על האינטליגנציה שלה, על כל מה שעשו למען ולטובת, אבל עדיין ישנו פגם של השתתפות במסע שאיננו עושה טוב לא לציבור הרחב בישראל ולא לציבור הרחב בכלל, מאחר שלא ייתכן שייאמר שהיא היתה על הספינה ולא ידעה בכלל מי הגורמים על הספינה. זה נשמע קצת הזוי, פסול ולא לעניין.

אני רוצה לצטט, אולי מתוך אותה תביעה של הקבוצה של חבר הכנסת ברכה ויתר חבריו, דווקא ציטוט נחמד מאוד שהם כותבים לגבי הוצאת רשימה אחרת מהכנסת, ולא לאפשר להם להתמודד: "דרכם של המבקשים רווית הישגים ופעולות שנועדו לקדם שלום צודק" – אני לא יודע על איזה שלום מדובר פה – "יציב וכולל בין העם הפלסטיני לעם הישראלי. גם בחזית החברתית פעילותם של המבקשים הינה ענפה והצלוחו לקדם סוגיות חברתיות שונות ומרובות". אני לא יודע בדיוק על מה מדובר. אולי מדובר על הצד של שלום בין העמים או ניסיון לטשטש את השלום ולנהוג איפה ואיפה.

"יחד עם זאת, המבקשים מאמינים באמונה שלמה וכנה כי פעולתם תרמה ותתרום בעתיד ליצירה ושימור החברה הדמוקרטית, שוויון, המכבדת את האחר והמקדשת את ערכי החירות וחופש הביטוי". לא שמעתי מעולם שאותם חברים גינו מעשים ופשעים נגד אזרחים חפים מפשע.

אני לא רואה את זה יותר מאשר רק צביעות ועל כן אני בעד עזיבתם.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. בטעות דילגתי קודם על מר בן-גביר ועכשיו תורו. אחריו – מר מצא.

איתמר בן-גביר:

כשאני שומע את כל הדברים כאן, אני לא יכול לחשוב על אדם אחד, שכנראה נמצא היום בקטאר או במקום אחר, מסתכל על הדיון הזה באמצעות האינטרנט וחוכך ידיים. אומר לעצמו: למה עשיתי את הטעות, למה ברחתי מכאן? הרי אם הייתי כאן – ואני מתכוון כמובן לחבר הכנסת בשארה הבוגד – נציגי היועץ המשפטי היו אומרים את אותו הדבר, שאין מאסה קריטית. למה ברחתי מכאן?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אתה מתכוון שאין מסע קריטי.

איתמר בן-גביר:

עו"ד ג'בארין אומר לנו שאין ראיות, מה אתם רוצים. אנחנו צירפנו את זה – הנה, כבוד השופט רובינשטיין, מהמרמרה. (מציג תמונה) חנין זועבי לא ראתה את זה? היא לא ראתה את האלות, לא ראתה את בקבוקי התבערה? היא לא ראתה את הדברים האלה?

דוד רותם:

לא, היא עלתה באנטליה.

איתמר בן-גביר :

אבל גם אם היא לא היתה רואה, הרי שיש פסיקה – כבודו יכול להשכיל אותנו בה - של בית-המשפט העליון, שאומר שעצם זה שאתה שותף לאירוע כזה, שאתה נמצא באירוע כזה ולא מנתק את עצמה, עצם זה - זו עבירה. אגב, באשר לבג"ץ שהגשנו, אנחנו עדיין מחכים לתשובת היועץ המשפטי לממשלה.

אמר כאן חבר הוועדה אבידן, למה לא הגשתם גם נגד חבר הכנסת טיבי. חבל שאבידן לא נמצא כאן, אבל אני רוצה להשכיל אותו שבבקשה שלנו הגשנו גם כלפי רע"מ-תע"ל. הבקשה אינה רק לגבי בל"ד, היא גם לגבי רע"מ-תע"ל.

לכן, נוכח הקלטת הזאת, שמשום מה אני לא מבין למה כבודו מתעקש שלא נצפה בה, קלטת שבה עומד חבר הכנסת טיבי בשידור בטלוויזיה הישראלית ואומר: אנחנו נלחץ על גלעד שליט. נוכח הדברים האלה וחומרים נוספים שהגשנו – וחבר הכנסת טיבי ואנשיו לא מכחישים. הם לא אומרים שזה לא נכון, הם לא אומרים לא הסתובבנו עם חמושים. הוא הסתובב עם חמושים.

אוסמה סעדי :

יש תצהיר שלו.

איתמר בן-גביר :

קראתי את התצהיר ושם הוא לא מכחיש את האירוע של הצעדה.

החומר הזה הוא די והותר כדי להביא לפסילתם. לכן אנחנו מבקשים מחברי הוועדה לקבל את הבקשות שלנו, גם לגבי זועבי וגם לגבי רע"מ-תע"ל.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

תודה רבה לאדוני. מר מצא, בבקשה. אחריו - מר מייבסקי, ואחריו - מר חמדאן.

יעקב מצא :

אדוני היושב-ראש, הגיע זמנה, אדוני. הגיע זמנה של חברת הכנסת זועבי לתת את הדין. לתת את הדין, אדוני, בפני הוועדה ובפני בית-המשפט. אין אזרח ישראלי, אזרח יהודי, שלבו אינו פצוע ושורת דם לנוכח המעשים שעשתה הגברת זועבי לאורך כל הקדנציה, החל באמרות שלה, אדוני, ובשלילת מדינת ישראל כמדינה יהודית, ועד למעשים שבהם נפצעו חיילי צבא הגנה לישראל אל מול עיניה של חברת הכנסת זועבי. לא יעזרו הכחשות ולא יעזרו הטיוחים וכל בר דעת יבין שמי ששהתה ימים ולילות, ולא כמה דקות ספורות, על ספינה, הדעת אינה נותנת, אדוני, שחברת הכנסת זועבי לא ידעה על הנעשה בספינה ועל הנשק אשר היה שם ועל תכניות המחבלים הארורים אשר פצעו את חיילי צה"ל.

אני חולק על עמדת היועץ המשפטי, אדוני, לפיה אין מספיק ראיות. לשיטתי, אדוני, סטודנט שנה א' למשפטים עם קצת שכל בראשו יראה שיש גם יש ראיות. הראיות חד-משמעיות, לא רק בתמונות, גם בהקלטות, וגם גישה בשלילת מדינת ישראל כמדינה יהודית. זה מוקלט ומוסרט ואי אפשר להתכחש לכך, אדוני.

ההתבטאויות הללו, אדוני, כבר מזמן אינן עד הגבול. כבר עברו מזמן את כל הגבולות, תרתי משמע, גם עברו לסוריה וגם לירדן, עברו את כל הגבולות, ולא רק גבולות הטעם הטוב. התנהגותה של חברת הכנסת זועבי מהווה עבירה על החוק. גם אם היא לא היתה חלק מהמחבלים בספינה, עצם העובדה שהיא לא סייעה ולא הודיעה על הנעשה בספינה, אדוני, זה סיוע לדבר עבירה. מניין העבירות ארוך מנשוא, ארוך מאוד.

אני סמוך ובטוח שהפסילה תהיה לא רק כאן בוועדה, אלא הגיע הזמן שבית המשפט העליון ייתן את דעתו. הדמוקרטיה אינה יכולה להיות כלי לניצול כל כך מביש. בית-המשפט

העליון כבר אמר שחופש הביטוי איננו חופש הביזוי. הגיע הזמן שתינתן החלטה אמיצה בעניין. תודה רבה.
יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה לאדוני. מר מייבסקי, בבקשה. אחריו – מר חמדאן, ואחריו – חבר הכנסת רותם.

אשר מייבסקי:

כבוד היושב-ראש, חברי ועדה מכובדים, קהל נכבד, אני מבטא פה את דעת הבית היהודי – האיחוד הלאומי. הדבר הראשון שהכעיס אותי הבוקר ויותר מאוחר בדרכי לכאן, כאשר שמעתי בתקשורת שחברת הכנסת חנין זועבי וכל הסיעה ייעדרו מהמשכן הזה מסיבות כאלה ואחרות. נדמה לי שגם נאמר שהיא לא רוצה להיות חלק ממשחק וכד' וכד'.

אנחנו זרועה הארוכה של כנסת ישראל, המחוקק, כפי שנקבע בחוק, ככל ועדה אחרת מוועדות הכנסת. לא התכנסנו כאן באופן מקרי, אנשים שיש להם חשבונות כאלה ואחרים. לפחות אני יכול להעיד על עצמי ועל חברים אחרים שיושבים פה מהכנסת ה-16, ה-17, ה-18. הדברים האלה עלו לדיון כמעט בכל הזדמנות, ופסק הדין הסופי שקיבלנו בבית-המשפט העליון, בניגוד לדעת הרוב, לפעמים רוב כזה או רוב אחר בוועדה, ולפעמים גם בניגוד לדעת היושב-ראש, בעיקר השופט חשין, למרות כל זה בית-המשפט העליון לא קיבל את כל הדברים שהיו מוצגים בפניו, כתוצאה מאמירות משפטיות. אינני משפטן ואני לא נכנס בכלל לדיון המשפטי, למרות שברור לי שהתחנה האחרונה של ההחלטה וההכרעה היא החלטה של בית-המשפט העליון, בין שזה אישור ההחלטות שלנו ובין שזה ערעור ודיון לפי המקובל ולפי החוק בסעיף 7א(1) ו-7א(3).

אני אומר שוב לגבי היעדרה של הגברת זועבי מכאן – אני יכול לומר מה שאני חש. הייתי שמח להסתכל לה בגובה העיניים, בלובן של העיניים. ראיתי אותה הרבה פעמים בתקשורת וכעסתי, ולא רק אני, אלא כל מי שצפה אתי ביחד, על הציניות, על הרוע, על ההתייחסות במילים יפות, במילים שיכולות להישמע בכל מקום, אבל אנחנו יודעים מתוך הדברים שלא נאמרים או כאשר הם נאמרים הם נעטפו בכל מיני מילים כדי למצוא חן. לצערי, וזה גם מה שאמר חבר הכנסת צלנר, שכנראה ציפה לחברת כנסת חדשה, צעירה יותר, שתביא לכאן בשורה, תייצג את האוכלוסייה שבחרה בה. כמובן שהיתה טעות בעניין הזה והיא מייצגת, כפי שמייצגים אחרים, לצערי, לא רק את בני עמם, אלא גם את האויב שלנו שנמצא מעבר לגבול. הגבול שאני מדבר עליו הוא אש"ף והפזורה הפלסטינית.

אני רוצה להעיר שנגע ללבי התיאור של עו"ד ג'בארין על מסירות הנפש של הנוסעים בבטן האוניה לגבי החיילים שנחטפו, בניגוד לחברים של ה-IHH. לפי דעתי ההתנהגות שלהם בהחלט ראויה וחשבתי שממשלת ישראל, אם הם היו אזרחי טורקיה, אולי היתה צריכה לפצות אותם על ההתייחסות המכובדת שלהם לחיילי צה"ל. יש דברים שטוב יותר שלא היו נאמרים, כי כולנו ראינו, קראנו, הסתכלנו באינטרנט, ראינו תמונות, ואי אפשר היה להשתכנע כמעט משום דבר שנאמר פה. אני אומר את זה בצער רב, כי בעיניי המקום הזה – וועדת הבחירות המרכזית - אינו גוף של אנשים פוליטיים אשכרה. כל אחד שיושב בכנסת הוא איש פוליטי, אנחנו מייצגים מאות אלפי תושבים ברחבי המדינה, ולצערי הרב עדיין לא נמצא המכנה המשותף שיינתן לנו רוגע ואפשרות להמשיך להתקיים ביחד.

אני אסיים ואומר שאני אצביע בשם הבית היהודי בעד הפסילה, לא לגבי רע"מ-תע"ל, אלא רק לגבי בל"ד וגברת זועבי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר חמדאן, בבקשה. אחריו – חבר הכנסת רותם, ואחריו – חבר הכנסת הורוביץ.

זמירו חמדאן:

אני כאן בשם סיעת רע"מ-תע"ל- מד"ע. אני כאן בשם כל המגזר הערבי, המיעוט המוכה, המושלה. אדוני היושב-ראש, אם תפסלו היום את חנין זועבי, תעשו צעד בלתי חוקתי, אנטי מוסרי, נגד החופש, נגד הדמוקרטיה, וזה צעד פוליטי. גם אני איש פוליטי.

איציק עובדיה :

רואים, רואים.

זמירו חמדאן :

רואים שאני איש פוליטי ואני גם משתתף במשפט פוליטי. חבריי חברי הוועדה, גם מכובדי חברי הכנסת הנוכחים, לא לכבודו של ד"ר טיבי לעמוד כאן, וכל ההתבטאויות הגזעניות החורגות, הפוגעות, השוללות - - -

איציק עובדיה :

הוא לא היה פה, הוא לא דיבר.

זמירו חמדאן :

אתה נותן לחבר כנסת ערבי לעמוד מול אנשים שיש להם רק עניין אחד : להתנגח בהם. הם מעטים. חברי כנסת מהליכוד, שהיא מפלגת השלטון, מה עשו כל ראשי הממשלות לדורותיהם למגזר הערבי?

אופיר אקוניס :

הרבה. אתה רוצה רק בקדנציה הזאת?

קריאות :

- - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, זה לא הכנסת. אדוני צריך לסיים.

זמירו חמדאן :

זו הפוליטיקה המכוערת שבה הצד הפוליטי בא לשווק את עצמו פוליטית.

איציק עובדיה :

בוא נדבר על הבקשות, בו נדבר על המרמרה.

זמירו חמדאן :

אתה רוצה להחזיק שטח שלם, מיליון וחצי פלסטינים בעוצר, ואתה - - -

ירון בן-עזרא :

זה בסדר גמור שאתה אומר את זה.

זמירו חמדאן :

אם אתה ממשיך להחזיק את עזה בעוצר, ממשיך להרעיב אנשים - - -

קריאות :

- - -

זמירו חמדאן:

אי אפשר. אם אתה ממשיך להחזיק את עזה בעוצר, אתה מרעיב אנשים.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר חמדאן, אתה סיימת, תודה רבה לך. חבר הכנסת רותם, בבקשה. אחריו – חבר הכנסת הורוביץ, ואחריו – עו"ד מחאגינה.

אופיר אקוניס:

מה שעשתה הממשלה זה שיא של כל הזמנים.

דוד רותם:

אדוני היושב-ראש, חברי הוועדה, בואו נהיה הגונים. כל אחד שיעצום את העיניים ויראה בראש את מה שקרה על המרמרה. מי לא רואה שם את חנין זועבי? כדי שלא יגידו אחר כך שלא בדקנו את המטריה, שלא יגידו שהחלטנו כלאחר יד. כולנו ראינו, אצל כולנו זה טבוע במוח. כולנו זוכרים. מי שרוצה להתעלם מהעובדות – שמעתי פה את עו"ד ג'בארין שצריך להתנצל בפני חברת הכנסת זועבי. המשאית עם המדליות תקועה בשער הגיא, היא עוד תגיע.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

היום אמרו לי שדווקא 443 היה תקוע.

דוד רותם:

כל הערוצים לירושלים היום היו תקועים.

רבותי, כדי לנתח את העובדות, אפשר לטעון טענות, אבל היתה צריכה הגברת זועבי לבוא הנה ולהגיד: אני לא עליתי על המרמרה באיסטנבול, עליתי באנטליה; אני לא ראיתי שום דבר. העובדה שאין לה את האומץ - - -

עלאא מחאגינה:

היא כתבה את זה בתצהיר בשבועה.

דוד רותם:

אתה שוכח שהייתי הרבה שנים עורך-דין, אני יודע איך כותבים תצהיר.

אני יודע, רבותי, שלא מעשיה של חברת הכנסת זועבי בכנסת, לא הצעות לסדר, לא כל הדברים האלה, הם שבאים פה לדיון. כאן באה לדיון תמיכתה בטרור נגד מדינת ישראל. היותה על המרמרה זה תמיכה בארגוני טרור ופגיעה במדינת ישראל. אנשים כאלה אין להם מקום בבית הנבחרים הישראלי. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה. חבר הכנסת הורוביץ, בבקשה. אחריו – עו"ד מחאגינה, ואחריו – מר עובדיה.

ניצן הורוביץ:

כבוד השופט, חברי הוועדה, יש לי מחלוקת עמוקה עם חברת הכנסת זועבי ועם מפלגת בל"ד, ואגב, גם עם חברי מפלגות אחרות, למשל עם חבר הכנסת דודו רותם. בגלל זה אנחנו במפלגות שונות.

דוד רותם :

ברוך השם.

ניצן הורוביץ :

אם היינו פוסלים את אלה שאנחנו כל כך מתנגדים להם, את אלה שאנחנו אפילו שונאים אותם, לא סובלים אותם, סולדים מכל מה שהם מייצגים, כולל אני וכולל שכמותי וכולל שכמותכם, רובנו לא היינו כאן ולא היתה כנסת.

לגופו של עניין, לעניין המרמרה – לדעתי והשקפתי חבר כנסת לא היה צריך להיות על המרמרה. שגיאה חמורה בעיניי. לא ראוי. אבל יש חוק פלילי במדינת ישראל ועל החוק הפלילי ממונה המשטרה, התביעה הכללית והיועץ המשפטי לממשלה. מי מכס כאן, בעניין הזה או בעניין אחר, שיש לו מידע על עבירה פלילית שנעשתה, מוזמן ללכת למשטרה וליועץ המשפטי ולמסור את המידע. ואכן תתפלאו לשמוע, אולי אתם לא יודעים, אבל היועץ המשפטי בדק וקבע שאין בסיס להעמיד אותה לדין, שאין ראיות.

ירון בן-עזרא :

על הפרת אמון.

ניצן הורוביץ :

העניין הזה נידון כאן בכנסת במישור האתי והתקבלו סנקציות אתיות נגד חברת הכנסת חנין זועבי, אלא מה שקורה כאן בחדר הזה היום - - -

מתי יצחק :

כיוון שיש משהו, יש דברים בגו.

ניצן הורוביץ :

במישור האתי כנגד חברת הכנסת, זה מטופל בכנסת. אבל מה שאדוני עושה כאן, בחדר הזה, היום, זה הליך פוליטי בעיצומה של מערכת בחירות, מצד כזה או אחר, גם להשיג רווח פוליטי, הרי כולנו באותה מערכת. חברות וחברים זה מדרון חלקלק ופסילת רשימות ופסילת חברי כנסת על רקע פוליטי היא תחתית התהום של המדרון הזה.

אני רוצה להגיד פה מילה, היות שמדובר היום בשתי רשימות ערביות – יש לנו סכסוך בארץ הזאת ויש לנו חילוקי דעות עמוקים, לפעמים על עצם הבסיס, וההגדרה ועל כל המכנה המשותף שקושר אותנו ביחד. אבל אם אנחנו רוצים לחיות כאן יחד, אנחנו חייבים להבין ולהכיר בהבדלים הללו. לא חייבים לקבל, לא חייבים להסכים, אבל חייבים להבין. הדבר הכי רחוק, כבוד השופט, מההבנה הזאת, זה פסילת ייצוג בבחירות לכנסת. הרי מה יותר חזק מהקשר הזה שמחבר בין כולנו מאשר חברות בכנסת ישראל? חברת הכנסת חנין זועבי חברה בכנסת ישראל, היא עומדת על הדוכן בכנסת ישראל, נשבעת אמונים לחוקי מדינת ישראל.

מתי יצחק :

לבשתנו.

ניצן הורוביץ :

לאיזו פינה אפילה רוצים לדחוק כאן קבוצות, ומיעוטים ומגזרים במדינה הזאת. לאיזו פינה אפלה אתם חושבים שתדחקו אותם אם תמנעו מהם ייצוג? לאיזו פינה אפלה תדחקו אותנו. מרצ היא מפלגה ציונית. בלי"ד איננה מפלגה ציונית. אני מניח שגם רע"מ-תע"ל היא לא מפלגה ציונית. יש לנו יריבות, יש לנו מחלוקת רעיונית עמוקה, אבל לא נמנע ייצוג ממי שחולק על דעתנו וממי שמתנגד לדרכנו.

אני אסיים, אדוני השופט, במשפט שאני חושב שכל דמוקרט חייב לדגול בו ולהשמיע אותו: אני מתנגד לכל מילה שיוצאת מפיך, אך אעשה הכל כדי לאפשר לך להשמיע אותה. כך צריך לנהוג במדינה דמוקרטית.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מכיוון שלא היית בהתחלה, זה נאמר.

מר מחאגינה, בבקשה. אחריו – מר יצחק עובדיה. אחריו – מר מתי יצחק.

עלאא מחאגינה:

אדוני השופט, האמת שאי אפשר לערער על האופי של הדיון שהתנהל היום בפני הוועדה. ישבתי מהבוקר ולא נכנסתי לדבריו של אף אחד. נשמעו המון דברים שצורמים לאוזן, ועל אף זאת התאפקתי וניסיתי להעביר לחברי הוועדה שיש דרך לנהל את הדיון, יש דרך גם לשמוע את הדברים, אפילו אם אתה לא מסכים איתם. מר רותם, אפילו עכשיו אתה לא מתאפק ולא יכול לשמוע אותי חמש דקות.

דוד רותם:

אל תטיף לי מוסר.

עלאא מחאגינה:

אדוני השופט, יש לי בקשה, אולי היא מאוחרת, אבל אני אעלה אותה בכל זאת. יש לנו דיונים גם מחר ונדמה לי שאי אפשר לקיים דיון תרבותי, מושכל, ענייני בדרך שבה התנהל היום. אדוני איים כמה פעמים שהוא יקרא חברי ועדה לסדר, והוא לא עשה את זה. אני מציע שאדוני ישקול את זה בכובד ראש בדיון הקבוע למחר.

עם הגשת הרשימות, כל חברי הוועדה קיבלו חוברת כחולה שכוללת את כל התקנות, את כל החוקים וההנחיות של יושבי-ראש קודמים וגם של כבוד השופט. נדמה לי, אדוני, שאף אחד מחברי הוועדה לא טרח לעיין בחוקים ובנהלים. גם היום, כאשר אדוני השופט התחיל לקרוא את ההחלטות והפסיקה בנושאים שקשורים לפסילות, אף אחד לא האזין להערכות הללו על מנת לקיים דיון תרבותי.

אני מסכם את הדיון של היום, כפי שציננה הנשיאה ביניש בפסק הדין בשנת 2009, שלא היתה התמודדות עניינית עם הדברים שהועלו היום. כל הזמן היו טענות מופרכות, אפילו כאשר עו"ד חסן ג'בארין, עו"ד מלומד, וגם עו"ד אורנה כהן ועו"ד סאוסן זהר, ניסו להפריך את הטענות בהסתמכם על החלטות של ועדות והחלטות של בית-המשפט העליון, חברי הוועדה אטמו את אוזניהם ולא ניסו אפילו להקשיב. הצד היחידי שהיום ניסה לקיים דיון ענייני בבקשות הפסילה הם בל"ד, רע"מ-תע"ל ועורכי הדין שמייצגים אותם.

יעקב מצא:

במיוחד זועבי שהופיעה.

עלאא מחאגינה:

אני רוצה להתייחס בקצרה לכמה נקודות. צריך להזכיר לחברי הוועדה שאנחנו לא בתכנית "כוכב נולד" או תכנית אחרת, אלא נמצאים בכנסת. מי שלא רוצה לשמוע דעה אחרת, זו הבעיה שלו והוא לא צריך להיות בכנסת ישראל. אדוני, חברת הכנסת זועבי מציבה אתגר פוליטי אמיתי וכנראה שחברי הוועדה והרשימות שהם מייצגים לא יכולים להתמודד עם האתגר הפוליטי הזה.

נשמע גם טענה שחברת הכנסת זועבי ובל"ד לא מייצגים את ציבור הבוחרים ששלח אותם לכנסת. פעם אחר פעם אנחנו שומעים את הטענה הזאת. אדוני, טענה זו אין לה מקום, אין לה רגליים. הציבור שבחר את בל"ד בחר אותם ב-96', ב-99', ב-2003, ב-2009 - - -

יגאל הררי:

היא קיבלה קולות מהאנשים כאן אבל היא ברמאללה. שם היא דואגת להם ולא לאלה שפה.

עלאא מחאגינה:

ויבחר אותם גם ב-2012. חברת הכנסת זועבי נפסלת בגלל עמדה גזענית, שוביניסטית.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. אנחנו עוברים למר עובדיה, אחריו – חבר הכנסת יצחק הרצוג.

אחמד טיבי:

אדוני היושב-ראש, הערה לסדר. כיבדתי את הוועדה בנוכחותי ועכשיו אני מופתע שאין לי זכות דיבור.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

ד"ר טיבי, אנחנו צריכים לכבד את הכללים. אתה לא חבר הוועדה, אתה מהמפלגה. היה לה כל הזמן שהיה לכולם ועורכי-הדין דיברו. היית כאן, איש לא מנע ממך לדבר. לא הייתי מונע ממך לדבר.

אחמד טיבי:

ביקשתי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אני לא שמעתי על זה. רק עכשיו שמעתי. פנו אלי עכשיו ואמרתי שעכשיו זה התור של חברי הוועדה. אני מצטער, אין לי שום - - -

אחמד טיבי:

לא נראה לך, מכובדי השופט, שאני ארצה?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

כן, אבל היית פה.

אחמד טיבי:

ישבתי פה מהבוקר, שמעתי את כל דברי השטנה נגדי. תיתן לי להתגונן בסוף.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

ד"ר טיבי, היית צריך להגיד בזמן שהשיבו עורכי הדין ג'בארין וכהן בעניין רע"מ-תע"ל. היית צריך לומר שגם אתה רוצה לדבר והיית מקבל את רשות הדיבור.

אחמד טיבי:

אמרו שרק עורכי הדין מדברים כבאי כוח הרשימות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אני לא שמעתי על דבר כזה.

אחמד טיבי:

נראה לאדוני שבשל בעיות טכניות או ביורוקרטיות תישלל ממני הזכות להתגונן?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

ד"ר טיבי, בינתיים תשב.

בבקשה, מר עובדיה.

איציק עובדיה:

אדוני היושב-ראש, חברי הוועדה, אני מרגיש נימה של זלזול בחברי הוועדה, גם ביושב-ראש. אנחנו דנים פה בעניין מאוד חשוב, מפה והלאה יש לזה השלכות עצומות. מדובר פה על הסיעה הגדולה של הגברת חנין זועבי, אפילו לא רצתה להגיע לפה, ואני מבין גם למה לא רצתה להגיע לפה.

אחמד טיבי:

אבל יש לה ייצוג פה.

איציק עובדיה:

חבל שהיא לא הגיעה. אתה הגעת. למה הגעת?

אחמד טיבי:

מתברר שיותר מכובד לא להגיע מאשר להגיע.

איציק עובדיה:

הסיעה הגדולה של חנין זועבי, רבותי, אני מציע שהיא תדליק משואה ביום העצמאות.

היועץ המשפטי אמר שאין ראיות מספיקות ודיבר גם על מאסה. הם רוצים לדעת מה הגבול של המאסה הזאת, כדי שנדע לפעם הבאה ושגם היא תדע מה הגבול שלה. אני מציע שאדוני ירשה להביא את הסרט שצולם במרמרה ולהציג אותו בפני הוועדה וגם בפני הקהל, וגם בפני אלה שאומרים שהיא היתה בבטן האוניה, היתה למעלה, היתה למטה ושהם עזרו לחיילים.

אדוני, אני מרגיש פה, כחבר ועדה, שמטיחים בנו ואומרים שזו ועדה פוליטית. אמנם אני מייצג ציבור מסוים, אבל באנו לדון בעניין עקרוני ורציני. תודה.

מתי יצחק:

כבוד השופט, כבוד חברי הוועדה, האמת שלא נותר לי לדבר הרבה. אנחנו שומעים שהמייצגים את בלי"ד ואת חברת הכנסת זועבי מנסים להסיט מהנושא העיקרי לנושא הצדדי. הם ניסו לומר שחבר הכנסת אופיר אקוניס דיבר על רעיונות, אבל לא הסבירו מה היתה אמירתו לגבי הרעיונות. ביקשנו עובדות – והעובדות קיימות. למה לא שופטים אותן, למה כבוד השופט לא מבקש להציג את העובדות כדי שכולם כאן יראו וישמעו. מה הבעיה? ממילא נהיה פה גם מחר וגם ביום ראשון, שנקבל החלטה כמו שצריך לקבל החלטה, וגם שכל עם ישראל ידע בסופו של יום את העובדות האמיתיות שקיימות בבקשות לפסילה, כדי שלא תקום מחר רשימה ותגיד שלא שמעו אותנו מספיק.

לכן אני מדבר על העובדות. העובדות חשובות לנו מאוד ורצוי מאוד שבכל זאת להיעתר לבקשה שלי להעביר את העובדות על דיסקט או את הקלטת. לדעתי זה מאוד חשוב.

לעצם העניין - עם כל מה שנאמר פה, מה נאמר לאותם נערים, ילדים, שהיום אנחנו מחנכים בבית, בבתי-ספר? מה נאמר על המהלך של הגברת זועבי? אני יודע מה יגידו הילדים - לא הילדים שנמצאים במגזר שלה, בלי לפגוע באף אחד - אבל מה נאמר לאותם חיילים שמתגייסים, לאור העובדות שיש באווירה הזאת. אם בתקשורת כבר יודעים מה העמדות של הוועדה ואומרים שאנחנו לכאורה חותמת גומי, אני שואל: מה, אנחנו חותמת גומי? אנחנו מכוח החוק. לכן אני אומר שצריך להסתכל על ההיבט העתידי, לא רק על היום. מה נאמר מחר לאותם בני נוער שחוו את החוויה הזאת של המרמרה ושאר החוויות של ההתבטאויות שיש בתקשורת בכל הסקטור הערבי. מה נאמר להם?

לכן אני חושב שחשוב שהנושא הזה יבוא לידי ביטוי בצורה אוהדת, בצורה עניינית. לא ראיתי פה התלהמות כמו שאומרים, אלא דיברנו לעניין, ניהלנו דיאלוג חיובי, וכל אחד זכותו לדבר.

מדברים על בית-המשפט שלא נותן איזון דמוקרטי - אני חושב שמכל מה שהספקתי לקרוא, וקראתי הרבה חומר, בית-המשפט רואה כל דבר לגופו של עניין, נקודתי. גם במקרה הזה אני אומר שאפשר לקחת את הנושאים המשפטיים, כצד משפטי, אבל גם את העובדות שיש בבקשות האלה. תודה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. בכל זאת החלטתי שאני אתן לד"ר טיבי לדבר, ממש קצר. הרב פולק ויתר למר אבידן לומר משהו בשם שניהם. לאחר שכל הדוברים ידברו אני אומר מילים קצרות ואחר כך זה תהיה הצבעה. ההצבעה תתחיל לפני חמש.

חבר הכנסת יצחק הרצוג, בבקשה.

יצחק הרצוג:

שלום לכולכם, למכובדי יושב-ראש הוועדה, להנהלת הוועדה, למנכ"לית הוועדה ולצוות שעושה עבודה מצויינת - - -

אשר מייבסקי:

מה עם חברי הוועדה?

יצחק הרצוג:

וחברי הוועדה. כולם ראויים.

המעשה שעשתה חברת הכנסת זועבי נתעב בעיני ובעיני חברי מפלגתי. הרבה מהדברים שהיא אומרת הם נתעבים ואנחנו סולדים מהם מעומק הלב. באותה מידה אנחנו גם סולדים מדברים שאומר חבר הכנסת בן-ארי.

מיכאל בן-ארי:

אני מבקש לדבר על ההשוואה הזאת.

יצחק הרצוג:

אנחנו סולדים מפה ומפה.

איתמר בן-גביר:

הוא פגע בחיילי צה"ל?

יצחק הרצוג:

הדם רותח והלב דואב ובא לך להשתגע כשאתה רואה את זה, וזה ברור ומובן מאליו, אבל יש ערכים שהם הרבה יותר גדולים מהכאב האישי והדם הרוותח. יש ערכי יסוד שאתה לא נוגע בהם ואתה לא מחלל אותם. יש דברים שאתה לא מחלל אותם ולא נוגע בהם כמלוא הנימה, אלא במקרים קיצוניים ביותר, כפי שהציג כבוד היושב-ראש בדברי הפתיחה של הדיון הזה.

חירויות האזרח, חירות הביטוי והמחשבה והזכות להיבחר, הן במעלת זכויות יסוד כאלה שאתה לא פוגע בהן גם אם קשה לך ביותר. וכבר נאמר על-ידי גדולי המשפטנים שגם אם אתה סולד מזה בכל פה, אתה צריך להיאבק כדי לאפשר לצד השני לומר את דברו.

מיכאל בן-ארי:

פעם שעברה הצבעתם בעד הפסילה.

יצחק הרצוג:

זו נשמת אפה של הדמוקרטיה, אדוני.

מיכאל בן-ארי:

יצחק הרצוג:

אדוני, אני לא מבין למה חבר הכנסת בן-ארי מפריע לי לדבר. אדוני יוציא אותו מהדיון.

מיכאל בן-ארי:

יצחק הרצוג:

אמרתי בדיוק את המשפט שגם אם אני סולד, אני צריך להיאבק כדי להגן על הזכות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

זה נאמר היום כבר שלוש פעמים. חבר הכנסת בן-ארי, זה לא לעניין. תפסיק את ההגזמות האלה.

יצחק הרצוג:

אלה הם עקרונות היסוד, זה ציפור הנפש של הדמוקרטיה. אנחנו משחקים פה באש.

ירון בן-עזרא:

גם חיילי צה"ל - - -

יצחק הרצוג:

תפסיק להפריע לי עם הדמגוגיה. אתה מוציא לבנה אחת, אתה עלול לפרק את כל הבניין, כי ככה מתחיל מדרון חלקלק, כמה שזה קשה וכואב וקורע את הלב. זה מה שצריך לעשות וכך צריך להתייחס.

כמי שמכיר טוב את המגזר הערבי, חברת הכנסת זועבי לא עוברת את אחוז החסימה. כל מי שעכשיו עושה לה את המערוף הזה, הוא זה שמביא את היכולת שלה להיבחר לכנסת שוב ושוב ושוב. אם תתנו לה להתמודד – וכל מי שרואה ומבין את הלכי הרוח גם בציבור הערבי יודע שהיא

בכלל לא עוברת את אחוז החסימה, רק עכשיו נותנים לה פלטפורמה והופכים אותה למעין ז'אן דארק, למרות שהיא רחוקה מאוד מאוד מזה.

מכל מקום, גם על-פי - - -

יגאל הררי:

תרשה לנו להסיר את הספק הזה.

יצחק הרצוג:

גם על-פי המסמך שהוצג כאן על-ידי יו"ר הוועדה והעמדה המשפטית, לא התגבשו העילות לפסילה של אף אחד. אנחנו, מפלגת העבודה, בעמדה עקרונית שדוגלת בהקפדה יתרה על שיח הזכויות ונתנגד לכל פסילה.

ירון בן-עזרא:

בפעם שעברה הסכמתם.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. ד"ר טיבי, בבקשה.

איתמר בן-גביר:

כבוד, למה אתה מפלה אותו לטובה? למה הוא זוכה ליחס כזה. למה אתם מפלים אותו לטובה? למה נותנים לו יותר מכולם?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

משום שהיתה אי הבנה.

איתמר בן-גביר:

כבוד השופט, הם מיצו את הזמן שלהם.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, הודעתי מקודם שהחלטתי כך וזהו. בבקשה, ד"ר טיבי, קצר.

אחמד טיבי:

אני מודה לך, מכובדי השופט, דז'ה וו - כבר היינו במעמד הזה מספר פעמים. אנחנו יודעים מה יהיו התוצאות בסופו של התהליך. כולנו נתמודד בבחירות, אבל יש מסר של ניסיון לפגוע בלגיטימציה של הנציגים הערבים, המפלגות הערביות, נבחרו הציבור האוטנטיים, לייצג את הציבור הערבי, בשל סיבה אחת, כותרת ראשית אחת: כי אנחנו חושבים אחרת. אנחנו חושבים מהזרם המרכזי, מה-mainstream, מהקונצנזוס, ועושים דברים שמרגיזים חלק מהאנשים. לפעמים אנחנו מתריסים, אבל על דברים מקוממים ומתריסים לא פוסלים מפלגות ומועמדים.

מה זה שונות בדמוקרטיה? בעיקר הזכות של המיעוט, לא רק של הרוב, לבטא את עצמו באמצעות מפלגות שונות, אלא של המיעוט לשלוח את הנציגות שהוא רואה לנכון, בלי יחס של אדנות של נציגי הרוב, בעיקר של מפלגות הימין, לומר לציבור הערבי מה מתאים לכם יותר, מה צריכים לעשות הח"כים הערבים. הדבר המגוחך ביותר, כאשר נציגי הקואליציה מדכאים את המיעוט, מונעת העברת תקציבים, או ששואלים אותך למה עסקת ב-X ולא עסקת ב-Y, כאילו לא הם מפילים את כל ההצעות שלנו, את כל הבקשות שלנו לשוויון בנושא תשתיות, זכויות וכד'.

אדוני היושב-ראש, הוצג חלק מסרט לגבי החייל גלעד שליט.

איתמר בן-גביר :

אמרת או לא אמרת?

אחמד טיבי :

שני קטעים הוצגו בפני ועדת האתיקה : הקטע המבויס הזה, כלומר שנקטע בסופו, והקטע המלא, והוועדה החליטה כפי שהחליטה.

איתמר בן-גביר :

לא אמרת אנחנו נלחץ על גלעד שליט? אתה לא אמרת את זה? תגיד את זה. תגיד את זה כאן לפרוטוקול.

אחמד טיבי :

היום לא אגנה שום דבר, לא אצטדק, לא אסביר לכם כלום.

איתמר בן-גביר :

אז כן אמרת.

אחמד טיבי :

זו עמדה עקרונית. יש ליטול את הזכות הזאת לפסול פוליטיקאים ומפלגות מידי ועדה פוליטית שמורכבת אמנם חלקה מאנשים מכובדים, ובגללך אני פה, אדוני היושב-ראש, בגלל הכבוד שאני רוחש לה, אבל היא מורכבת מפוליטיקאים מדרג ז'.

ירון בן-עזרא :

חבל על הזמן, בואו נצא.

איציק עובדיה :

זה זלזול בך, כבוד השופט.

קריאות :

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

זה לא יכול להיות - - -

קריאות :

אחמד טיבי :

דרג ב'.

יהודה אבידן :

הוא חזר בו.

אחמד טיבי :

מורכבת מפוליטיקאים דרג ב' ועורכי דין שמחפשים כותרת - - -

קריאות :

אז תשב.

יעקב מצא :

אני לא פוליטיקאי, אני אוהב את מדינת ישראל - - -

איתמר בן-גביר :

בשום פרלמנט לא היו נותנים לו להיות.

יעקב מצא :

נראה אותך מדבר כך בסוריה.

איציק עובדיה :

הוא חייב להתנצל.

מתי יצחק :

מי שאומר הפוסל במומו פוסל.

יעקב מצא :

תדבר בסוריה.

קריאות :

תתנצל - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי אני יכול להבין שאנשים נפגעו. אני חושב שד"ר טיבי לא היה בסדר כשהוא דיבר -

--

קריאות :-----יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

תשתקו רגע. אתם מדברים כאילו הייתם בשוק. מספיק. נעלבתם, בסדר, גם אני נעלבתי בשמכם. מספיק.

ד"ר טיבי לא היה בסדר, הוא עשה דבר פרובוקטיבי. הוא לא היה צריך לומר פוליטיקאים דרג ז' ולא דרג ב'. כל אחד מאתנו הוא דרג א'. לכן זה לא היה בסדר ואני מצטער שהוא לא התנצל.

אני מכריז על הפסקה של חמש דקות.

(הפסקה)

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אנחנו מחדשים את הישיבה. מר ירון בן-עזרא, בבקשה.

ירון בן-עזרא:

אדוני יושב-ראש הוועדה, חברי הוועדה הנכבדים, עו"ד זהר תיארה את כל הפעולות הפרלמנטריות של גברת זועבי, ניצול זכויות מכסימלי, עד כדי כך שהיא הצליחה לקיים את כל שלוש עליות הפסילה גם יחד.

לעו"ד סעדי – הוועדה נחזית בעיני הבריות בובות? במשפט אחר כך הוא אומר שליושב ראש הוועדה הנכבד יש אפס השפעה על חברי הוועדה. אני לא מבין איפה מקומו, אולי מקומונו.

מר מחאגינה הגדיל לעשות – הוא טוען שממניעים שוביניסטיים פעלנו נגד גברת זועבי. ממניעים שוביניסטיים?

אדוני יושב-ראש הוועדה, בתשובה לבקשת הפסילה שהגיש חבר הכנסת רותם נמצא תצהיר של חבר הכנסת זחאלקה. התצהיר הראשון הוא יום לפני הגשת הבקשה, אבל התצהיר השני הוא מאפריל 2009. אני שואל את עצמי מה עושה פה התצהיר הזה. אמנם זה טכני, אבל זה מעיד על הדברים כפי שהם מוצגים. אני מבקש שאת התצהיר הזה – כמובן שאחרי שאדוני ישקול בדבר – להוציא מהתשובה של המשיב.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה לאדוני. מר פרוימוביץ, בבקשה.

חיים פרוימוביץ:

אדוני היושב-ראש, חברי הוועדה הנכבדים. נציג היועץ המשפטי לממשלה דיבר פה על הגבול הדק. אני חושב שהגיע הזמן שהיועץ המשפטי יסביר לנו מה זה הגבול הדק, שאנחנו – חברי הוועדה, הציבור, חברי הכנסת, חברת הכנסת זועבי תדע איך להתנהג. מה זה "גבול דק" – שהיא תגיד לנו איך מכוונים את הטילים מאיראן, מהחיזבאללה?

אדוני היושב-ראש, על בן סורר ומורה אומרים חז"ל שצריך להרוג אותו, מכיוון שדנים אותו על סופו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

גם אומרים לא היה ולא נברא, אלא משל היה.

חיים פרוימוביץ:

אני לא מדבר על להרוג חס וחלילה, אבל חברת הכנסת זועבי, ששמעתי מעו"ד זהר כל כך הרבה דברים יפים שהיא עושה, ואכן התלבטתי קשות. מצד אחד היא כל כך למען החברה, כל כך למען שוויון הנשים, השוויון המגדרי. קשה לפסול כזאת אישה שכל כך פעילה פרלמנטרית, אבל אין ברירה, רבותי, ביטחון המדינה, ביטחון העם שלנו זה לפני הכל.

חבר הכנסת הרצוג אמר שאסור למוטט לבנה אחת מהדמוקרטיה. כילד לימדו אותי שצריך להוציא מייד תפוח רקוב, לפני שירקיב את הכל. אם לא נוציא את חברת הכנסת זועבי מהכנסת הזאת, כך נמוטט את הדמוקרטיה. בדיוק להפך.

בהתחלה חתמתי וחשבתי להיות בעד הפסילה של הרשימה ואני מתחרט. החברים ששמעתי שכנעו אותי ואני לא הולך להתנגד, אלא להימנע. אבל בעניין פסילתה של זועבי אני חושב שחייבים להתנגד וחייבים להציל את העתיד של המדינה ואת העתיד של הילדים שלנו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

האחרון מר יהודה אבידן בשם יהושע פולק.

יהודה אבידן:

כבוד השופט, אתה יודע ש"יום הולדת" נגזר מהשורש "מולדת". אני חושב שיש לנו הזדמנות לקבל מתנה. בדרך כלל נוהגים לתת מתנות, אבל מותר גם לקבל מתנות. אני מסתכל לאחמד טיבי בעיניים ואני אומר לו: ביום ההולדת שלך תחליט שהמולדת שלך זה מה שאתה חושב, פלסטין. שחרר אותנו מהעול הזה שלך. אני מבטיח שנתארגן כולם לתת לך משכורת של כ"כ, גם אם לא תהיה בכנסת. זו ההזדמנות שלך.

דוד רותם:

מה הקשר של טיבי למולדת?

יהודה אבידן:

היתה פנייה אישית אליו, כי הוא לא מוכן להתנצל על ההתבטאות האומללה שלו.

איתמר בן-גביר:

בגלל זה יש לך אצבע. תוכיח באצבע מה אתה חושב עליו.

יהודה אבידן:

הבעיה היא שהוא כל הזמן מסתמך על ג'בארין שיציל אותו בבג"ץ. מר ג'בארין, הפעם זה לא יעזור.

מחר נעמוד כאן לפסילה בעקבות בקשה לפסילת ש"ס. גם חברי יהושע פולק וגם אברהם ובר, יחד עם ליאור גבאי ומשה חסיד, אנחנו יודעים שהפסילה של רע"מ-תע"ל ובל"ד היא על בסיס אידיאולוגי, אבל בחוץ כבר אמר לי מישהו: אם אתם תתנגדו, לא תתמכו בפסילה, מחר נתנגד ונתמוך בפסילה שלכם. אנחנו חושבים שמחר על תורת ישראל – ואנחנו שומעים את הניצנים האלה כבר היום, ויש כאלה שתורת ישראל מפריעה להם או הלבוש שלנו מפריע להם – יבקשו פסילה על זה.

לכן לא נתמוך בפסילה על בסיס אידיאולוגי ואנחנו נתנגד.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, הסתיים הוויכוח.

אני רוצה לומר דברים קצרים לפני ההצבעה. כמו שני קודמי האחרונים בוועדה, החלטתי להימנע מהשתתפות בהצבעה, בעיקר מטעם אחד, וזה תחושה של עירוב תחומים בין הכרעה פוליטית של ועדת הבחירות - שהחוק קבע אותה, ואני מכבד את זה כמובן, וכל אחד הוא דרג א' בוועדה - ובין הכרעה של מי ששובש גם במסגרת הוועדה אצטלה שיפוטית. לכן אני לא אשתתף בהצבעה.

אני רוצה לומר דברים קצרים על פריסת השיקולים. מעבר לבסיס הנורמטיבי שתיארתי קודם, של הפרשנות של בית-המשפט לסעיף 7 לחוק היסוד, אני רוצה להגיד באופן אישי, לדידי, מדינת ישראל היא פיקדון יקר מכל יקר, שההשגחה העליונה וההיסטוריה היהודית הפקידו בידינו ואנחנו מצווים על שמירתו ועל שגשוגו. אמרתי כאן כמה פעמים שאבי, עליו השלום, היה גאה להיות יושב-ראש ועדת קלפי. בעשורים הראשונים של המדינה זה היה בהתנדבות וכשהוא העיד לראשונה בבית-המשפט הוא ביקש סליחת השופט וברוך "שהחיינו". אז את המורשת האישית הזאת אני רוצה לומר וגם לצרף את הערך של השוויון, כבוד לכל אדם, שוויון לכל אזרח בישראל, כולל שוויון לערבים, שהייתי מעורב בו בתפקידים שונים וראיתי בזה חשיבות וסיפוק.

אני מזכיר שבית-המשפט העליון נקט עמדה מצמצמת מאוד בפרשנות של סעיף 7א, בגלל מורכבות הנושא והזכות להיבחר. צריך נימוקים חזקים מאוד. אם מתמצתים את זה בלשון לא

משפטית, בית-המשפט רצה לשמור על הפלורליזם הישראלי תחת קורת גג אחת והשתדל בכל מאודו לא להוציא ישראלים מחוץ למחנה. לדעתי זה משקף את מה שהפסיקה עשתה. לכן הפירוש המצמצם שניתן לדרישה שהמטרות הפסולות יהיו הדומיננטיות, שהפעולה תהיה מעשית לתמיכה בטרור וכו'. יכול להיות שעל פי הפשט חלק מהמשיבים ספק אם הם היו עומדים במבחן. כידוע היתה גם דעת מיעוט לגבי בל"ד ובשאר - שבע נגד ארבע ב-2003, ולגבי בל"ד היה מתנגד אחד ב-2009 – אבל בית-המשפט, שתפקידו לפרש, הלך לכיוון מדרש ופירוש של הדברים לסיבולת מרבית של הציבור, לדעות קצה, תוך פרשנות החוק עד לגבול האפשר, הגם שבחלק מהמקרים צריך מידת סובלנות ואמון שאין למעלה ממנה.

בהקשר של העילה שקשורה במדינה היהודית והדמוקרטית - הבחינו בין דברים ופעולות ספורדיים ולא ראויים ובין התנגדות אקטיבית למדינה יהודית ודמוקרטית ולתקומה הלאומית היהודית. אני לא יודע אם חלק מכם מכירים את השיר של אלתרמן, "הנזיפה בתאופיק טובי" – שיר משנות ה-50, שאומר: "ובכן, מיהו תופיק טובי? הוא חבר הכנסת, הוא קומוניסט ערבי. בבית הנבחרים, יושב הינו בזכות מלאה ולא בחסד... כבר עת אולי לזכור זאת, חברים. ואין הוא חב בזה כל חוב על גודל-נפש. ישיבתו היא חוק. היא צו. היא אל"ף-בי"ת. לא! אין הפרלמנט צריך ביד מונפת לזרוק לו מדי פעם את הגט... זה טיב הדמוקרטיה. אין נושאי-כליה/ נושים תודה באיש. חלקה אולי לא קל, אך אם היא לא תהיה מובנת מאליה, היא לא תהיה מובנת לנו כלל!"

זה השיר של אלתרמן. השאלה היא כמובן מתי נעבר הקו הזה. אני לא אכחד שאני הייתי היועץ המשפטי שב-2002 ביקש לפסול את חבר הכנסת בשארה ואת בל"ד, כפי שהם היו אז, וחשבתי שהיתה תשתית, וגם היתה בבית-המשפט קבוצה של ארבעה שופטים שחשבו כך. אני לא אביע כאן את הדעה אם סופו מוכיח על תחילתו. באחד המקומות בתשובות של בל"ד נטען שהוא ברח בגלל רדיפה, אבל בנשימה אחת נאמר שבתי המשפט זיכו אותו על כתבי אישום שהוגשו. אז הוא יכול היה להישאר ולהתמודד בבתי-המשפט. אבל אני שם את זה בסימן שאלה ואומר: אתה לא מבקש מאזרחי ישראל, בוודאי לא מבקש מערבים להיות ציונים, אלא מבקש מכל אזרח לכבד את אופיה של המדינה כמדינה יהודית ודמוקרטית גם תוך מאבק מוצדק לשוויון אזרחי.

בקשר לעילת התמיכה בטרור - אתה מבקש מכל אחד, יהודי וערבי, להימנע מהדבר הזה. כמובן שגם זה וגם זה שפועל נגד החוק צריך להיות מועמד לדיון.

לא נדבר היום על ההקשרים של העילות האחרות, זה יגיע מחר.

לכן יש שיטענו שהפירוש השיפוטי המצמצם את הפסילות למקרים נדירים בלבד, אולי איין את השימוש בסעיף הפסילות. אני אדבר רק בלשון של צמצום מרבי, כי עדיין ייתכנו מקרים קיצוניים ביותר – ושוב, אני לא משתתף בהצבעה ואני לא אביע דעה ספציפית - שהמדינה היהודית והדמוקרטית תגן על עצמה, על אופיה ועל אזרחיה. זה יכול מאוד להיות או לי מיוצרי ואוי לי מיצרי, גם כאן בעיני הרבה אנשים.

בכל אופן, לגבי המקרים שלפנינו, מצד אחד אי אפשר לומר שבהצהרות מסוימות של בל"ד או של רע"מ-תע"ל ומעשים של חבר הכנסת זועבי בהקשר הספציפי, ואני לא מדבר כרגע על הפעילות הפרלמנטרית שלה או של בל"ד, אין חשד כבד מאוד לעילת הקיום של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית או תמיכה בטרור. וגם היועץ המשפטי עצמו לא פטר את דעתו מציון החשדות. ההליכה למרמרה למשל, מעוררת אצל כל אדם מן היישוב שיש לו שכל ישר שאלות קשות ונוקבות שצריך לשקול, שהנוכחות המחשידה הזאת של ה-IHH, שם אפשר לטעון שעם ארגון כזה שמוכרז כארגון טרור היית מצפה מכל אדם אינטליגנטי שנוסע שם לבדוק מי הנוסעים. הגמרא אומרת שנקיי הדעת בירושלים לא היו יושבים לסעודה, אלא אם יודעים מי מסב עמהם. זה מציב סימני שאלה ויותר וגם לשכל הישר יש מקום. אבל מנגד צריך לשאול, וזה השיקול שלכם, אם נכון לומר נוכח התשובות המפורטות האלה ואחרות שניתנו מדוח כזה ומדוח אחר, שאי אפשר ליהנות את אלה או את אלה מספק ספיקא, לפעמים ספק ספיקא בן בנו של ספק ספיקא, כדי להשאיר את הבית המשותף הישראלי, היהודי-ערבי, על כנו, ואת הזכות להיבחר על כנה.

זאת הדילמה שלכם, זאת הדילמה שתהיה בפני בית-המשפט. כאמור, היועץ המשפטי, עם החשדות, לא מצא את התשתית הראייתית מספקת. עכשיו לשיקולכם, אתם צריכים לשקול, כאשר מנחה אתכם המצב החוקי, השכל הישר, התמונה העובדתית ששמעתם, מה ששמעתם בדיון. אני מודה לכם ואנחנו עוברים להצבעה.

ההצבעה תהיה משותפת לשתי העילות, אלא אם מישוהו שרוצה להפריד ביניהן. כלומר, העילה של מדינה יהודית דמוקרטית והעילה של תמיכה בטרור. אני חושב שנצביע ביחד, אלא אם מישוהו ירצה ספציפית לציין שהוא מהעילה הזאת ולא מהעילה הזאת.

הצבעה הראשונה היא על הבקשה לפסול את רשימת רע"ם-תע"ל; השנייה על בל"ד; השלישית היא על חברת הכנסת זועבי. שלוש הצבעות. עו"ד עדס תקרא בשם כל אחד והוא יאמר אם הוא בעד הפסילה או נגד.

ההצבעה הראשונה היא על רע"מ-תע"ל.

מנכ"לית הוועדה אורלי עדס:
(קוראת בשמות חברי הוועדה)

נגד	-	יובל צלנר
אינו נוכח	-	טל אשכנזי
אינו נוכח	-	יובל ששון
אינו נוכח	-	סהר פינטו
אינו נוכח	-	רון לביא
אינו נוכח	-	מרדכי אלפריח
אינה נוכחת	-	אורית רימוק
אינה נוכחת	-	שירז פרידמן-כהן
אינו נוכח	-	אורן מגנזי
אינה נוכחת	-	מירה פלג
אינו נוכח	-	דני עוזרי
אינו נוכח	-	יוסי דרוק
נמנע	-	אופיר אקוניס
נמנע	-	מתי יצחק
בעד	-	יגאל הררי
נמנע	-	חיים פרוימוביץ
נמנע	-	יעקב מצא
נמנע	-	אביגדור הדר
נמנע	-	איציק עובדיה
בעד	-	ירון בן עזרא
בעד	-	דוד רותם
בעד	-	אלי נכט
בעד	-	אנה אוליקר
נגד	-	יצחק הרצוג
נגד	-	זהבה אילני
אינה נוכחת	-	עינת וילף
נגד	-	ארי הלל
נגד	-	משה חסיד
נגד	-	יהודה אבידן
נגד	-	ליאור גבאי
נגד	-	יהושע פולק
נגד	-	אברהם ובר
נגד	-	יוסף פדילה
בעד	-	נתן נתנזון
בעד	-	איתמר בן גביר
נגד	-	נאדל חאיק
נגד	-	ניצן הורביץ
נמנע	-	אשר מייבסקי
נגד	-	עלאא מחאגינה
נגד	-	יואל חסון
נגד	-	פרדי כהן
נגד	-	זמירו חמדאן

תוצאות: בעד - 7, נגד - 17, נמנעים - 7.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הבקשה לא נתקבלה.

החלטה: הבקשה לקבוע כי רשימת רע"מ-תע"ל מנועה מהשתתפות בבחירות לכנסת התשע-עשרה לא נתקבלה.

יואל חסון:

טיבי, איזה באסה, אין לך בג"ץ.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אנחנו עוברים להצבעה על הבקשה לפסול את סיעת בל"ד מהשתתפות בבחירות. מנכ"לית הוועדה, בבקשה.

מנכ"לית הוועדה אורלי עדס:
(קוראת בשמות חברי הוועדה)

נגד	-	יובל צלנר
אינו נוכח	-	טל אשכנזי
אינו נוכח	-	יובל ששון
אינו נוכח	-	סהר פינטו
אינו נוכח	-	רון לביא
אינו נוכח	-	מרדכי אלפריח
אינה נוכחת	-	אורית רימוק
אינה נוכחת	-	שירז פרידמן-כהן
אינו נוכח	-	אורן מגנזי
אינה נוכחת	-	מירה פלג
אינו נוכח	-	דני עוזרי
אינו נוכח	-	יוסי דרוק
בעד	-	אופיר אקוניס
בעד	-	מתי יצחק
בעד	-	יגאל הררי
נמנע	-	חיים פרוימוביץ
בעד	-	יעקב מצא
בעד	-	אביגדור הדר
בעד	-	איציק עובדיה
בעד	-	ירון בן עזרא
בעד	-	דוד רותם
בעד	-	דוד גודובסקי
בעד	-	אנה אוליקר
בעד	-	דוד הרשקוביץ
נגד	-	יצחק הרצוג
נגד	-	זהבה אילני
אינה נוכחת	-	עינת וילף
נגד	-	ארי הלל
אינו נוכח	-	ארמוזה ירון
אינה נוכחת	-	קרן יצחק
נגד	-	משה חסיד
נגד	-	יהודה אבידן
נגד	-	ליאור גבאי
נגד	-	יהושע פולק
נגד	-	אברהם ובר
נגד	-	יוסף פדילה
בעד	-	נתן נתנזון
בעד	-	איתמר בן גביר

נגד	-	נאדל חאיק
נגד	-	ניצן הורביץ
בעד	-	אשר מייבסקי
נגד	-	עלאא מחאגינה
נגד	-	יואל חסון
נגד	-	פרדי כהן
נגד	-	זמירו חמדאן

תוצאות: בעד – 13, נגד – 16, נמנעים – אחד.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הבקשה לא התקבלה.

החלטה: הבקשה לקבוע כי רשימת בל"ד מנועה מהשתתפות בבחירות לכנסת התשע-עשרה לא נתקבלה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אנחנו עוברים להצבעה על פסילת חברת הכנסת חנין זועבי מהשתתפות בבחירות.

מנכ"לית הוועדה אורלי עדס:
(קוראת בשמות חברי הוועדה)

בעד	-	יובל צלנר
אינו נוכח	-	טל אשכנזי
אינו נוכח	-	יובל ששון
אינו נוכח	-	סהר פינטו
אינו נוכח	-	רון לביא
אינו נוכח	-	מרדכי אלפריח
אינה נוכחת	-	אורית רימוק
אינה נוכחת	-	שירז פרידמן-כהן
אינו נוכח	-	אורן מגנזי
אינה נוכחת	-	מירה פלג
אינו נוכח	-	דני עוזרי
אינו נוכח	-	יוסי דרוק
בעד	-	אופיר אקוניס
בעד	-	מתי יצחק
בעד	-	יגאל הררי
בעד	-	חיים פרוימוביץ
בעד	-	יעקב מצא
בעד	-	אביגדור הדר
בעד	-	איציק עובדיה
בעד	-	ירון בן עזרא
בעד	-	דוד רותם
בעד	-	אלי נכט
בעד	-	דידי הרשקוביץ
נגד	-	יצחק הרצוג
נגד	-	זהבה אילני
אינה נוכחת	-	עינת וילף
נמנע	-	ארי הלל
בעד	-	משה חסיד
בעד	-	יהודה אבידן
בעד	-	ליאור גבאי
בעד	-	יהושע פולק
אינו נוכח	-	אברהם ובר
נגד	-	יוסף פדילה

בעד	-	נתן נתנוון
בעד	-	איתמר בן גביר
נגד	-	נאדל חאיק
נגד	-	ניצן הורביץ
בעד	-	אשר מייבסקי
נגד	-	עלאא מחאגינה
נגד	-	יואל חסון
נגד	-	פרדי כהן
נגד	-	זמירו חמדאן

תוצאות: בעד – 19, נגד – 9, נמנעים – 1.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הבקשה התקבלה.

החלטה: הבקשה לקבוע כי חברת הכנסת חנין זועבי מנועה מהשתתפות בבחירות לכנסת התשע-עשרה נתקבלה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, הישיבה תתחדש מחר בשעה תשע. תודה רבה לכולם.